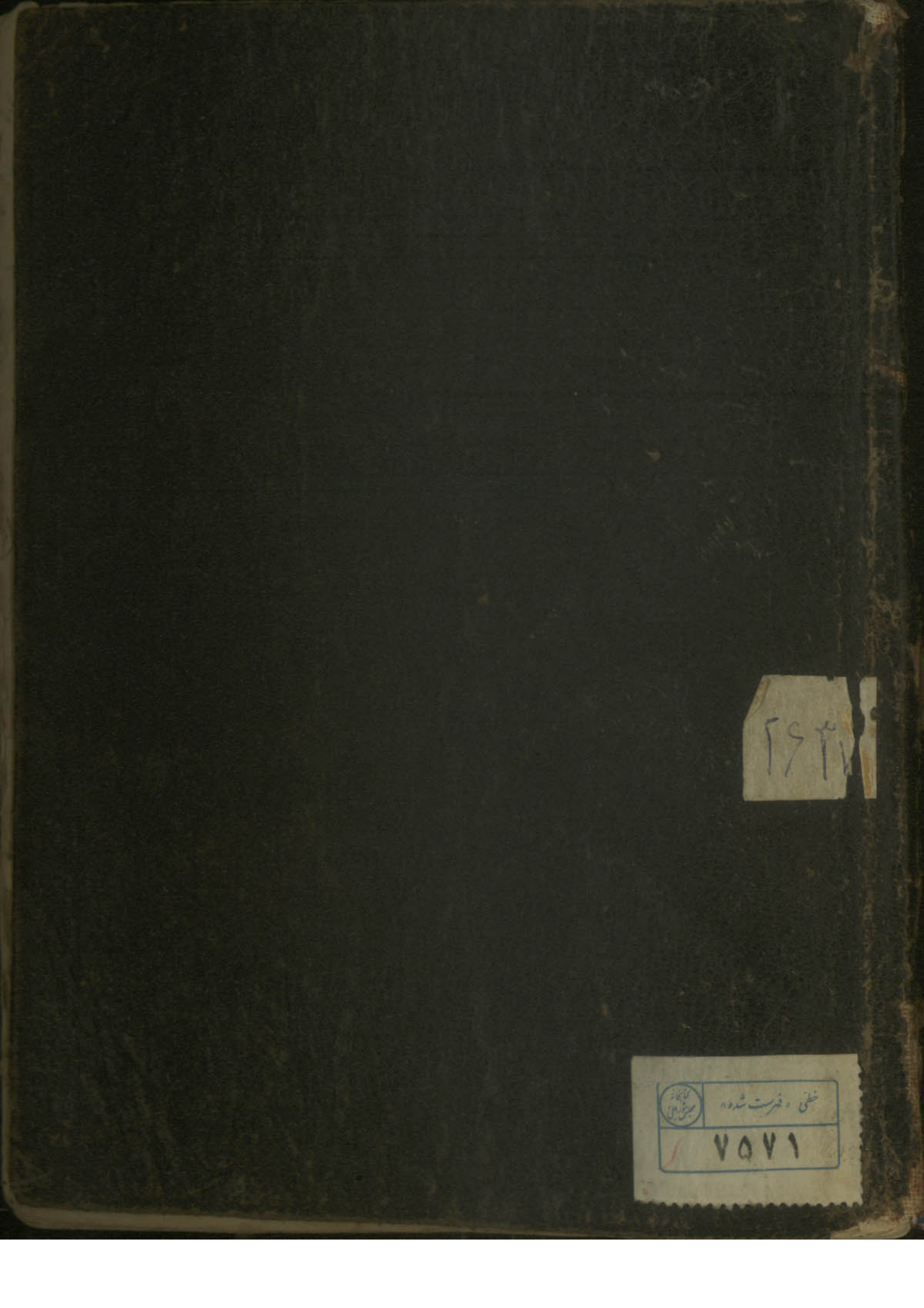

۲۶۳۱
کتابخانه مجلس شورای ملی
خطی «فهرست شده»
۷۵۷۱

کتابخانهٔ مجلس شورای ملی
بازرسی شد
بازدید شد
۱۳۸۲
۷۵۷۱

یا مجرد

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا جاء نصر الله اى المدد الملكوتى والتأييد القدسى بتجليات الاسماء والصفات والفتح المطلق الذى [illegible] ورائه وهو ذهاب الكثرة الاحدية والكشف الذاتى بعد الفتح المبين مقام الروح بالمشاهدة ورايت الناس يدخلون فى دين الله اى التوحيد والسلوك على الصراط المستقيم بتاثير نورك فيهم عنه فراغك عن تكميل نفسك افواجا مجتمعة كانهم نفس واحدة لتنقيهم من حضرة ذاتك قائمة مقام نفسك وهم المستعدون الذين كانت [illegible] والفهم علاقة مناسبة [illegible] ورائها جنسية [illegible] القائم [illegible] فسبح اى نزه ذاتك من الاحتجاب بمقام القلب الذى هو معدن النبوة بقطع علاقة البدن والترقى الى مقام [illegible] الذى هو معدن الولاية بحمد ربك اى [illegible] باظهار كمالاته واوصافه انت عند التجريد بالحمد العقلى واستغفره واطلب ستره ذاتك بذاته [illegible] حالة الفناء فى الرجوع الى الحق ابدا انه كان توابا فاذا الرجوع من رجع اليه بالفناء هو [illegible] الدين واستوت الدعوة التى كانت بعثته لاجلها امره بالرجوع الى مقام الحق الذى لا يستقر الا بعد الموت ولذلك لما نزلت

قرأ

یا مجرد

قرأها رسول الله صلى الله عليه وآله استبشر الاصحاب وبكى ابن عباس فقال صلى الله عليه وآله لقد اوتيت هذا الغلام علما كثيرا وروى انها لما نزلت خطب رسول الله صلى الله عليه وآله فقال ان عبدا خيره الله بين الدنيا وبين لقائه فاختار لقاء الله فعلم ابو بكر فقال فديناك بانفسنا واموالنا وآبائنا واولادنا وعنه انه دعا فاطمة فقال يا بنتاه نعيت الى نفسى فبكت فقال لا تبكى فانك اول اهلى لحوقا بى فضحكت وتسمى هذه السورة سورة التوديع وروى انه عاش بعدها سنتين ونزلت فى حجة الوداع

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا ايها الكافرون الذين ستروا النور استعدادهم الاصلى بظلمات صفات النفوس وآثار الطبيعة فحجبوا عن الحق بالغير لا اعبد ما تعبدون ابدا اوثان الهوى المحجوبة الشهود الذاتى الا ما تعبدون من الالهة [illegible] المصورة [illegible] ولا انتم عابدون ابدا ما اعبد [illegible] الذين طبع على قلوبهم بالرين ولا انا قط عابد ما عبدتم [illegible] الاستعداد الاول والفطرة الاولى اى الذات المجردة [illegible] استعدادكم الاولى قبل الاحتجاب والرين [illegible] فى الازل [illegible] الفطرة [illegible] استعدادكم ازلا ولا انتم عابدون بحسب ذلك الاستعداد ما اعبد اى [illegible] عبادة معبودى بحسب الفطرة [illegible] الا الذات [illegible] الاستعداد [illegible] بحسب الذات والاعيان [illegible] استعدادكم [illegible]

بالكوثر

[illegible] ولى دين [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم

انا اعطيناك الكوثر اى معرفة الكثرة بالوحدة وعلم التوحيد التفصيلى وشهود الوحدة فى عين الكثرة

[illegible] فصل لربك اى [illegible]

[illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحيم

انا انزلناه فى ليلة القدر [illegible]

[illegible]

ولا يعرف [illegible] وما ادراك ما ليلة القدر [illegible]

خير من الف شهر [illegible]

[illegible]

[illegible] التكرار

والاضافة [illegible]

تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم اى القوى الروحانية والنفسانية [illegible]

والارضية والروح من كل امر [illegible] جميع الاشياء [illegible]

[illegible] سلام [illegible]

[illegible] الملائكة

والناس اجمعين والسلام بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد [illegible]

[illegible] عبارة عن الحقيقة الاحدية [illegible] الذات [illegible]

[illegible] مع جميع الصفات [illegible]

[illegible] الذات [illegible]

[illegible] الكثرة كما قال امير المؤمنين عليه السلام [illegible] الصفات [illegible]

[illegible]

[illegible] الذات [illegible]

[illegible]

[illegible] الصفات [illegible]

[illegible] الذات مع جميع الصفات [illegible] الذات [illegible]

[illegible] الله الصمد

[illegible]

[illegible]

[illegible] فلم يلد [illegible]

ليست بوجه معه بل هي هي ونسبته نسبا ولم يولد لعدمية المطلقة فلم يكن جامعا الوجود الكلي والثاني
هو به الاحدية غير قابلة للكثرة والائتلاف ولم يكن بشارة الوحدة الذاتية لغيره او ما عدا الوجود المطلق ليس الا العدم
المحض فلا يلحقه فلا يكافيه احد فلم يكن له كفوا احد لانه في العدم الصرف الوجود المحض فلهذا سميت سورة الاخلاص
اساس الدين في التوحيد بل اساس الوجود عن انس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم انه قال اسست السموات
السبع والارضون السبع على قل هو الله احد وامضى صمديته والسلام
الفرق بين التسبيح والتقديس ان التسبيح هو التنزيه عن الشريك والعجز والنقص والتقديس هو التنزيه عن التعلق
بالمحل وقبول الانفعال وتركيب الامكان والتعدد في ذاته وصفاته وكل تسبيح حالاته
بالقوة تقديس حضرة الاسم مقدس سبوح وليس كل سبوح تقدس في الملائكة المقربون الذين هم
الارواح المجردة بتجردهم وعدم احتجابهم عن انوارهم وقهرهم لما تحتهم بافاضة النور عليها وتاثيرهم في اجرام
والكن تسبيح كلاتهم بالفعل مقدسون وغيرهم من الملائكة السماوية والارضية مسبحون بسبب طهارة ذواتهم
وخواص افعالهم وكمالاتهم والسلام وصلى في كيفية سريان حقيقة الوجود في الموجودات
المتعينة والحقائق الخاصة اعلم ان للاشياء في الموجودية ثلث مراتب اولها الوجود الصرف الذي لا يتعلق
وجوده بغيره والوجود الذي لا يتقيد بقيد وهو المسمى عند العرفاء بالهوية الغيبية المطلق والذات الاحدية وهو الذي
لا اسم له ولا نعت ولا يتعلق به معرفة ولا ادراك اذ كل ما يتعلق به معرفة وادراك وارتباط
بغيره وتعلق بما يراه وهو ليس كذلك لكونه قبل جميع الاشياء وهو على ما هو عليه في نفسه من غير تغير ولا انتقال
فهو الغيب المحض والمجهول المطلق الا من قبل لوازمه وآثاره لا يحجب ذاته المقدسة ليس محدودا بالتقيد
ولا مطلق حتى يكون وجوده بشرط القيود والمخصصات كالعقول والمنفصلات والانوار الحسية ذاته في شرائط
ظاهرة لا علة لوجوده ليلزم الحق في ذاته تعالى عنه علوا كبيرا او هذا الاطلاق امر سلبي يستلزم سلب جميع
الاوصاف والاحكام والنعوت عن كنه ذاته وعدم التقييد والتعدد في وصف او اسم
او تعين او غير ذلك حتى عن هذه السلوب باعتبار انها امور اعتبارية عقلية المرتبة الثانية

الوجود المتعلق

عنه عليهم السلام اسمه الحق . قد اسس ... بعض الايات ...

لا يدركه الابصار وهو يدرك الابصار

الوجود المتعلق بغيره وهو الوجود المقيد بوصف زائد والمنعوت باحكام محدودة كالعقول والنفوس والافلاك والعناصر
والمركبات من الكائنات والدواب والشجر والجماد وسائر الموجودات الخاصة المرتبة الثالثة الوجود
المنبسط المطلق الذي ليس عمومه على سبيل الكلية بل على نحو آخر فان الوجود محض التحصل والفعلية والكلي لا يكاد طبيعيا
او عقليا لكن الابهام في كليهما وحده انما التمام في الكلية والوحدة وليست وحدته عددية اي مبدأ الاعداد
فانه حقيقة منبسطة على هياكل الممكنات والواح الماهيات لا ينضبط في وصف خاص ولا ينحصر في حد
من القدم والحدوث والقدم والتأخر والكمال والنقص والعلية والمعلولية والجوهرية والعرضية والتجرد
والتجسم بل هو بحسب ذاته بلا انضمام شيء آخر يكون متعينا بجميع التعينات الوجودية والتحصلات الخارجية
بل الحقائق الخارجية تنبعث من مراتب ذاته وانحاء تعيناته وتطوراته وهو اصل العالم وفلك الحياة
وعرش الرحمن والحق المخلوق به في عرف الصوفية وحقيقة الحقائق ويتعدد في عين وحدته بتعدد
الموجودات المتحدة بالماهيات فيكون مع القديم قديما ومع الحادث حادثا ومع المعقول
معقولا ومع المحسوس محسوسا وبهذا الاعتبار يتوهم انه كلي وليس كذلك والعبارات من بيان انبساط
على الماهيات واشتماله على الموجودات قاصرة الاشارات عما يليق بالتمثيل والتشبيه وبهذا يتبارك
الوجود الذي لا يدخل تحت التمثيل والاشارة الا من قبل آثاره ولوازمه ولهذا قيل نسبة هذا الوجود الى الماهيات
العالمية نسبة الهيولى الاولى الى الاجسام الشخصية من وجه ونسبة الكلي الطبيعي كجنس الاجناس الى
الاشخاص والانواع المندرجة تحته وهذه التمثيلات مقربة من وجه مبعدة من وجوه واعلم ان هذا
الوجود كما ظهر سارا في غير الوجود الانتزاعي الاثباتي العام البديهي والمقدار الذهني الذي علمت انه
من المعقولات الثانية والمفهومات الاعتبارية وهذا امر خفي على اكثر اصحاب البحوث
سيما المتأخرين واما العرفاء فكلامهم تصريحات بذلك قال الشيخ صدر الدين القونوي بعد ان صدر

الوجود بمعنى الثبوت وتسمية الوجود باسماء المكرم والاسماء المهيات بكلمة الموجد العليم الحكيم
وفي ما كان في علم مهيته بهذه العبارة والعرض العام هو الضعف اللاحق به عند تقييده بقيد
الاكمال وتعدده عن حضرة الوجود واسمه في ابداء الكثرة وقد سماه الشيخ العارف الصمداني
الرباني محي الدين الاعرابي في مواضع من كتبه بنفس الرحمن والهباء والعنقاء دفع اشتباه
قد ثبت مما ذكرناه انه اذا اطلق في عرفهم الوجود المطلق على الحق الواجب يكون مرادهم الوجود
بالمعنى الاول اي الحقيقة بلا شرط لا بشرط لا شيء لا بهذا المعنى الاخير والا يلزم عليهم المفاسد
الشنيعة التي لا تخفى مما اكثر مباينة لا على الاشتباه بين هذين المعنيين عن الضلالات
والعقائد الفاسدة من الالحاد والاباحة والحلول والاتصاف الحق بصفات الممكنات
وغيرها مما لا يليق بجناب الحق والتقديس عن المحقق كما اراه
المحقق من الحق هو جمهور اصحاب ارباب الشرائع والفضلاء من الاسلاميين باتفاق على الوجه المنور
بلا ريب لعدا الفرق بين مراتب الوجود على ما بيناه كلا حد من بدر ما قلت يحمل البصيرة ويكشف
بدريه الامر للبصير والاشارة الى هذه المراتب الثلث وكونها ما يشرع من كل منها بنفسه الوجود
العام الحق قال علاء الدولة في حواشيه على الفتوحات المكية الوجود الحق هو الله تعالى والوجود المطلق فعله
والوجود المقيد وليس المراد من الوجود المطلق العام الانتزاعي بل الانبساطي وذكر الشيخ العارف
صدر الدين القونوي في كتابه المسمى بمفتاح غيب الجمع والتفصيل ومن مباحث ان الوجود الظاهر
المنبسط على اعيان الممكنات ليس بحقيقة تلك الحقائق لستر الوجود العام والتجلي الساري
في حقيقة الممكنات وهو امر نسبي ينجم اضافة والى الحكم وظهورا للمدارك قوة
وتوهما لا لان ذلك اسم يعم مطلقا بين لا بد من في نفسه وذكر الشيخ في تفسيره لفاتحة الكتاب

اشارة الى المرتبة

اشارة الى المرتبة الاولى الواجبية بقوله فهو امر معقول يرى آثاره ولا يشهد عينه لانه علية يستوي اس غيرها
في ثبت له وجميع الاشياء لا وجود لعينه وله الحكم لكن لا احد في اول ما تنبت من الوجود الذي تحققت
ولصورت حيث يعتبر تلك المراتب الثلث على ان اول ما ينبت من الوجود الواحد الذي لا وصف
ولا نعت له الاصرح ذاته المندمجة فيه جميع الحالات والنعوت الجلالية والجمالية باحدية
وفردانية هو الوجود المنبسط الذي يقال له العماء ومرتبة الجمع وحقيقة الحقائق وحضرة احدية الجمع وقد يسمى
كثيرة الواحدية كما قد يسمى الحقائق باعتبار اضافته الى الاشياء في العقد والا الممكنات فوالى ارج
مرتبة الواحدية وحضرة الالهية وهذا المنبسط ليس عليه لان العلية من حيث كونها علية
تقتضي المباينة بين العلة والمعلول فهي انما تتحقق بالقياس الى الوجودات الخاصة المتعينة
من حيث تعينها واتصاف كل منها بعينها الثابت وكلامنا في الوجود المطلق وهذا الوجود المطلق له وحدة
نحو خلاف سائر الوحدات العددية والنوعية والجنسية لانها مشتملة جميع الوحدات والتعينات
فالوجود الحق الواحد من حيث الاسم الله المتضمن لسائر الاسماء منشأ لهذه الوجودات من المطلق باعتبار ذاته
الجمعية وباعتبار خصوصيات الاسماء الحسنى المندمجة في الاسم الله الموسوم عندهم بالمقدم الجامع
وامام الائمة يوجد في الوجودات الخاصة التي لا يزيد على الوجود المطلق والمناسبة بين الحق والخلق
انما ثبتت بهذا الاعتبار وقول الحكماء ان اول الصادر هو العقل الاول بناء على ان الواحد لا يصدر
عنه الا الواحد كلام صحيح بالقياس الى الموجودات المتعينة المتخالفة الآثار فالاولية منها بالقياس
الى سائر الصوادر المتباينة الذوات والوجودات ولا ينقض ما قلنا من ان العقل الاول له
وجه مطلق ووجه مهية خاصة وجهته لكل مستحق من تعلقها بالله اول ما ثبت هو الوجود المطلق

المنبسط وبذ منه بحسب كل مرتبة مهية خاصة وشرل خاص تلحقه امكان خاص وكذا ان الذات
الواجبية باعتبار احديته ذاته المقدسة مقدس عن الاوصاف والاعتبارات وبذا لها
باعتبار مرتبة الواحدية ومرتبة الاسم انه جميع الاسماء والصفات اى بهيئة خاصة
عن ذاته بل مع احديتها الوجهية جامعة لنعوتها فكذلك الوجود المطلق بحسب اعتبار حقيقته
وسنخه غير المهيات والاعيان الخاصة الا انه ان له في كل مرتبة من المراتب الذاتية مهية خاصة
لما لازمه وتلك المهيات كما علمت من ان استعداده الى الوجود المطلق وفي مرتبة عن غير جعل وتاثير اذا
المجعول كل مرتبة من مراتب الوجود المطلق اى نفس الوجود الخاص لا كونه خاصا اى ذا مهية خاصة كما
علمت من بطلان الجعل المركب بين الوجود ومهيته فالاحدية الواجبية بين الوجود المطلق والواحدية
الاسمائية الى العالم وجود او مهية فسبحان من ربط الوحدة بالوحدة والكثرة بالكثرة والدليل على
بين المؤثر والمتاثر مناسبة وهو بناء في التاثير مطلقا تقدس ما تكررت الاشارة
سابق الى ان لفظ الوجود يطلق بالاشتراك على معان منها ذات الشيء وحقيقته والكائن الذي
يطرد العدم وينافيه والوجود بهذا المعنى يطلق عند الحكماء على الواجب تعالى ومنها المعنى المصدري الذي
فقد تبين ان الوجود بهذا المعنى لا يطلق اصلا الا على ذات فضلا عن اطلاقه على ذاته تعالى الذي
هو اصل الذوات ومبدأ الحقائق والوجودات وهذا المعنى من الوجود تبين كذا الكون الاثباتي النسبي
والحصول والوجود الانتزاعي بل طرفه قولك الجسم موجود او زيد كاتب وهذا الوجود النسبي
كثيرا ما يجتمع مع العدم حيث فصلت الحكمة كما تقول زيد موجود في البيت معدوم في السوق بل
متصف بالعدم اذ لا وجود له في الخارج مع تقيده بالخارج وكذا ان اطلاق الوجود عليه

بالمعنى الاول حقيقة

بالمعنى الاول حقيقة عند الحكماء فكذلك عند كثير من المحققين من الموحدين كالشيخين محي الدين الاعرابي وصدر
الدين القونوي وصاحب العروة في حواشيه على الفتوحات وكثيرا ما كان يطلق الشيخ وتلميذه الوجود المطلق
على الوجود المنبسط الذي يسمى عندهم بنفس الرحمن والعماء ورتبة الجمعية الا المرتبة الواجبة كثيرا
يطلق صاحب العروة الوجود المطلق على الواجب تعالى وانه لا يظهر ان الاختلاف بينه وبين الشيخ
العربي انما نشأ عن هذا الاشتراك في اللفظ الموجب للاشتباه والمغالطة ومن اطلق لفظ الوجود واراد
به الواجب تعالى الشيخ العطار في اشعاره الفارسية انكه او نی که هستی ذات اوست جمله اشیا
مصحف آیات اوست وقال المولوي القدس سره في ديباجة كتابه در حواس محبان را ابلیدی و
لبس توبه نه دائم هر چه هستی زنده وقال العارف القيومي مولانا جلال الدين الرومي في مثنويه
ما عدمهاييم وهستيها نما تو وجود مطلق وهستى ما واما عند اهل الظاهر واهل الكلام فلما كان اطلاق
بالتوقيف الشرعي فلا شبهة في عدم جواز اطلاق الوجود بالمعنى الثاني عندهم على ذاته تعالى واما اطلاقه صفة
ففيه خلاف لاجل الخلاف المتفق بينهم في ان كل صفة او فعل لا يوجب نقصا عليه ولم يرد الشرع بعينه هل يجوز
اطلاقه عليه تعالى ام لا لكن قد يعد نعيم وهو الصواب لاشتراك كلام اهل الوجود والتشبيه وغيرهما بين الواجب والممكن
واما ما ذكره صاحب العروة من ان ذات الواجب وراء الوجود والعدم بل هو محيط بهما فالظاهر انه لم يرد حقيقة الوجود
بل مفهوم الوجود الاثر الانتزاعي وبه يحكم مع عن اطلاق الوجود عليه تعالى ويكون ه الطائفة الوجودية من الحكماء والعرفاء اذ لا شبهة في
ان مفهوم الوجود امر اعتباري ليس عينا للذات الاحدية فلا يصح حمله عليها بهو هو حملا ذاتيا اوليا لكن حمل كلام
اولئك الاكابر المحققين على الوجه الذي حمله ورتب عليه ولغيرهم تبعيدا عن القران كيف وجميع
المحققين من اكابر الحكماء والصوفية متفقون على تنزيه ذاته تعالى عن وصمة النقص والتشبع ادراك ذاته الاحدية
بالكنه الا بطريق خاص عند العرفاء هو ادراك الحق بالحق عند فناء السالك وسنذكره في التوحيد ومن

ثم في كتبهم وزبرهم ما تقدم في تحقيق لديه انه لا خلاف لاحد من العرفاء والشيخ ولا مخالفة بينهم في ان
حقيقة الوجود ولا يظهر لي ان غير جهات بعض المتأخرين عليهم غضن حال الشيخ علاء الدولة السمناني في اعتراضه
المتعلقة بالفتوحات على الشيخ العربي وتلميذه صدر الدين القونوي يرجع الى مناقشات لفظية
مع توافق في الاصول والمقاصد في جملتها انه ذكر الشيخ فيها ان الوجود المطلق هو الحق المنعوت بكل
نعت فكتب المحشي في حاشيته كلاما اى ان الوجود الحق هو الحق تعالى لا الوجود ولا المقيد كذا انتهى وظاهر
ان الشيخ قائل بهذا القول والمناقشة معه يرجع الى اللفظ فاما ان يكون مراده من الوجود المطلق
هو المنبسط على المهيات فيصدق عليه انه المنعوت بكل نعت كما مر تحقيقه في بيان المرتبة
الثالثة من الوجود ويؤيده التعميم لكل نعت اذ من جملة نعوت المحدثات فان نعت القديم قديم
وللمحدثات محدث ولا شبهة لاحد من العرفاء في تنزيهه تعالى عن صفات المحدثات وكمالات
الكائنات واما ان يكون مراده منه الوجود الحق الواجب فهو ان يراد بكل نعت انه
سبحانه منعوت بكل نعت كمالي او صفة واسمية من عين ذاته تعالى فان ذاته باعتبار
ذاته بانضمام صفة او حيثية اخرى غير ذاته مصداق لجميع اوصافه العينية ونعوته الذاتية
ويراد به ان المنعوت بكل نعت مطلق اعم من ان يكون بحسب ذاته بذاته اى في المرتبة الاحدية
او باعتبار ربوبيته مظاهره الاكوانية في صفاته اى مراتب شؤونه ومنازل تجلياته
من حيث سعة رحمته ومنها ما قال في موضع آخر منه ليس في نفس الامر الا الوجود الحق فكتب المحشي بل ولكن
ظهر من فيض وجوده وجود ظاهر فللفيض وجود مطلق وللظاهر وجود مقيد وللمفيض وجود حق وقال في موضع آخر
منه اذ الحق هو الوجود ليس الا هو فكتب المحشي ما الوجود الحق ولفعله وجود مطلق ولاثره وجود مقيد
وقال ايضا فيه بعد تحقيق الوجود المستفاد وعدمية المهيات الممكنة ولقد نبهتك في امر عظيم
ان تنبهت له وعقلته لم يبق لك شيء في الظهور ما هو عين الاشياء في ذاتها سبحانه وتعالى
بل هو هو والاشياء اشياء وكتب المحشي في حاشيته بل اصبت فلم تأت بهذا القول الا غير ذلك

من المواضعات

من المواضعات التي يرجع كل منها الى مجرد تخالف الاصطلاحات وتباين العبارات
في التصريح والتعريض وكثيرا ما يقع الاشتباه بين لفظ الذات والحقيقة والعين والهوية
وغيرها اذ قد يطلق ويراد منه صرف الوجود وقد يطلق ويراد منه مهيته وعينه الثابتة
ويقع الغلط من اطلاق لفظ الوجود ايضا باعتبار ارادة احد من معنى الوجود الحق او المطلق او
المقيد والذي ما في اكثر الاقاويل التي كتبها المعترض على الفتوحات يتبع عدم المخالف
بينه وبين الشيخ في اصل الوجود ولما كان طور التوحيد الخاصي الذي هو كما اشار اليه الامام
وراء طور العقول الفكرية حيث انه لا يكفي بنور المعارف الربانية يصعب عليهم التعبير عنه لا
يوافق مقروعات اسماع ارباب النظر والفكر الرسمي فلهذا ترى في ظواهر كلامهم
اختلافات وتشير هذه الاختلافات بحسب الظاهر قد وقع في الكتاب الالهي
والاحاديث النبوية وتمسك كل طائفة من المليين بسند اعتقاده الكتاب والحديث
مع تخالف عقائدهم وتباين آرائهم وذلك بحسب شرعه ومنهاجا قال الشيخ عبد الله
في كتاب منازل السائرين للاشارة الى توحيد الخواص واما التوحيد الثالث
فهو توحيد اختصه الله لنفسه واستحقه لقدره والاح منه لائحا الى اسرار طائفة من صفوته واخرس
منهم عن نعته واعجزهم عن بثه فقطعت الاشارة على السنة العلماء عن هذا الطريق وان زخرفوا
له نعوتا بعباراتهم وفصلوه فصولا فان ذلك التوحيد تزيده العبارة خفاء والصفة نفورا والبسط
صعوبة والى هذا التوحيد شخص اهل الرياضة وارباب الاحوال وله قصد اهل التعظيم واياه
عنى المتكلمون في عين الجمع وعليه تصطلم الاشارات ثم لم ينطق عنه لسان ولم تشر اليه
عبارة فان التوحيد وراء ما يشير اليه مكون او يتعاطاه حين او يقله سبب وقد اجبت عن توحيد الصوفية بهذه القوافي
ما وحد الواحد من واحد اذ كل من وحده جاحد توحيد من ينطق عن نعته عارية ابطلها الواحد

ا

وتحيده اياه توحيده ولعلمه منعته لاحد عنه لعزان الله تعالى واهب النعم ودافع النقم

عن كميل بن زياد قال سألت مولانا امير المؤمنين عليه السلام فقلت يا امير المؤمنين اريد ان
تعرفني نفسي فقال يا كميل واي الانفس تريد ان اعرفك فقلت يا مولاي هل هي الا نفس
واحدة فقال يا كميل انما هي اربعة النامية النباتية والحسية الحيوانية والناطقة القدسية
والكلية الالهية ولكل واحدة من هذه خمس قوى وخاصيتان فالنامية النباتية لها خمس
قوى ماسكة وجاذبة وهاضمة ودافعة ومربية ولها خاصيتان الزيادة والنقصان وانبعاثها من
الكبد والحسية الحيوانية لها خمس قوى سمع وبصر وشم وذوق ولمس ولها خاصيتان الشهوة والغضب
وانبعاثها من القلب والناطقة القدسية لها خمس قوى فكر وذكر وعلم وحلم ونباهة وليس لها
انبعاث وهي اشبه الاشياء بالنفوس الملكية ولها خاصيتان النزاهة والحكمة والكلية
الالهية لها خمس قوى بقاء في فناء ونعيم في شقاء وعز في ذل وفقر في غنى وصبر في بلاء ولها خاصيتان
الرضا والتسليم وهذه التي مبدأها من الله واليه تعود وورد في الحديث القدسي من طلبني
وجدني ومن وجدني عرفني ومن عرفني عشقني ومن عشقني عشقته ومن عشقته قتلته
ومن قتلته فعلي ديته ومن علي ديته فانا ديته وروى محمد ابن ابي جمهور الاحسائي عن امير المؤمنين ع
انه قال ان لله تعالى شرابا لاوليائه اذا شربوا سكروا واذا سكروا طربوا
واذا طربوا طابوا واذا طابوا ذابوا واذا ذابوا خلصوا واذا خلصوا طلبوا واذا طلبوا
وجدوا واذا وجدوا وصلوا واذا وصلوا اتصلوا واذا اتصلوا لا فرق بينهم وبين حبيبهم
في الحديث القدسي المتفق عليه بين اهل الاسلام ما تقرب الي عبدي بشيء احب الي مما افترضته عليه

وانه ليتقرب

في العشق

وانه ليتقرب الي بالنوافل حتى احبه واذا احببته كنت سمعه الذي به يسمع وبصره الذي به يبصر ولسانه
الذي به ينطق ويده التي يبطش بها ان دعاني اجبته وان سألني اعطيته وروي ان اعرابيا
سأل امير المؤمنين ع عن النفس فقال عن اي الانفس تسأل فقال يا مولاي هل النفس الا نفس
واحدة فقال ع النفس نفس نامية نباتية ونفس حسية حيوانية ونفس ناطقة قدسية ونفس الهية ملكوتية كلية
قال يا مولاي ما النامية النباتية قال قوة اصلها الطبايع الاربع بدو ايجادها مسقط النطفة مقرها الكبد
مادتها من لطائف الاغذية فعلها النمو والزيادة وسبب فراقها اختلاف المتولدات فاذا
فارقت عادت الى ما منه بدأت عود ممازجة لا عود مجاورة فقال يا مولاي ما النفس الحيوانية
قال قوة فلكية وحرارة غريزية اصلها الافلاك بدو ايجادها عند الولادة الجسمانية فعلها
الحياة والحركة والظلم والغشم والغلبة واكتساب الاموال والشهوات الدنيوية مقرها القلب
سبب فراقها اختلاف المتولدات فاذا فارقت عادت الى ما منه بدأت عود ممازجة
لا عود مجاورة فتعدم صورتها ويبطل فعلها ووجودها ويضمحل تركيبها فقال يا مولاي ما النفس الناطقة القدسية
قال قوة لاهوتية بدو ايجادها عند الولادة الدنيوية مقرها العلوم الحقيقية الدينية موادها التأييدات
العقلية فعلها المعارف الربانية سبب فراقها تحلل الالات الجسمانية فاذا فارقت عادت
الى ما منه بدأت عود مجاورة لا عود ممازجة فقال يا مولاي ما النفس اللاهوتية الملكوتية الكلية
فقال قوة لاهوتية جوهرة بسيطة حية بالذات اصلها العقل منه بدأت وعنه وعت واليه
دلت واشارت وعودتها اليه اذا كملت وشابهته ومنها بدأت الموجودات

واليها تعود بالكمال فهو ذات الله العليا وشجرة طوبى وسدرة المنتهى وجنة المأوى من عرفها
لم يشق ومن جهلها ضل سعيه وغوى فقال السائل يا مولاي وما العقل قال العقل جوهر دراك
محيط بالاشياء من جميع جهاتها عارف بالشيء قبل كونه فهو علة الموجودات ونهاية المطالب
من علي عليه السلام دواؤك فيك وما تشعر وداؤك منك وما تبصر وانت الكتاب
المبين الذي باحرفه يظهر المضمر وانك تعرف ... فحسبك ...
وتزعم انك جرم صغير وفيك انطوى العالم الاكبر ولا حاجة لك من خارج فكرك فيك
وما الفكر ذات الوجود لنفي الوجود وما بك لو حد الكثير وورد في بعض صحف
المنزلة من الكتب السماوية انه قال سبحانه يا ابن آدم خلقتك للبقاء وانا حي لا يموت اطعني فيما
امرتك وانته عما نهيتك اجعلك مثلي حيا لا تموت والسلام قال ...
في صفة اهل الجنة انه يأتي اليهم ملك فاذا دخل عليهم ناولهم كتابا من عند الله تعالى بعد السلام عليهم فاذا في الكتاب
من الحي القيوم الذي لا يموت الى الحي القيوم الذي لا يموت اما بعد فاني اقول للشيء كن فيكون وقد جعلتك اليوم تقول
للشيء كن فيكون قال علي عليه السلام الاسلام هو التسليم والتسليم هو التصديق والتصديق هو اليقين
واليقين هو الاقرار والاقرار هو الاداء والاداء هو العمل الصالح قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم
الشريعة اقوالي والطريقة افعالي والحقيقة احوالي والمعرفة رأس مالي والعقل اصل ديني والحب اساسي
والشوق مركبي والخوف رفيقي والعلم سلاحي والحلم صاحبي والتوكل ردائي والقناعة كنزي والصدق منزلي
واليقين مأواي والفقر فخري وبه افتخر على سائر الانبياء والمرسلين قال بعض ... الصلوة ...
وقربه ووصلة والخدمة هي الشريعة والقربة هي الطريقة والوصلة هي الحقيقة واسم الصلوة للكل
جامع لكل هذه المراتب ولما كان المقصود التمهيد الموقوف في طي الكمال المطلق النوعي

كان بتكميله

كان بتكميله الجزء الاخير اي الابدان وهو البدن ولذلك شرعت التوراة في مصالح المعاش ولما كان عيسى ع
الحكمة منه كان بتكميله للجزء الاشرف منه وهو النفس ولذلك شرعت الانجيل ببيان مصالح المعاد
ولما كان محمد صلى الله عليه وآله وسلم قد جمع الكمال المطلق النوعي كان بتكميله جزئي الانسان معا
غاية المركب من احوال جميع اجزائه المادية والصورية وهو السلوك الافضل وهو المعبر بالرفع
المناسب للدنيا والدين ... عليه السلام وعليه السلام ... موسى على نبينا وعليه السلام والحكماء الالهية
ومنها المشهور لعيسى ع والعارفون المحقق المشهور عن محمد صلى الله عليه وآله وسلم قال
عليه الصلوة والسلام الشريعة نهر والطريقة بحر والحقيقة سفينة فالفقهاء حول النهر يطوفون والحكماء
في البحر يغوصون والعارفون على السفن يسيرون آري اگر ... جهانيت در
غايت ... است ... روحانيت ... لطافت ... آورد
حكم ... نفس ... حقايق اشيا
... آن متحقق ... عموم ... بواسطه
شده ... صورت جسماني ... اشتغال ... جان شده ... كه ... ازان
... و ... زمين ... اين ... ماني خود
اسرار ... كل شيء ... بگو
وخود را ... اشتغال ... كه درجات ...
هم ... مراتب كائنات مرات جلال او ...
تراوت ... كه با جان ... قال بعض الاولياء ان ...

آدم اخرج من الجنة بذنب واحد وانت ترید ان تدخلها مع هذه الذنوب

عن زین العابدین علیه السلام

قال سید الساجدین علیه السلام من عظم صغار المصائب ابتلاه الله بکبارها عن زین العابدین علیه السلام قال ان المحبة اداب
الذنوب الی الله لا تحقرن صغیرة ان الجبال من الحصی در نفحات مذکور است
که شیخ صدرالدین قونوی در حال مرض بود مولانا سراج الدین بعیادت وی آمد فرمود که شفاک الله شفاء
عاجلا رفع درجات باشد و امید است که صحت باشد فرمود که بعد ازین شفاک شما را باد
که در میان عاشق و معشوق پیراهنی از شعر بیش نمانده است میخواهم که نور بنور پیوندد
[illegible] از خیال میخواهم در رسانیدن الوصال شیخ [illegible] و مولانا [illegible]
فرمود چه دانند [illegible] همنشین دارم و مولانا [illegible] صحبت
[illegible] فرمود اوصیکم بتقوی الله فی السر والعلانیة وقلة الطعام وقلة المنام وقلة الکلام
وهجران المعاصی والآثام ومواظبة الصیام ودوام القیام وترک الشهوات علی الدوام
واحتمال الظلم من جمیع الانام وترک مجالسة السفهاء والعوام وان خیر الناس من ینفع الناس
وخیر الکلام ما قل ودل وهمچنین در نفحات مذکور است که از شیخ [illegible]
جندی که شارح [illegible] سؤال کردند که شیخ صدرالدین [illegible]
[illegible] شمس الدین [illegible] فخر الدین [illegible]
[illegible] شیخ سعد الدین [illegible] نشسته بودند [illegible]
شیخ فرمود که اگر [illegible]
[illegible] صاحب الکشاف [illegible]

[illegible]

وافر [illegible]
و[illegible] در [illegible] شهر ربیع الاول سنه [illegible] و وفات او در [illegible]
الله [illegible] از مزارات ائمه عظام [illegible] زیارت [illegible]
[illegible] صفت بزرگ [illegible] صفت [illegible]
در آن صفت [illegible] اگرچه قرب [illegible] زیارت [illegible]
[illegible] در حقیقت [illegible]
[illegible] حیث [illegible] سبحان [illegible]
دارد [illegible] صفت [illegible] زیارت [illegible]
[illegible]
[illegible] مقصود از زیارت
[illegible]
[illegible] تواضع [illegible] تواضع [illegible]
[illegible] تواضع [illegible]
[illegible] تواضع
اعلم ان الامر [illegible] العالم العلوی الی الارض [illegible]
[illegible] العالم [illegible] العوالم [illegible]
[illegible]
[illegible] العالم [illegible] العالم [illegible]

[illegible] العالم [illegible] والنوریة [illegible]
والحروف [illegible] العالم [illegible]
[illegible] التقیید [illegible]
[illegible] الحروف [illegible]
[illegible] الاجرام [illegible]
[illegible] المقدسة [illegible]
[illegible] العقول النوریة [illegible]
[illegible]
التوحید [illegible] التوحید
[illegible] وجود [illegible]
[illegible] وجود [illegible]
[illegible] آن [illegible] حکم [illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible] آن [illegible]
آن [illegible] آن [illegible]
[illegible] حکم [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] مقتضیات [illegible]
[illegible] هر کسی را داده از چیزی که او خواسته است [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] حق
[illegible] حضرت حق [illegible]
[illegible]
[illegible] سؤال [illegible]
واستعداد آن [illegible] حق سبحانه [illegible] جواب
[illegible] صفات الهیه از ذات [illegible]
[illegible] ذات است [illegible] عبارت [illegible]
[illegible] عبارت [illegible]
[illegible] فلله الحجة البالغة والسلام [illegible] آن حضرت
ذات وصفات [illegible] عبارت است از حضرت [illegible]
وصفات [illegible] مرتبه [illegible] مرتبه الوهیت [illegible]
[illegible] مرتبه [illegible]
[illegible] و آن [illegible]
[illegible] عبارت است [illegible] عالم [illegible]
[illegible] سلطنت [illegible] ربوبیت است

لطفش بکرم [illegible] چو طالب مرا که طالبش کردانم [illegible]

مر طالب او که [illegible] نامقدور [illegible]

[illegible]

[illegible]

لیس ذات [illegible]

[illegible]

کنت کنزاً مخفیاً فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لکی اعرف

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که در خزینه عالم بود سلطان بکرم بخود دعا گفته و ما علیه السلام [illegible]

و صورت هر شخصی از اشخاص [illegible] آدم [illegible] روح اعظم و نفس

کلیه [illegible] تعینات [illegible]

کبیر صحیح بود که [illegible] جمع [illegible] حکایات [illegible] و گوید [illegible]

ابن آدم [illegible] ادم [illegible] عجب [illegible]

[illegible] تحقیق قال [illegible] الشیطان [illegible]

[illegible] الدنیا [illegible] الآخرة [illegible] الدنیا [illegible]

[illegible] اللذات [illegible] و قال [illegible] القوة [illegible]

[illegible] القوة الوهمیة [illegible]

[illegible] القوة الوهمیة

[illegible] النفس [illegible] تحقیق

[illegible]

[illegible]

[illegible] و اذکروا الله کثیراً لعلکم تفلحون

[illegible]

[illegible]

سلطنة در این آیه [illegible]

در دل و زبان [illegible] غفلت

از روی دل [illegible] اولوا الالباب

[illegible] که آیات قرآن در ترغیب و تحریض بر ادامت ذکر بسیار وارد است

[illegible] احادیث [illegible] اذکار [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آب حیوان که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] کیفیت دارد [illegible]

[illegible] محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]

[illegible] رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و تعالی است زیرا که حق تعالی خود فرموده است که انا جلیس من ذکرنی یعنی که من همنشین آن
کسم که مرا یاد کند بشکر و طاعت و عبادت، شما را یاد کنم به نعمت و احسان و رحمت
و غفران و هم آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که میخواهید آگاه کنم شما را به بهترین
و پاکیزه‌ترین اعمال شما نزد خداوند تعالی که درجات بزرگ شما را ابدان خاص شود
و بهتر از آن باشد که زر و سیم تصدق دهید و فاضل‌تر از آن باشد که در راه خدای
تعالی جهاد کنید و خون کافران بریزید و یا در دست ایشان شهید شوید گفتند که آری
یا رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود ذکر و یاد کردن خدای تعالی و گفت خداوند عالم میفرماید
که هر که ذکر من وی را از دعا مشغول کند عطای وی نزدیک من فاضل‌تر است و نیز ذکر را اعلای
ساکنان باشد و گفت یاد کننده حق تعالی در میان غافلان همچون زنده است
در میان مردگان و چون درخت سبز است در میان گیاه خشک و چنین غازی است
که جنگ بایستد میان گریختگان و گفت چون قومی در مجلسی بنشینند و بذکر خدا مشغول شوند
و جمعی از فرشتگان نیز با ایشان بنشینند و منادی از آسمان ندا کند که برخیزید و بدانید
که خدای تبارک و تعالی بدیهای شما را به نیکی مبدل گردانید و گناهان شما را آمرزید
و فرمود که هر که از روی اخلاص در بازار نزد غافلان و نزد مشغولان ایشان بخرید و فروخت
ذکر خدا تعالی کند حق تعالی ثواب نهد برای او هزار حسنه و بیامرزد او را و روز قیامت
آمرزشی که هیچ کسی خطور نکند و گفت بدرستیکه ملائکه چون میگذرند به مجلسها
و حلقهای ذکر با همدیگر ایستند بگویند چون ایشان گریان شوند و ایشان
گرسنه چون ایشان دعا کنند و چون آمین گویند بالا روند حق تبارک و تعالی
فرماید

فرماید که ببرید ای فرشتگان من با وجود آنکه داناترم از ایشان بحال ایشان پس گویند خداوندا که
ما حاضر شدیم به مجلسی از مجلس ذکر تو قومی را در آن دیدیم به تهلیل و تسبیح و تمجید تو اشتغال
داشتند و از آتش قهر تو ترسیدند حق تعالی گوید که ایشان را از آنچه میترسند امن کردم و گواه
کردم شما را بر آنکه همه ایشان را آمرزیدم فرشتگان گویند که فلان بود در میان ایشان که او
که ذاکر نمیبود حق تعالی گوید ایشان را نیز به برکت همنشینی ایشان بخشیدم از آنکه ذاکر کنندگان
جماعتی هستند که همنشین ایشان به سبب صحبت ایشان در بدبختی نمیماند و فرمود داود علیه السلام
اگر خواهم که از مجلسهای ذاکر تو بگذرم پای ایشان بشکنم تا توانم گذشت و در میان غافلان عظیم بر من
و دنیا و آنچه در دنیاست ملعون است مگر ذکر خدای تعالی و آنچه از دنیا که از ابدان یار
میکند و فرمود موسی علیه السلام ندا آمد که یا موسی به بسیاری مال شاد مشو و ذکر خدا را از دل فراموش مکن
زیرا که بسیاری مال گناهان را فراموش کند و ترک کردن ذکر دلها را سیاه کند و فرمود صلی الله
در بهشت صحراهاست که چون ذاکران شروع در ذکر کنند فرشتگان در آن بهشت برای
ایشان درختان بنشانند و چون ذاکران از ذکر باز مانده ایستند فرشتگان نیز از درخت
نشاندن باز ایستند چون هر یک از ایشان را گفته شود که چرا از کار باز ماندید گویند که خرجی ما نرسید
از ذکر باز ماندند و فرمود صلی الله علیه و آله و سلم حق تعالی گفت که چون بدانم که ذکر بر دل بنده غالب
خواهش وی مشغولی او بود و از مناجات من لذت گیرد پس اگر سهو وی را خواهم که واقع
شود خود را یاد وی میآورم تا آن سهو او را در نیابد و ایشان را خواهد که دوستان منند
.. از روی صدق و ایشانند که کاملان جهاد اکبر کنند و ایشان طایفه اند که چون اراده

[illegible]

و فرمود صلی الله علیه و آله و سلم مکتوب است در توراة که بتغییر یافته است که موسی علیه السلام گفت
خداوندا نزدیکی تا ترا از کوه یا دوری از من تا ترا ندا کنم وحی آمد که یا موسی همنشین آنکسم
که مرا یاد کند پس موسی گفت و رب به رحمت تو در پوشش عنایت تو که خواهد بود در
روزی که سایه در پوشش نبود غیر از عنایت تو حق تعالی گفت آنان خواهند بود که بذکر
مشغول باشند و مرا دیگر یکدیگر را برای محبت دارند من نیز ایشان را دوست دارم
ایشان که چون خواهم مصیبتی و بلائی بخلق رسانم ایشان را یاد کنم و آن را دفع
کنم و فرمود صلی الله علیه و آله ذکر خدای تعالی در پهلوی شیطان چنان کار کند که مرض خوره
در بدن آدمی و شخصی از آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم در مسجد پرسید که بهترین
اهل مسجد کیست فرمود آنکس که یاد خدا بیشتر کند و فرمود چهار چیز است که بدان نمیرسد
مگر کسیکه مومن باشد اول خاموشی و آن اول عبادت است دویم تواضع برای رضای خدا سیم
ذکر خدای تبارک و تعالی کردن و در همه احوال چهارم کمی مال و فرمود صلی الله علیه و آله و سلم
چون بنده مومن ذکر خدا کند سبب رضای او را دوست دارد و هر که خدا او را دوست
دارد وی را برات آزادی بنویسد یکی از نفاق دیگری از آتش دوزخ
و فرمود صلی الله علیه و آله و سلم بهترین عبادتها گفتن لا اله الا الله است و فرمود ایمان خود را بامداد
و شبانگاه تازه کنید بگفتن لا اله الا الله و فرمود هر مرضی را دوائی است که سبب شفا
میشود و دوای مرض دلها گفتن لا اله الا الله است و فرمود هر چیز زنگ گرفته را صیقلی است
و صیقل زنگ غفلت دلها گفتن لا اله الا الله است و فرمود فاضل‌ترین ذکرها
گفتن لا اله الا الله است و فاضل‌ترین دعا گفتن لا اله الا الله است الحمد لله
و فرمود امام

و فرمود لا اله الا الله ایمان را میبرد یا تازه در دل چنانکه آب سبزه را و فرمود قیمت بهشت گفتن
لا اله الا الله است هر گاه از روی اخلاص گفته شود و فرمود هر که لا اله الا الله گوید از روی
اخلاص وی را گویند بدرون بهشت در آی از هر در که خواهی و فرمود چون مومن بگوید
لا اله الا الله حق تعالی فرشته از نور بیافریند که یکی از سر او در مغرب و پای دیگر او در
مشرق و هزار سر داشته باشد و در هر سری هزار دهن و در هر دهنی هزار زبان
و در همه ساعت شب و روز لا اله الا الله گوید تا روز قیامت و چون روز قیامت
شود بسر قبر صاحب خود بیاید و بگوید برخیز و به بهشت رو که از عذاب و حساب رستی
و ایمنی و فرمود صلی الله علیه و آله چون کسی لا اله الا الله وحده لا شریک له اللهم صل علی محمد
و آل محمد بگوید از دهان او مرغی سبز بیرون آید هر دو بال او آراسته به در و یاقوت چون پر
خود را واکند از مغرب تا مشرق و تا عرش بپرد و مراد او از آن اینست که
او از آنکس که بدان خدا را یاد کند پس خدای تعالی وی را گوید مرا ای مرغ ستودی ساکن
شو گوید خداوندا چگونه ساکن شوم که گوینده لا اله الا الله را نیامرزیده حق تعالی
گوید ساکن شو که به تحقیق وی را آمرزیدم و فرمود صلی الله علیه و آله و سلم ای گروه آدمیان بگوئید
لا اله الا الله تا برهید و از امام حسن علیه السلام مرویست که گفت بجوئید حلاوت ایمان را
در سه چیز در نماز و در ذکر و در قرائت قرآن اگر یافتید خوش حال شما اگر نه بدانید
که در رحمت خدای تعالی بر روی شما بسته اند و مرویست که موسی علیه السلام گفت خداوندا
بعض از حالتها باشد که ذکر و یاد تو در آن ترک ادب باشد دانم مثل چون مکان
.. بیت الخلا و زمان مجامعت وحی آمد که بگوی ذکری حسن علی کل حال ای موسی که ای

هرکس ذکر گوید نیکو است و در هر حالی که باشد از این است که در شرع مقرر است که در وقت
بول و غایط کردن منع کرده است مگر ذکر کلمتین و آیة الکرسی خواندن و در وقت جماع اگر خدا را
یاد نکنند شیطان در آن جماع شریک شود و فرزندی که از آن جماع آید شریک شیطان و
ناپاک باشد و نیز معلوم است که اصل در بیت الله وقت [illegible] رسد و چنین که یاد خدا همیشه
دور معرض هلاک باشد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که گفت
حق تعالی میگوید هر که مرا یاد کند او را یاد کنم [illegible] و مرا میان [illegible] یاد
کنم و گفت که پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود هر گاه قومی در مجلسی جمع شوند و ذکر خدا
نکنند و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم نفرستند آن مجلس حسرت و وبال گردد
برای ایشان در قیامت و فرمود صلی الله علیه و آله که [illegible] باشد که [illegible] در آب غرق نشود
و نمیرد یا دیوار و سقف خانه بر روی فرو نریزد و پلنگ [illegible] تند [illegible]
و صاعقه و برق و برا هلاک کنند اگر مدام ذکر خدا مشغول باشد به هیچ یک از اینها گرفتار
نشود و فرمود صلی الله علیه و آله که هر عبادتی که هست و برا حدی است که بدان منتهی میشود
چنانکه نماز را در پنج وقت فرض کرده است و روزه [illegible] ماه و حج
در همه عمر یکی مگر ذکر خدا تعالی که از احدی نیست و خدا تعالی [illegible] قلیل از اهل
[illegible] دیگر [illegible] شده و از آن [illegible] چنانکه فرموده یا ایها الذین امنوا
اذکروا الله ذکرا کثیرا و سبحوه بکرة و اصیلا یعنی ای گروه مومنان یاد
کنید خدا را بسیار و تسبیح [illegible] هر بامداد و شبانگاه [illegible]
علیه السلام پدرم امام محمد باقر علیه السلام [illegible] را یاد میکرد آنکه یاد [illegible]

شیعه ما کسانی اند که چون تنها باشند یاد کنند خدا را بسیار [illegible]

هم فرمود

سیر شدیم و [illegible] طعام میخوردیم و ذکر [illegible] خدا میگفت و از ذکر باز نمی ماند
و میدیدم که زبان مبارک او بر کام چسبیده بود و میگفت لا اله الا الله و اهل بیت خود را
جمع میکرد و میگفت ذکر بگویید هر که قرآن میتوانست خواند قرآن بخواند و هر که نخواند
بود ذکر میکرد و خانه که در او قرآن خوانند و ذکر کنند برکت در آن خانه بسیار باشد
و فرشتگان در آن خانه حاضر شوند و شیاطین از آن بیرون روند و روشنی آن خانه آسمان
خانه را اهل آسمان چنانکه روشنی ستارگان برای اهل زمین و خانه که در آن قرآن
نخوانند و ذکر نکنند برکت از آن خانه برود و فرشتگان از آن بگریزند و شیاطین
در آن حاضر باشند و فرمود موسی علیه السلام [illegible] پرستندگان [illegible]
[illegible] چون شب در آمد
[illegible] رسید که درویش [illegible] که خدا [illegible]
[illegible] و وعده دنیا [illegible] موسی علیه السلام گفت [illegible]
[illegible] از آنکه [illegible] زیاده از [illegible] دیده و کشیده ام
امروز [illegible] موسی علیه السلام
گفت [illegible] در ولایت موسی ابن عمران چون صباح شد موسی علیه السلام گفت
از همه عابد تر [illegible] فلان شخص که در فلان مکان [illegible] عابد
پس موسی علیه السلام [illegible] دید که از وی عابد تر است چون شبانگاه در آمد
[illegible] موسی علیه السلام [illegible] گفت [illegible] که تو
[illegible] زیرا که [illegible] برکت قدم تو

[illegible] آمده اگر تو [illegible] چنان شد موسی علیه السلام گفت [illegible]
مملکت موسی ابن عمرانم پس از آن از وی پرسید که هیچ از تو عابد تر میدانی
گفت آری در فلان شهر آهنگریست فلان نام و فلان از من عابد تر است پس
موسی علیه السلام [illegible] آن آهنگر شد مردی دید که بظاهر از وی عبادتی [illegible]
بجز آنکه [illegible] ذکر خدا میکرد [illegible] و نماز نکرد [illegible]
مشغول شد چون آخر روز شد [illegible] رجوع کرد و چنان دید که [illegible]
[illegible] موسی علیه السلام [illegible] گفت [illegible] خدا که [illegible]
قدم [illegible] آورده است موسی علیه السلام گفت [illegible] از آن ملک که [illegible]
عمر در آن ملک [illegible] پس از آن آنچه [illegible] کرده [illegible]
[illegible] در راه خدا الصدقه داد [illegible] آقا و مالک خود فرستاد [illegible] الطعام
داده [illegible] موسی علیه السلام گفت از آن
[illegible] عابد تر از وی [illegible] عابد تر [illegible]
[illegible] طاعت [illegible]
[illegible] ذکر خدا مشغول [illegible]
و در آن وقت [illegible] پس از آن گفت
[illegible] موسی [illegible] گفت [illegible]
طلب [illegible] فلان ملک [illegible] فلان شهر [illegible] چون
[illegible] آمد از وی پرسید که [illegible] فلان مملکت

دیه فلان جا

دیه فلان جا گفت [illegible] چون [illegible] طلب کرد [illegible]
گفت [illegible] موسی ابن عمران گفت [illegible] موسی ابن عمران
[illegible] خدا [illegible]
[illegible] صفت دارد که [illegible] است [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible] کتاب جامع الاخبار [illegible] که هر که [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible]
که بر ایشان گذشته باشد که در آن ذکر حق تعالی نکرده باشد و دیگری میگوید ذکر
[illegible] در راه خدا [illegible] راه [illegible]
بمعرفت خدا [illegible] میگوید که ذکر [illegible] است [illegible]
[illegible] و هر که از او محروم شد از ولایت معزول گشت و میگوید
ذکر [illegible] مریدان است که بدان رفع [illegible] آفات [illegible]
وقت که [illegible] دل ذکر خدا کنند حق تعالی
[illegible] و دیگری میگوید که ذکر [illegible]
غفلت [illegible] غایت خوف و نهایت رحمت و دیگری میگوید هر کسی را
عقوبتی است [illegible] و عقوبت مرد عارف باز ماندن
اوست از ذکر حق تعالی و دیگری میگوید [illegible]
آنکه کسی [illegible] غفلت [illegible] و دیگری میگوید [illegible]

از کسیکه او را نشناخت چگونه فراموش کند و دیگری میگوید که ذکر دل ... است یا نه خداوند
... و ملائکه را نفع آن ... از آنکه بدان اطلاع ندارد وجه آنکه ذکر را چهار درجه است
اول آنکه بزبانی باشد و دل غافل و اثر این ضعیف باشد ولکن از اثر خالی نیست
چه زبانی را که بخدمت مشغول داشته گرداند فضل بود بر زبانی که به بیهوده مشغول
گردیده یا معطل یا مهمل گردیده باشد دوم آنکه آن بود که در دل بود لکن متمکن نباشد و قرار
گرفته نبود و چنان بود که دل را به تکلف بر آن باید داشت تا اگر جهد و تکلف نبود
بالطبع خویش نبود از غفلت و حدیث نفس سیم درجه آن بود که ذکر قرار گرفته باشد
و در دل [illegible] متمکن شده باشد چنانکه چون دل را به تکلف بکار دیگر باید
برد و این عظیم بود چهارم درجه آن بود که مستور بود در دل مذکور بود آن حق تعالی است
نه ذکر که فرق بود میان آنکه همه دل مذکور دوست دارد و میان آنکه دل ذکر
دوست دارد بلکه کمال آنست که ذکر و آگاهی ذکر از دل برود مذکور ماند و بس
ذکر با تازی باشد یا پارسی از همه این حدیث نفس خالی نبود بلکه عالی هر یک بود و اصل آنکه
دل از همه ... فارسی و تازی خالی شود و هر چه ... خالی شود و همه ... گردد
که هیچ چیز را در وی گنج نماند و این نتیجه محبت مفرط بود که آنرا عشق گویند
و ذکر بر چهار قسم است ... ذکر حق ... و فضیلت دارد و نفع ذکر حق بیشتر بود و داشته
[illegible] ذکر سنت بود علاج علت غفلت که سبب نسیان ذکر ... بود
بذکر مرگ و یاد کردن ... اعتبار ... دنیا و کم خوردن توان کرد و ذکر گوار
ذکر دولت ... در ... باید از احوال ... عالم خبر ذکر ... دل که نزول ... ارد
پرتوی از نور رسول آید ... ذکر ... دیگر ازال را کلید میشوار ... معارف ... برید

ادهم [illegible]

باغچه رود

روضهٔ جان چون بخورد آب ذکر — روید از او سبزهٔ ایمان فکر — گلشن تحقیق و کمالات بو
رسته ز خود فارق عادت شود — شگفد از وی گل ... — ... ز ده ... و بقا
ذاکر ای ... روز و شب ای ... خرد — تا نشوی ... روی ... زرد — ذاکر ای غافل ... چو ...
تا نشوی ... سرد ... — لوح دل از لوث خطا ... — غره ... سینه ... خاک
... ترا ... عالم ... — نفس و هوا ... ده عمل ... — الهی ... چون ...
است ترا ... — ذاکر ... ره ... تفکر — دارد ... فکر ...
فکر چو با ذکر قرین شود — زینت ... و دولت شود — مرد ... ...

عارف نفس خود و پروردگار

فصل در فضیلت فکر

قوله ان فی خلق السموات والارض واختلاف اللیل والنهار لآیات لاولی الالباب الذین یذکرون الله قیاما وقعودا وعلی جنوبهم ویتفکرون فی خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا فقنا عذاب النار

یعنی بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمینها و اختلاف ساعات شب و روز هر آینه
نشانهاست ظاهر و هویدا برای اثبات قدرت و حکمت ما برای صاحبان خرد و دانشمند
که یاد میکنند خدا را در حالتیکه ایستاده و نشسته یا بر پهلو خوابیده باشند مراد مداومت
است بر ذکر زیرا که آدمی در تمامی ایام عمر خود یکی از این سه حالت خالی نباشد
و فکر میکنند در خلقت علویات و سفلیات و مشاهده مینمایند حرکات
و سکنات و مقابله و مقارنه نجوم و کواکب و تاثیرات ایشان را و رعایت ...
آن تاثیرات و عظمت آن موثرات و متاثرات و ضوابط دقیق اعداد آنرا و رنجی
که عقول فحول حکما از ادراک حکمت آن عاجز و قاصر است و بر نهجی که هر یک از افراد
و آحاد آن در محل خود چنان واقع شده که انگشت رد و زبان اعتراض در آن ...
نیست و بیان دانش ... مستی مطلق ... بریده و کوتاه است و زبان به ...
گشوده میگویند که آفریدگار ما نگاه دار ما را از عذاب الهی که باعث آن نقوبت است

و سبب ثبوت عدم فکر است و آن از غفلت و نسیان ذکر حاصل شود و علت غفلت
محبت حیات فانیه دنیاست و موجب آن سرگردانی روح است در
ظلمت ... مقصد رهبر ... قانع و شایع است بدانکه ایزد تعالی در این آیه کریمه تعریف
متفکران کرده ایشان را اهل خرد نامیده داشته گرد بدانکه ثمره فکر حاصل
شجره شریفه ذکر است و درخت را برای میوه میخواهند پس هر تعریف و تفضیل
که برای ذکر مذکور شد فکر را هم باشد و فکر ترتیب امور معلومه است تا مؤدی شود
بدانستن مجهول فکر باید کرد در راه خدا ... معلومات ... فکر کن در
حادث ... گنج ... و اکتشاف ... حادثات
ایات را ... آن قدیم الذات را فکر در ... تجردست ... ترک آن
وصف ... و دولت ... گر توان ... فکر ... تا شوی گنج ... نهانت ... فکر
در خبر است که جناب پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم گفت که یک ساعت فکر کردن در
مصنوعات حق تعالی بهتر است از یک سال عبادت و طاعت و فرمود صلی الله
علیه و آله چشمهای خود را از بهره ... پرستش حق نصیب دهید پرسیدند ... قرآن از روی
مصحف و تفکر در آن کردن و عبرت از عجایب صنعت حضرت الهی کرد
و در خبر است که روزی آن حضرت را گریان دیدند و از سبب آن پرسیدند
این آیه بر خواند که ان فی خلق السموات والارض الی آخره و گفت وای
میگریم که در این آیه امر فکر در مخلوقات خواسته اند و گفت وای بر آنکه این آیه را
بخواند و فکر نکند و عیسی را گفتند که ... روح الله گفت
گفت آن کسیست گفت آنکه سخن او ذکر بود و خموشی او فکر و نظر او عبرت
و یکی از بزرگان دین میگوید که تفکر در دنیا حجاب آخرت بار آورد و تفکر
در آخرت حکمت ... کفار ... دلها فایده بخشد و دیگر ...

۵۵۱۱/.

باغچه رود

و دیگری از بزرگان یک شب بر بام در ملکوت آسمان تفکر میکرد و میگریست تا بر سرای همسایه فرو
افتاد همسایه بخشم ... شمشیر ... که مگر دزد است چون وی را دید گفت ترا اینجا
که انداخت گفت من هیچ ندانم ... بدانکه ... فکر ... و ما را ... در دین معتقد و
مقیدات در کارهاست و آن پنج است اول آن بود که در خود اندیشه کنند تا آنچه منکر ... بسیار است
از اعمال ظاهری و باطنی از خود دور کنند و خود را از آن پاک سازند و آنچه معروف و محمود است
از افعال صوری و اخلاق معنوی بدان متصف و آراسته گردد دوم در آثار قدرت و کردار
حضرت الهی است و عجایب صنعت وی اما تفکر در ذات و صفات پاک وی ...
دو جهت روا نبود ... آنکه ... در حق الوهیت اندیشه در خود لازم دارد
و ... در تفکر آثار قدرت ... حضرت الهی و این ... دارند ...
صفات را و صفات لازم دارد ... ذات را ... ذات بلکه ممتنع است
... از برای حضرت الوهیت هرگاه کبری را ... باشد که ...
... آنکه ... حد ... از برای ... واحد قهار داده
سر در ... و اول حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم که فرموده ما عرفناک
حق معرفتک مراد این است که ... بالکنه از برای ... شده نه آنکه هیچ ... ذات
از برای او نشده و در این مقام ... که ... الحق هرگاه ... ذات
از برای او صلی الله علیه و آله نشده ... کلام ...
صلی الله علیه و آله ... که خاتم الانبیاء ... است و ... مخلوق ...
که تفکر به ... سیم تفکر در نفس خود کردن و کیفیت خلقت آن
... آن کردن از ... بالطریق تشریح
... چهارم ... علم هیئت ... متعلقات
و این ... فکر ... آثار ... الهی ... عظیم دارد ...

ازینست که شیخ رئیس ابوعلی سینا میگوید که هر که علم هیئت و علم تشریح نخوانده در شناخت خدا
عنین و ناقص است منجمله تفکرات در عجایب و غرایب آن حاصل شده از نباتات و
معدنیات و حیوانات و جمادات [illegible] و [illegible] در گوشه باغ با صنعتگر [illegible]
میکرد بعد از [illegible] جاسبح فکر از [illegible] انواع درختان بشمار [illegible]
بزبان حال با ترک خطاب [illegible] آفرینش [illegible] که همه وجهت که [illegible]
بر اثبات هستی و قدرت واجب تعالی کافیست برای اثبات این دعوی بدیهی و معنی
ظاهر [illegible] نوع کل که [illegible] دل باشند [illegible] برای همه مخلوق شده کل که [illegible]
چنان بدیع بصیرت و ما میدانند که با این همه گواه و دلائل عدم مشاهده نیز بدانی که [illegible]
داران آگاه [illegible] چگونه [illegible] فکر [illegible] مرد [illegible] باید راه
نورانی شده ورد فکر مصباح ره دین [illegible] نور عشق [illegible] ای امداد
فکر بخشد الهی جان ترا [illegible] دیده را یان ترا فکر در پایات [illegible] باید پدید
فکر بیرون است [illegible] خاطر جمع باید فکر را [illegible] ذکر را
تا ده خاطر [illegible] بادار اسباب [illegible] فکر بد [illegible]
زانکه نفس [illegible] [illegible] اندیشه نیکوی است [illegible]
معبود [illegible] سجده کند در پیش آن شاه جهان خاک بر تو ور سر [illegible]
از روی [illegible] در سر [illegible] آب [illegible]
بعد از آن تسلیم تو [illegible] تا نیاید راه فکرت [illegible] بگذرد [illegible]
[illegible] چون [illegible] بدرد [illegible] در راه حق [illegible]
می [illegible] الله اکبر [illegible] ای عزیز که بهتر [illegible] راه سلوک فکر در است آن

والکهیات آن کافی که معارف بعد کلیه الهیه است چه اکثر احادیث دال است بر صفات آن
از جمله حدیث است که سرور انبیا میفرماید خلق الله آدم علی صورته و همچنین قلب اولیای
مرشد [illegible] که لا تزعم انک جرم صغیر وفیک انطوی العالم الاکبر و بین بدیهی است
که [illegible] خلق [illegible] آن انسان است و همچنین حدیثی است که از عالم موسی الرضا علیه
التحیه [illegible] در تفسیر آیه شریفه هو الذی انزل السکینة فی قلوب المومنین فرموده که السکینة
ریح [illegible] وجه الانسان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که الصورة
الانسانیة اکبر حجة الله علی خلقه وهی الکتاب المبین الذی کتبه الله بیده وهی الهیکل
الذی بناه بحکمته وهی مجموع صور العالمین وهی الطریق المستقیم الی کل خیر وهی الجسر
الممدود بین الجنة والنار [illegible] چون خبر از راه و رسم [illegible] و نباتات
و [illegible] میکوشند تفکر در آن [illegible] بعضی [illegible] مطلبست که
اهل سنت در باره شیعیان امیرالمومنین دارند و میگویند چون سجده [illegible] میکنند [illegible]
و خبر ندارند که منظور ایشان [illegible] که [illegible] و جای پاک
سجده کنند نه اینکه آن خاک را معبود خود بدانند انما الاعمال بالنیات عوض
تفکر جمع نمودن خاطر است [illegible] مثل اینکه [illegible]
مقدس [illegible] و وقت نهادن سنت است که مهر [illegible] و همچنین در
هر یک از اعمال از رکوع و سجود و غیره سنت است [illegible] نگاه کنند و [illegible]
دیگر [illegible] از برای رفع [illegible] گواه عدل است [illegible]
علیه [illegible] الدین [illegible] الکتم [illegible]
در [illegible] اسم [illegible] رجال مسلمون [illegible]

بیرون [illegible] غرض از علم معرفت است [illegible] بعد از معرفت جمیع موجودات [illegible]
انسان جامع جمیع مراتب وجود است علم [illegible] بعد از تفکر در آن [illegible]
که در آیات واحادیث تاکید در تفکر نموده اند اگر کسی بگوید که ارکان [illegible]
برای [illegible] که باید تفکر در الفاظ [illegible] که [illegible]
[illegible] الا معرفت [illegible] است که انصرافت [illegible] و دیگر اینکه [illegible]
[illegible] میگویند [illegible] که [illegible] از [illegible]
[illegible] باشد [illegible] که [illegible] و در [illegible] کل الانعام [illegible] حال
[illegible] که آن [illegible] و معرفت [illegible] است [illegible]
اگر گوئیم که تفکر که [illegible] خوب است چرا باید در یک آن [illegible]
گوئیم این در اول مرتبه سلوک است تا برسد بمقامی که [illegible]
و [illegible] و [illegible]
[illegible] الی [illegible] است نه [illegible] که [illegible]
عاشقان [illegible] صراط المستقیم ولایت
تمام است [illegible] که [illegible] صراط است [illegible] است که [illegible]
[illegible] که مردم [illegible] بلکه مراد معرفت
انسان است و معرفت حاصل نمیشود مگر به محبت و محبت حاصل نمیشود مگر به تفکر [illegible]
[illegible] را بشناسی چون [illegible] را [illegible] چون [illegible]
[illegible] معرفت که [illegible] حاصل نمیشود مگر به این ترتیب [illegible]
ضرور [illegible] باشد [illegible] داشت [illegible] صورت
انکس که باید تفکر در او نمود باید مرشدی باشد که تجلیات الهی بواسطه عبادت

در [illegible] الهیه از برای او [illegible] که المومن مرآت المومن [illegible]
[illegible] را تفکر نمود که تجلیات الهی بواسطه او از برای سالک حاصل شود [illegible]
صورت مرد مومن را دیدن ثواب بسیار دارد [illegible] و در کتب
احادیث [illegible] است که قالوا الحواریون [illegible] [illegible]
[illegible] علم [illegible] الآخرة عمله [illegible] حضرت که متواتر است
و معمول [illegible] که [illegible] ثواب از برای [illegible] و تفکر در باب
موجودات [illegible] موجودات [illegible] که تمام [illegible]
[illegible] و آن حاصل نمیشود الا بعد از
تجلیات و آن در [illegible] شنیده که در [illegible] طور که موسی [illegible] شده واز [illegible]
حضرت [illegible] از شیعیان [illegible] و این [illegible] جمیع انبیا و اولیا [illegible]
پیغمبر [illegible] که [illegible] انکار [illegible] و حال هم [illegible]
جناب پیغمبر [illegible] که از [illegible] که بعضی [illegible]
[illegible] و [illegible] السلام [illegible]
[illegible] الله [illegible] در مذمت غیبت [illegible] مردم [illegible] عیب مردم [illegible]
قوله تعالی یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا کثیرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا
ولا یغتب بعضکم بعضا ایحب احدکم ان یاکل لحم اخیه میتا فکرهتموه فاتقوا
الله ان الله تواب رحیم [illegible] مردمان [illegible] اجتناب
کنید و [illegible] از بسیاری گمان [illegible] که بعضی از گمان گناه است
[illegible] گمان [illegible] و جستجو نکنید [illegible] مردم [illegible] خواهید

در نماز [illegible]

[illegible] الفکر

که [illegible] تفکر [illegible]

که جستجو کنید حال ایشان را و باید که غیبت مکنند بعضی از شما بعضی دیگر را چنانکه غیبت سلمان کردند
آیا دوست میدارد یکی از شما این را که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس چنانکه خوردن
گوشت برادر در حالتی که مرده باشد شما را خوش نمی آید و مکروه است [illegible] باید که
غیبت کردن نیز ناخوش آید و مکروه آن شوید و بترسید از خدا بدرستی که خدا تعالی
توبه پذیرنده است مهربان [illegible] اگر توبه بازایستید و در تفاسیر معتبره مرقوم است
بعضی از اصحاب و بعضی از اهل [illegible] سلمان فارسی را بخدمت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
برای طعام دادن فرستادند آنحضرت سلمان را گفت برو نزد اسامه که آنچه خوردنی
از وی بخواه چون بنزد اسامه رفت گفت در سرکار رسول نه طعام است و نه نان خورش
سلمان بازگشت چون یاران وی دیدند [illegible] از جهت غیبت او مشغول شدند و گفتند
اگر سلمان را بدریا [illegible] برای آب [illegible] خشک شود و چون احوال بازگفت
در حق اسامه گمان بد بردند و گفتند [illegible] نهاده است و اتفاق کردند که تجسس کنند
و آن را معلوم نمایند پس روز دیگر که بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند آنحضرت
فرمودند چه گوشت است که در روی دهان شما [illegible] گفتند ما گوشت نخورده ایم حضرت
فرمودند گوشت حلال خوردن نمیگویم بلکه گوشت آدم خورده اید از این [illegible]
[illegible] از آن عبرت گیرند و به پرهیزند از غیبت [illegible]

کننده هر غیبت که [illegible] زشت / کعبه دل را [illegible] / خانه دین را
[illegible] / از روی [illegible] / بدتر از غیبت [illegible] / بلکه [illegible]
[illegible] / دیدن عیب [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] عیب کس [illegible] / چون تو دیدی عیب خلق [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] عیب [illegible] / ورنه [illegible] عیب مردم [illegible] / از [illegible]

[illegible]

پاک [illegible] بد [illegible] پس [illegible] جستجوی مردم مکن
خوب مردم زشتی کم مکن عیب جوئی جستجوی آدمی [illegible] حق [illegible]
[illegible] غیبت [illegible] پس چرا باید [illegible]
گوشت خوردن مردمان را [illegible] بد گمان کردن [illegible] برادران [illegible]
مرد و زن را [illegible] چون ترا [illegible] مرگ تو بهتر [illegible] زنده
و در خبر است از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که فرمود هر که غیبت کند مسلمانی را [illegible]
[illegible] در روز قیامت [illegible] باید که اهل [illegible]
و فرمود هر که غیبت کند مرد مسلمانی را [illegible] قبول نکند [illegible]
او را [illegible] روزه [illegible] و فرمود دروغ مگوئید [illegible] حلال [illegible]
[illegible] گوشت مردم خوردن غیبت و باید که پرهیز کنید از غیبت زیرا که [illegible]
[illegible] جهنم است و فرمود [illegible] که [illegible] غیبت [illegible]
غیبت [illegible] و فرمود روز قیامت شخصی را [illegible] عمل بدست او دهند
و چون در آن نظر کند [illegible] این نامه عمل [illegible] از آنکه
طاعتهای خود را در آن [illegible] جواب آید [illegible]
[illegible] طاعتهای [illegible] غیبت [illegible] دیگری را [illegible]
[illegible] گوید خداوندا این نامه اعمال و طاعتها [illegible] جواب آید که فلان [illegible]
[illegible] غیبت کرده است [illegible] غیبت کردن
غیبت کننده [illegible] غیبت [illegible]
و بزرگان غیبت کننده را [illegible] آدمی را [illegible]
[illegible] دیگری را [illegible]
[illegible] دیگری [illegible] روایت که عیسی [illegible] مرده [illegible]

گفت [illegible] یا روح الله [illegible]
برای آن گفتم که [illegible] غیبت [illegible]
پس [illegible] که این [illegible] چشم [illegible]
[illegible] و فرمود عذاب قبر [illegible] دروغ [illegible] و فرمود غیبت
[illegible] که [illegible] و مرویست که آنحضرت
[illegible] روزه داری غیبت کرده اند ایشان را فرمود که [illegible] کردند
خون [illegible] از حلق ایشان بیرون می آمد و ایشان تعجب کردند که ما [illegible]
خورده ایم فرمود [illegible] که آن غیبت میکردید آنحضرت امام جعفر [illegible]
مرویست که فرمود هر که بگوید در حق مؤمنی چیزی که بچشم خود دیده باشد و [illegible]
خود آن را شنیده باشد [illegible] از جمله [illegible] باشد که حق تعالی در شان ایشان
فرموده الذین یحبون ان تشیع الفاحشة فی الذین امنوا لهم عذاب الیم
[illegible] که [illegible] از [illegible]
و [illegible] مؤمنان را [illegible] مر ایشان راست
عذاب [illegible] دردناک و گفت هر که در حق مسلمانی چیزی گوید که بدان ظاهر
[illegible] مروت [illegible] مردم [illegible]
[illegible] حق تعالی [illegible] شیطان [illegible] قبول نکند [illegible]
و مرویست که هر که ذکر کند چیزی در حق کسی شخصی که آن چیز [illegible]
باشد و مردم [illegible] آگاه باشند آن غیبت [illegible] و هر که ذکر کند [illegible]
شخصی چیزی که [illegible] باشد پس تحقیق که در حق وی بهتان کرده باشد و مرویست
که هر که بهتان در حق مردی [illegible] باشد حق تعالی [illegible]

و جهنم بدان طبقه [illegible] زنان [illegible] جمع شده باشد
[illegible] که [illegible]
گناهی دارم بسی عظیم که بتوبه رفع نشود [illegible] آن چیست تا بگویم که
رفع شود [illegible] غیبت کرده [illegible] توبه [illegible]

شود غیبت نه / چون که غیبت [illegible] / بلکه از غیبت [illegible] / [illegible]
هر کسی [illegible] / هر چه [illegible] همچون آب / [illegible] / [illegible]
روز حشر [illegible] / داد [illegible] گوید / [illegible] / [illegible]
[illegible] / کشته [illegible] خانه آباد / [illegible] / [illegible]
[illegible] / چون چنین است [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] صنعت [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / ورنه [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / هر که [illegible] / [illegible] / [illegible]
[illegible] / [illegible] / [illegible] / [illegible]

[illegible]

بمجرد

في تفسير قوله تعالى [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

الحمد لله الذي تجلى على نفسه الرحمة وأثبت على ذاته العلم والحكمة وأزاح عن العباد حجابه عن ذو الظلمة وعمى الحجاب احدى الاشياء كلها في قلمه وقضائه السابق سيد عالم وصل في رحمه وقدره اللاحق مجرعا والصلوة على نقطة دائرة الوجود ونكتة سر ايامه في كل مرجع الموجود والذي ذو اولا والمبعوث بالكتب آخر محمد سيد الخلائق اجمعين وشافع الامم عند الحق في يوم الدين صلى الله عليه وآله المقدسين والمطهرين سلام العصمة والهداية وآيات كتب الولاية والامامة فيقول العبد الجاني محمد جعفر بن صفر خان الهمداني لعمه ما بقيه بالعيوض السماء انه سيكون الحي الاعظم الاعزة من الاحباء والاحبة من الاسدقاء ان احرره خطرة فكرى الفاتر وذهني القاصر في توضيح ما روي عن سيد الوصيين وقائد الغر المحجلين امير المؤمنين عليه السلام في مشارق الانوار ولم اكن قادرا على ذلك لسوء الكتب بالاستقبال ما كان حاضرا ودواسعه التيقني ومن الله السداد وهو في الرشاد والخبر هذا وقد ورد عن امير المؤمنين عليه السلام انه سئل هل رايت ربك فقال رايت ربي وانا لم اعبد ربا لم اره فقيل له من انت فقال انا الذي

بمجرد

انا الذي فقلت له من انت فقال انا الطين فقيل له لا انت فقال انا الطين فقلت فمن انا فقال انت ابو تراب فقلت له انا الذات فقال حاشاك حاشاك هذا الدين في الدين انا انا وانا انا انا ذات الذوات والذات في الذات للذات فقال عرفت فقلت نعم فقال امسك امسك انتهى وعلم انه يحتمل ان يكون المراد بالرب في السؤال هو رب ارباب الانواع الكيانية على رب نوع الانسان والمراد هاهنا الكلمة الموكلة بتدبير نوع الانسان وهو جوهر مجرد قدسي نوري كان حكيم يدبر نوع الحيوان المربى له بأذن الله جل جلاله وهو عند بعض العرفاء في طبقات الارواح الكلية والانوار القدسية في طوائف المدبرات [illegible] الامرية فللنفوس الجزئية الانسانية بحسب انواعها التي لها ارباب ملكوتية مسخرة تحت سلطان رب كل هو رب ارباب هذه الانواع وكذا للبهائم والسباع وللانسان اضافة بطبقاتها التي لها واصنافها المتفاوتة رب عظيم الشأن بالنظر الى هؤلاء الارباب الثلاثة وهذا الرب الملكوتي هو المعبر عنه في لسان بعض اهل الحكمة بالطباع التام حيث قال حاكي عن بعض مقامات الصعودية ان ذاتا في روحانية القت الي المعارف فقلت من انت فقال انا طباعك التام فقال المعلم الاول ان الانسان الحسي صنم للانسان العقلي والانسان العقلي روحاني الاعرف ذلك من يطلع على التوحيد فقد صرح به غير من حكماء الفرس واليونان في وجود ارباب الانواع وتسمية الحكماء الخفية لما في العالم الاعلى والادنى في عالم الابداع والمذهب اتباع الحكماء [illegible] المحمدية الخفية

فانهم قالوا ان لكل ظاهر باطنا ولكل شخص روحا ولكل شيء رب تأويل ولكل مثال في هذا العالم حقيقة في ذلك العالم والمشتهر في الافاق من الحكيم ولا ربما يجتمع في الشخص الانساني في هذا الجزئي الكامل لما كان اشرف انواع العالم وهو المقصود بالذات دون الغاية القصوى من تحريك المواد فله التقدم رتبة ووجودا سابقا ملكوتيا متقدما على النوع النباتي والنوع الحيواني ولا ريب ان مرتبة الملكوت ليس فيها حالة منتظرة او حاجة او شيء بالقوة او كل ما فيها بالفعل والحقيقة فرب هذا النوع اقدم من ارباب تلك الانواع الكائنية ولا يخفى ان التقدم في رتبة الوجود الملكوتي عبارة عن حقيقة الوجود فلهذا النوع من ارباب تقدم بالحق والحقيقة على سائر الانواع من الارباب وان كان مربوبا في درجة الوجود ومرتبة شهود الملك متأخرا فعلى هذا كان السائل قال هل رأيت ان كان كما في الانسان هو الحبيب والمستفيد حيث تحت نفسك الجزئية لا من حيث روحك الكلي وانك كنا متقدمين من جهة فقال رأيت ربي ولا امام بالقرب رتبة او رتبة الى اصل الذي من موقره علیه السلام رايت ربي كما لا فوق ما فوقه رتبة اشد كثيرا لا يمكن تصوره ولا تقريره لا كان وانما رتبة الشهود العرفاني وقوله انا الانسان الذي يسكن عنه معناه انا الى الانسان المستقيد منه لان مورد التوسل والكل لغير الانفس الجزئي والآفاق والاشراقات العقلية يتنزل منها اليها دائما

الا الكهر طول الا بحد

الى الكهر طول الاثنين دعم

وتعليه الى الان لم يحسن وحينئذ قوي ان يكون المراد بالرب الحقيقة المحمدية صلى الله عليه وآله التي هي الواسطة في افاضة الخيرات ولولاه لما دارت السماوات وهو الذي توسط نوره وصفات الحقائق من الارض الى السماء كما ورد في الخبر القدسي لولاك لما خلقت الافلاك وقوله صلى الله عليه وآله آدم ومن دونه تحت لوائي والمراد بآدم رب نوع الانسان ولم يخرج منه سر الارباب وقوله عليه السلام في خطبة البيان اجابه عن سبب محمد صلى الله عليه وآله وسلم وانما قال الى الاني لانه يعلم انه بعد ذلك يتصل نفسه الشريفة بذلك الرحمن ويتحد معه فلا يبقى منفيه ولا مستفيد كما اشار اليه في ادعيته الرجبية لا فرق بينك وبينها الا انهم عبادك وخلقك ولعنه الله ملك يوم الدين لانه لكل الانسان ولم يكن الانسان الكامل ثابت الا نية وان لم يكن اله ما فله آخره قال انه لكي واثم انه ان الاول فلا يذكر والا فعبارة اني وان الآخرة انا هو الوجود الكامل الذي منه وهو سيد البشر وخاتم النبيين في الحقيقة وسيد اهل البيت والكون سيد الكونين والثقلين والفريقين من العرب والعجم واما في التسمية عبارات من حيث انه منقوش خاتم فالقه على انه من لوح محفوظ عن التغيير والتبديل حافظ لجميع ومن حيث انه نقش العلوم على الواح الارواح الفلك والعنصري قلم ومن حيث انه غاية الممكنات وكمالها وخاتم الشارات وختم الروح المحمدي صلى الله عليه وآله ونوره ومن جهة انه قائم الذات بريئ عن الحوامل والمحال جوهر مخلوق من صوب الانوار سائر العقول ومن ظلمة الامكان في جميع النفوس ومن ظلمة الحدوث في جميع الاجسام كالنطق به الحديث وفي القرآن ورد في وصفه وما امرنا الا واحدة وقد يسمى روح القدس او علم القدس كله منه وهو عرش الله العظيم المجيد الكريم وهو الذي استوى الرحمن عليه وهو العرش الذي كان على الماء قبل خلق السماوات والارض الى حبيبي الف سنة من حيث اول الموجودات وصادره عن الله بغير واسطة

سميت العقل الاول من حيث ان الاشياء تحته منه قوة العقل سمي العقل الفعال ومن حيث كونه مع وحدته البسيطة وبساطته الحقيقية كل الاشياء العقلية التي هي انها بجوهره واستعمال عقله لا يعرفه الا الراسخون في العلم سمي عقل الكل وفي كلام العرفاء ما يشير الى ذلك اشارات سيما في كلام معلم الحكمة تصريحات ايضا وتلويحات منها ما قال معلم الاشراق من كتاب اثولوجيا في معرفة الربوبية بهذه العبارة ونقول ان العقل الاول جميع الاشياء وذلك لان الفاعل الاول اول فعل فعله هو العقل الاول وفعله ذا صورة كثيرة وجعل في كل صورة منها جميع الاشياء التي تلائم تلك الصورة وما يلائم تلك الصورة وحالاتها لا يستعملها بعد شيء بل كلها معا دفعة واحدة انتهى ومنها ما قال في الميمر الثامن من هذا الكتاب بعد كلام في ذكر ان الشيء لم يكن واحدا ولا واحدا الى ان قال وكذلك العقل واحد وهو كثير وليس هو كثيرا كالجثة بل هو كثير بالقوى على ان العقل اشياء كثيرة وهو ذو شكل واحد غير ان شكله شكل عقلي والعقل انما يكون محدودا بشكله ومن ذلك الشكل ينبعث جميع الاشكال الباطنة والظاهرة ومنها ما قال في الميمر الثاني انما صار العقل اذا اقبل على ذاته وعلى الاشياء لا يتحرك لان فيه جميع الاشياء وهو شيء واحد كما قلنا مرارا انتهت كلماته الشريفة ومما يشير الى ما ذكرنا كلام انكساغورس كما قال هرمس وهو اول من تفلسف بالحكمة الملطية قال ان للعالم مبدعا لا يدرك حقيقة العقول من جهة هويته وانما يدرك من جهة اثاره ثم قال ان القول الذي لا يدرك له هو ان المبدع ولا شيء مبدع عنه فابدع الذي ابدع ولا صورة له عنده في الذات لان قبل الابداع انما هو فقط الى ان قال لكنه ابدع العنصر الذي فيه صورة الموجودات والمعلومات كلها فانبعث من كل صورة موجود من العالم المثلي في العالم على المثال الذي في العنصر الاول فمحل الصورة ومنبع الموجودات هو ذات العنصر

وما من موجود في العالم العقلي والعالم الحسي الا وفي ذات العنصر صورة ومثال عنه وكان هرمس الملطي اخذ حكمته هذه من المشكوة النبوية الموسوية والذي اثبته من العنصر الاول الذي هو مستودع الصور شبيه بما اثبته للوح المحفوظ المذكور في الكتب الالهية اذ فيه جميع احكام جميع احكام المعلومات لصور الموجودات قال انكسيمانس الملطي المعروف بالحكمة المذكور بالخبر عنه انه ابدع الواحد انيته صورة العنصر ثم صورة العقل انبعثت عنها ابدعه الباري تعالى فرتب العنصر في العقل الوان الصور على قدر ما فيها من طبقات الانوار واصناف الاثار وصارت تلك الطبقات صور الكثير او دفعة واحدة انتهى فنزل العنصر منزلة العقل الاول والعقل منزلة الروح القلم بنقش الصور ورتب الموجودات على ذلك انه تلقى في الاول من مشكوة النبوة كانبادقلس وقال انبادقلس وهو من الكبار عند الجماعة في دقة النظر في العلوم وكان في زمن داود النبي عليه السلام مضى اليه وتلقى منه الحكمة واختلف الى لقمان الحكيم واقتبس منه الحكمة ثم عاد الى يونان وافاد ان الباري تعالى لم يزل هويته وهو العلم والارادة المحضة وهو الجود والعزة والقدرة والحق لا ان هناك قوة مسماة بهذه الاسماء بل هي هو وهو هذه كلها مبدع عنه فقط لا انه ابدع من شيء ولا ان شيئا كان معه فابدع الشيء البسيط الواحد الاول ولا كثرة ولا له هذه الكليات ووضوحها فيما ذكرنا وهنا فيما ذكرنا فيما ذكرنا قول هذه الاساطين مع ان العضدة بالبراهين النقلية والعقلية فتبصر فظهر مما ذكرنا ان الاصل فيه الوحدة وانما الكثرة باعتبار الاحاطة وكونه الاشتمال على جميع المعقولات الاشياء والاضواء بقاطبة حقائق الاسماء وهذا الكثرة بالعرض ليس هذا الكثرة بالحقيقة وما بالعرض لا حكم له في العلوم فوحدته وحدة حقيقية جمعية ذاتية لا جهة من الواحد الحق المحض بالوحدة الغير العددية التي هي منبع الوحدة العددية

ومن البين في المقامات البرهانية انه لا خصوصية في دون شيء من الصدور عن الواحد الحق تعالى والا لزم ان يكون فيه سبحانه جهة وحيثية وقد ثبت ايضا بالقواطع البرهانية انه ليس فيه جهة وحيثية ولا حيث بل انه واحد من جميع الجهات دون تكثر جهة ولا تعدد واعتبار وانه لا يكتنف بالنسبة عز شانه بالقرب والبعد عن الاشياء وان ذلك من المقرر عند العقلاء والمتضافر في اخبار الانبياء والاولياء حيث ان نسبته تعالى والقرب والبعد سواء لم يقرب منه قريب ولم يبعد منه بعيد الى غير ذلك كما لا يخفى على المتتبع من الاثار والاخبار ثم انه قد فرغ في الحكمة المتعالية ان الواحد لا يصدر عنه من جهة واحدة الا الواحد بل ذلك عند النظر العرفي بديهي وعاضده الكلام الفرقاني قال الله تعالى وما امرنا الا واحدة وفي الاخبار ما يدل ويتواتر المعنى ان الله جل مجده خلق اولا امرا واحدا ان كان على اختلاف التعبيرات ثم خلق منه الاشياء وذلك كالصريح فيما ادعينا ثم من المستبين ايضا انه ليس قابلا للصدور عنه تعالى الا العقل اذ النفس فعلها في المادة فلا يكون المادة علة لها ولا هي لصورها وكذا المادة اذ لا يتاتى منها الصلاح والصورة انما وجدت بالمادة فكيف يكون فاعلة لها والجسم متاخر عن المادة والصورة فلا يكون شيئا منها باقي صادر عن المبدء الاول تعالى فتعين ان يكون العقل هو الصادر الاول فلو لم يكن العقل كل الاشياء يلزم من صدوره عنه تعالى ان يكون له سبحانه جهة خصوصية بالنسبة اليه ما سواه فهو استحال لما قلنا فوجب من ذلك بالضرورة ان يكون هو كل الاشياء وهو ابرهان شريف على وحدة العقل مع كثرته بوجه ما وفي كلام معلم الاول ما يمكن ان يرجع الى هذا وهو قوله في اثولوجيا بعد سؤال وكلام فلما كان المبدء الاول واحدا محضا انبعثت منه الاشياء انتهى وبالجملة ليست الكثرة التي نقولها في العقل كالكثرة التي هيهنا فانه من ذلك بمعزل في كمال البساطة وجميع الجمعية والشدة

الوحدانية وليس فيه قربا ولا بعدا شبيها بالقلب ما رواه صدوق الطائفة شيخنا القمي رحمه الله رحمة الله في كتاب الخصال مسندا الى امير المؤمنين عليه السلام ان رسول الله صلى الله عليه وآله قال ان الله عز وجل خلق العقل خلقه ملكا له رؤوس بعدد الخلائق من خلق ومن لم يخلق الى يوم القيمة ولكل آدمي راس من رؤوس العقل واسم ذلك الانسان على وجه ذلك الراس مكتوب وعلى كل وجه منه ستر ملقى لا يكشف ذلك الستر من ذلك الوجه حتى يولد ذلك المولود ويبلغ حد الرجال او حد النساء فاذا بلغ كشف ذلك الستر فيقع من قلب ذلك الانسان نور فيفهم الفريضة والسنة والجيد والردي والا ومثل العقل في القلب كمثل السراج في وسط البيت صدق رسول الله بيان ان خبره صلى الله عليه وآله عن الحقيقة العقلية التي لكل شيء في عالم العقل وعقل الكل بالاسم وهو الاسم الذي يدبر كل وجود بكل كنت من حيطته وعن الظهور بالكثرة الحقائق التي تحتها حتى يترائيا الستر وعن ظهورها وهو العقلية التي هي النفس الناطقية من حيث بدوه عقلا هيولانيا وكشف حتى التولد وعن البلوغ الى العقل بالملكة بالبلوغ الى الرجال وهو الخروج من المنزل ابصر كلها ان بلوغ الصبيان بخروج المني وعن ادراك الحقائق واستفادة اتمام الجوهر العقلي المفيض فهو المرتبة العقل المستفاد وقوع النور في العقل وعن مرتبة العقل بالفعل وصيرورة النفس عقلا محضا بقوله فيفهم الفريضة والسنة ويمكن ان يكون كشف الستر اذا البلوغ اشارة الى ما ذهب بعض من ان النفس الناطقة الا الفرض للمستعد لها حتى يبلغ مبلغ الرجال لا لكل احد وبالجملة في هذا الخبر من حسن التعبير ومن العقل وتكثر اطواره واشتماله على جميع حقائق الوجودية استدلالا جليا عقليا بما فوق عن فهم الجماهير ومن التعبير بالوجه والراس وكتابة الاسم بنهر العقول ويحير الفحول

ليس من الله بمستنكر ان يجمع العالم في واحد فعلم مما ذكرنا ان الفيض الاول من الحضرة الاحدية
هي النقطة الواحدة وعنها ظهرت سر العدد وذلك كما ظهر الخط عن النقطة والكلام
عن الحروف والمعاني عن الكلام والكل من الله منه المبدء واليه المعاد بدوها منك
وعودها اليك فالنقطة الواحدة هي الحقيقة الموجودات ومنها الكائنات من
الدانيات وعالم الغيب والشهادة واما كون هذه النقطة هي الحضرة المحمدية
صلى الله عليه وآله فيدل عليه اخبار وروايات كثيرة كما ان من روايته لقوله عليه السلام
اول ما خلق الله نوري ثم فتق منه نور علي عليه السلام فلم نزل نتردد في النور
حتى وصلنا الى حجاب العظمة في ثمانين الف سنة ثم خلق الخلائق من نورنا فنحن
صنايع الله والخلق من بعد صنايع لنا ويؤيد ذلك ما رواه جابر رضي الله عنه في
تفسير قوله كنتم خير امة اخرجت للناس قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله
اول ما خلق الله نوري ابتدعه من نوره واشتقه من جلال عظمته ففتق منه نور
علي عليه السلام وكان نوري محيطا بالعظمة ونور علي محيطا بالقدرة ثم خلق العرش
واللوح والشمس والقمر والقمر وضوء النهار وضوء الابصار والعقل والمعرفة و
ابصار العباد واسماعهم وقلوبهم من نوري ونوري مشتق من نوره فنحن الاولون ونحن
الآخرون ونحن ... الحديث وما رواه محمد بن سنان عن ابن عباس
قال كنا عند رسول الله صلى الله عليه وآله فاقبل علي بن ابي طالب عليه السلام فقال النبي
مرحبا بمن خلقه الله قبل ابيه آدم باربعين الف سنة قال فقلنا يا رسول الله
صلى الله عليه وآله اكان الابن قبل الاب فقال نعم ان الله خلقني وعليا
من نور واحد قبل خلق آدم بهذه المدة ثم قسمه نصفين ثم خلق الاشياء من

نوري ونور علي

من نوري ونور علي الحديث ومن ذلك ما رواه محمد بن علي بن بابويه مرفوعا الى عبد الله بن
المبارك عن سفيان الثوري عن جعفر بن محمد عن ابيه عن جده امير المؤمنين عليه السلام
انه قال ان الله خلق نور محمد صلى الله عليه وآله قبل المخلوقات كلها باربعة عشر
الف سنة واربعة واربعة وعشرين والف سنة الحديث وعن ابي حمزة
الثمالي قال دخلت حبابة الوالبية الى ابي جعفر عليه السلام قالت اخبرني اين كنتم
في الاظلة قال كنا نورا بين يدي الله قبل خلقه فلما خلق الخلق سبحنا فسبحوا وهللنا فهللوا
وكبرنا فكبروا الحديث وعن محمد بن سنان قال كنت عند ابي جعفر الثاني عليه السلام
فذكرت اختلاف الشيعة فقال ان الله لم يزل فردا متفردا بالوحدانية ثم خلق محمدا
وعليا وفاطمة فمكثوا الف دهر ثم خلق الاشياء واشهدهم خلقها الحديث
وعن ابي حمزة الثمالي قال سمعت علي بن الحسين عليه السلام يقول ان الله تعالى
خلق محمدا وعليا والطيبين من نور عظمته واقامهم اشباحا قبل المخلوقات
الحديث والصاعة عن ابي جعفر عليه السلام وانه قال ان الله سبحانه تفرد في وحدانيته
ثم تكلم بكلمة فصارت نورا ثم خلق من ذلك النور محمدا وعليا وعترته ثم تكلم
بكلمة فصارت روحا واسكنها ذلك النور في ابداننا فنحن روح الله وكلمته
احتجب عن خلقه فما زلنا في ظلة خضراء مسبحين نسبحه ونقدسه حيث لا شمس
ولا قمر ولا عين تطرف ثم خلق شيعتنا وانما سموا الشيعة لانهم خلقوا من شعاع
نوره وقوله عليه السلام انا من الله والكل منا فالكل من اجله ولاجله ومحله وعليه
جميع ما ادركه ... لخياله وكل ما استمعه سمعه فكل ما
مقاله ومما ذكرنا عرفت ان الحي القيوم جل اسمه خص الحضرة المحمدية بان
جعل نورها الفيض الاول وجعل سائر الانوار تشرق منها وتبع فيها وخلق

الشيعة ه

لما سبق الاول فلها السبق على الكل والرفعة على الكل والاحاطة على الكل والاحاطة بالكل
والله من ورائهم محيط قوله من ابيات سؤال عن حقيقة ذلك الرجل النوري وقوله
ما الكلي معناه انها هي الاصل الذي يتصور بكل صورة ويتعين بكل تعين واما نسبة
الاحدية في اللاهوت ومعاني الملك والملكوت وخزائن الله التي لا تموت
ولما عرف انه معلول سأل عن سببه اذ العلم بذي السبب لا يكمل الا من العلم بالسبب
كما هو المقرر في موقف السؤال عن سببه ومنه انه فقال من اين جئت ومن اين
صدرت فقال من الطين اي الواحد لان العلة ذات المعلولية لا تكون الا الواحد
كما هو الحق ولما سأل عن نسبته وكل له منه فلعله تقهقر وسماه فقال الى اين
فقال الى الطين اي الواحد اقول لما كان في رجوع العقول الى الواحد الحقيقي
المحض نوع خفاء لا سيما ان نشر البيانات اجمالية فنقول في حشر العقول
الى الله الى الله وقف بها على ذواتها بقاع الله وجوها من البراهين ولنذكر واحدا منها
وهو ان قاعدة الامكان الاشرف يقتضي ان يكون بين نور الانوار وبين ما الا ...
عنه انه نور الاول اتصال معنوي ولكنه الفيض ... ما خرج ... له من الانوار
العقلية المستفادة بشدة وضعف والانزم بان كل مرتبتين وجود انوار غير
متناهية مترتبة مجتمعة مع كونها ايضا محصورة بين حاصرين وذلك الى ...
لا محيص عنه الا بان نقي انه من التنزل الالهية ومراتب نزول الحق
في تلك المقام لانه رفيع الدرجات ذو العرش وهي الاشعة الالهية ومتفاوته
النور عند وجه المباينة والانفصال واللازم ذكرناه من المحال فكلها مرجعة
بوجه واحد وحقيقة بحيوه واحدة والنظر الى هوية النفس وما لها اليه الدائمة

الكيفية

من الوقت بالعقل الى الوهم والفكر والخيال الى مراتب الحس من الادراك الحسي
ان كلها مرجعه الى وجه واحد والنفس بجهة كثيرة ... الى الوجه الاخر الحضوري
ليؤيد ما قررناه وينور ما قربناه ما ذكرناه لان هويات المشاعر والحواس ليست هي الا
وجود انها مباينة لهوية النفس وجودا ولا انها اعراض قائمة بالنفس كما زعم
او بالابداع كما توهم ولا استخدام النفس اياها كاستخدام احدنا للخادم والاجير
ولا انها جواهر منفصلة الهويات عن النفس ولا ان النفس تحتجب بتعقلها الكلية
مدركة لهذه الجزئيات ولا ان الحواس هي مدركة للنفس حال النفس كما توهم ولا
انها شركاء في هذه الادراكات بل النفس هي بعينها العاقل المتصور
المتخيل الحاس والشام والذائق واللامس المدبر المحرك النامي الغاذي
المولد الا كمال انها رب والقائم القاعد وهذا باب من التوحيد ينفتح
بمفتاح معرفة النفس على هذا الوجه فتدبر وانتبه ومما ذكرنا ظهر حشر النفوس
الكاملة الى الله لكن لا لذاتها وان كان في اول تكونها ناقصة غاية النقص الا
حيث يكاد ان يكون من جملة الاعدام والامكانات كما قال الله تعالى هل اتى
على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا ثم يتدرج شيئا فشيئا في
الاستكمال ويتطور في الاطوار حتى خرج ذاتها عن القوة العقلية وصارت
عقلا محضا بالفعل فهي لا محالة محشورة الى الله تعالى كما يشير الى
المحشور الى المحشور اليه محشور اليه ان الى ربك الرجعى ومن الله المبدء
واليه العود والى الله المصير ولما كان ذلك الرجل مقيدة فسأله عن حقيقة
نفسه الشريفة بقوله من انا فقال انت ابو تراب اي انت هي
حيث نفسك الجزئية الشريفة متعلق الجسم الذي هو بدنك الشريف

التراب ومدبرله او المراد اث ابو الأشياء ومبدأها وحقيقتها ومعناها الذي منه برزت
الموجودات وهو سر سائر الكائنات كما ورد في قوله صلى الله عليه وآله
انا وعلي ابوا هذه الأمة فذلك الأبوة الأمهات بالالتزام الى يكون الولد
الأعم لا لأنه الخاص على العام والأعلى على الأدنى من غير عكس ولا استفادة من قول
ذلك الرجل من حقيقة كلي الوجود قال عليه السلام انا انت نفس طالب
الوجود فانا الفا الوجود والوجود شيء واحد فانا انت فما الفرق بيني وبينك فقال
حاشك كيف ان لا تفهم ان الوجود وان كان شيئا واحدا بريئا من التعدد والتكثر
لكنها ذو مراتب ودرجات بعضها فوق بعض كما اشار اليه قوله تعالى هم درجات
عند ربهم فلا يلزم ما ذكرت ان لا يكون بيننا فرق لي او كيف يمكن
ان يكون مثلي الذي من عالم النور انت من دار الغرور من التراب
ورب الارباب لما مر من ان الوجود وان كان شيئا واحدا ولكنه ذو
درجات وقوله في الدبير انا اي لعين في الوضع الالهي انتهى نفسي
وذاته لانك كنه تلك الذي بحقك لي الذي ربي وعلمك فانت
مستهلك الذات والصفات في شأن من شئوني وباق ببقائي ويحتمل
ان يكون تصحيف من الناسخ وكان في الاصل آتي انا وقوله اني كلمة
استفهام بمعنى اين فمعنى قوله في الدبير اني انا لعين في الوضع الالهي بيني وبينك
بون بعيد لاني نصب وعلى مدلول ذات مغمور في التعب والكلال ادوكم
وانا انا حكم اني تقرء الطريق المذكورين وعلى كل حال هو الكبد ما قيل وقوله انا
ذات الذوات بانني لما ذكر قبل ان بينه وبينه فرق واني انا نفسه

بغيه

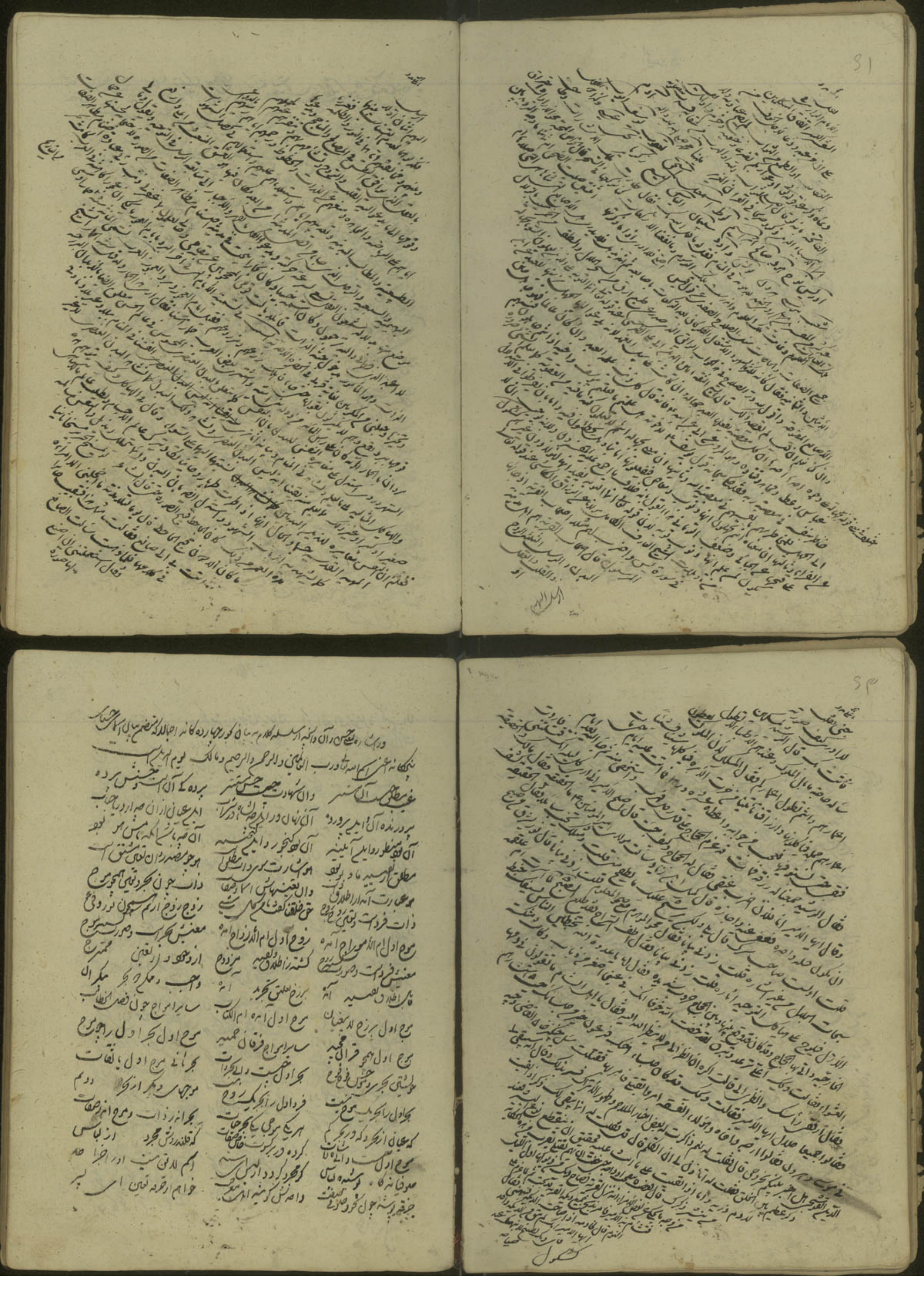
نفسه ومعناه انه انا اصل الذوات لأني علتها ومن البديهة ان المعلول لابد وان يكون العلة
بل علتها بوني يحتمل ان يكون معناه انا مشتمل على جميع الذوات الواقعة تحتي
لأني كلي عال مشتمل على جميع ما تحته كما انها وعلى كل من المعنيين فانا نفسه ليست
هو معلوله وتحته وقوله والذات في الذات للذات معناه انا الذات
لبرية في الذات الذات وليس في البرية الكبرى العرض في الموضوع
او الصورة في المادة كما انت رائيه بقوله وافني في الأشياء لا بالمزج بل على نحو
الحلول والتشبيه المعقول وفيه وجه آخر للمتطلبين لا يخفى على البصير وقوله
غرت في الاول عبارة عن الفناء تلك المعارف والالهام تلك الحقائق على نفسه
المقدسة وقوله ثم عبارة عن قبول ايامه وقوله فسكت اي اذا اقبلت وفهمت
ما القيت اليك فاحفظ ولا تظهره الا لمن كان له قلب سليم او القى السمع
وهو شهيد هذا ما وصل اليه فهمي على العجالة التي لا تؤاخذ في النقص الا من كان
لهنبيان الذي فيه وجعلني بفضلك ممن لا ينظر الا اليك ولا يرغب الا فيما
لديك واخذني بلطفك ان ضل او اذل فيما آتي واذر واني ارتكب الا الذي
طلبوا فتمت الدار يوم العرض الأكبر الحمد لله اولا واخرا ولها وباطنا وسرا وعلانية
وجهرا وخفية وسراء وضراء والصلاة على نبيه الامين
خير الورى اشرف الاولياء وعترته الطاهرين
وآله الطيبين المصطفين ما دامت السموات
والارضين يا ارحم الراحمين
احقر ... فطاني

في تحقيق معنى القداح

القدح بكسر القاف وهو السابع من سهام الميسر قال الامير زا محمد المشهدي بن محمد رضا ابن
اسمعيل بن جمال الدين القمي في تفسيره المسمى بكنز الدقائق وبحر الغرائب في تفسير قوله تعالى وان
تستقسموا بالازلام من عيون الاخبار عن ابي جعفر محمد بن علي الباقر عليه السلام انه قال كانوا يعمدون
الى الجزور فيجزئونه عشرة اجزاء ثم يجتمعون عليه فيخرجون السهام فيدفعونها الى رجل والسهام عشرة
سبعة لها انصباء وثلثة لا انصباء لها فالتي لها انصباء فالفذ والتوأم والمسبل و
النافس والحلس والرقيب والمعلى فالفذ له سهم والتوأم له سهمان والمسبل له
ثلثة اسهم والنافس له اربعة اسهم والحلس له خمسة اسهم والرقيب له ستة اسهم و
المعلى له سبعة اسهم والتي لا انصباء لها السفيح والمنيح والوغد وثمن الجزور على من يخرج
له من الانصباء شيء وهو القمار فحرمه الله تعالى وفي تفسير علي ابن ابراهيم مثله ثم قال بعد
كلام ومعنى تجزئته عشرة اجزاء اشتراكهم في ما بين عشرة انفس كما ذكره في الحديث والمراد لا تجزئته
لحمه والفذ بالفاء والذال المعجمة المشددة والتوأم بالتاء المثناة الفوقانية والهمزة
والمسبل كمحسن بالسين المهملة والباء الموحدة والنافس بالنون والفاء والسين المهملة
والحلس بكسر الحاء المهملة وسكون اللام والسين المهملة وقد يحرك والرقيب بالقاف
والراء على وزن فعيل والمعلى بضم الميم وسكون العين وفتح اللام والسفيح بالسين المهملة
والفاء والحاء المهملة على وزن فعيل كالمنيح بالنون والياء والحاء المهملة والوغد بالواو والغين
المعجمة والدال المهملة وقيل معنى الاستقسام بالازلام طلب معرفة ما قسم لهم بالاقداح
يعني السهام وذلك انهم اذا قصدوا فعلا ضربوا ثلثة اقداح مكتوب على احدها امرني ربي
وعلى الآخر نهاني عنه وعلى الثالث غفل فان خرج الامر مضوا على ذلك وان

يخرج النهي

وان خرج النهي تجنبوا عنه وان خرج الغفل اجالوها ثانيا وفي بعض الاخبار ان الازلام
النهي وفي الرسالة الفرجية للشيخ يحيى بن عشيرة البحراني من تلامذة الشيخ علي ابن عبد العال
الكركي ذكر مثل ما تقدم ثم قال رواه علي بن ابراهيم في تفسيره وكانت قريش تستقسم
بالازلام في طلب الارزاق وكانوا يتفألون بها في اسفارهم وابتداء امورهم وهي
سهام مكتوب على بعضها امرني ربي وبعضها نهاني ربي وبعضها لم يكتب عليه شيء فبين الله
ان العمل بذلك حرام انتهى اقول والموجود في كتب اللغة تقديم بعض السهام وتأخير
بعض فيجعلون الرقيب هو الثالث والمسبل هو السادس والحلس هو الرابع والنافس
هو الخامس كما في القاموس وفي القاموس ايضا المعلى كمعظم بضم الميم وفتح العين ثم اللام
المشددة المفتوحة

مخواه خرقه گوی ... کمر
موج اول از جرم ... بود
خلق اول ... نور ذات ...
چون کمر را ... استوار
... دان

موج احمد ...
دان احد ... علی ...
واحد است آن ...
وان احد ...
آن احد واحد احد آمد ازل
بحر واحد ... آن بحر احد
آن احد ...
واحد ... آن خرقه ...

چون کمر ... واحد خویش ... بود
هم احد هم ... احد ... بود
از میان احمد کمر چون ...
کشف ...
موج اول احمد آمد ...
صورت آن واحد ...
واحد است آن ...
وان احد آمد علو ...
واحد است ...
سر ما آن ...
وحد ... بحر احد
واحد ... صورت ...
آن احد ... که ...

[illegible]

مندرج وردی دو بحر اعظم است بحر اول ... بحر باشد چارده ...
چارده بحر عظیم ... ان منها البعض ...
در بیان بحر چارده ... اول که ... بحر الله است و بحر الالوهیت و بحر
... عبارت است از وجود مطلق و وجود ... شرط که منزه است از همه قیود ...
... شرط ... بحر اول ...
بحر اول ... بحر ... بحر اول ... اسم ...
... اسم ... لفظ ... آن عبارت ... عبارت ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سوالیه که محمد اکبر تبریزی از دست مطلوب خود را به خان اردبیل به حضرت [illegible] کرده
عرضه داشت   عجزه دستگیرن دار المتحیر بن خیال بدزده [illegible] نواب
علی جناب قدسی القاب نامدار [illegible] مملکت میرزا سلطان صاحب [illegible] اعلم
الولاء [illegible] مبادا [illegible] خفقان [illegible] ضمیر [illegible]
[illegible] عشق [illegible] بهار [illegible] که [illegible] از انکه [illegible]
[illegible] گردد [illegible] فرمان [illegible] مملکت [illegible]
دفتر در عهده حکومت [illegible] اقبال پناه [illegible]
سلطان مقر [illegible] ملک [illegible]
خراب [illegible] آن مملکت راه [illegible]
که [illegible] انوار معدلت نواب [illegible] بدیع مملکت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
میرزا [illegible] خان اردبیل [illegible] رعایت [illegible]
[illegible]
[illegible] رعایت [illegible] امیدوار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

را از هندوستان جهنم فرستاده خانه ان او را بیغما و غارت میبرند دیگر شهنه نام علاجی را
دار و غلی ولایت داده هر ساعت بهانه تازه یکی از ارباب جمعیت ملک
حضور را میگیرد هر چه دارد بجریمه جرایم بازمیستانند و غمزه نام مرد بابلا
که بسحر چشم هنری زهره را از آسمان گیتی کشیده ان زیبای مرآورده بمنصب
وزارت بر رعیت مستولی داشته به بهانه کفایت و آبادانی خزانه نسق و جمال
نقابهای امید که در مجال جوارح اعضا بعلت افشا برق جمال و خنک [illegible] جمال
و ملح جوار غنج و دلال [illegible] و ز ارعان مزارع امید اهل ملک لطافت [illegible]
حواله مینماید و ترکان فتنه را دست داده که لشکر شمشیر ابرا [illegible] ره میگیرد
بلوکات حواس و قوی جمعیا معطل و مزروع روزگار ابی نهاده است تبسم نمک
و لب خندان نمک شکر اوغلی که یکی از جاملوسات شورانگیز است بهم نظارت
کارخانجات و بیوتات خاصه تعبیه منصه آتش میداد درافروخته است
و مرا و بیچاره را به بهانه [illegible] از زد خانه خراب ساخته حبس بلای و جلادت
شکنبه نهر کس بطرح میدهند و بهای تمام منصه نقد جان در عوض میگیرند و زاهر
چشم نام هندوی را راه داری اطراف مناظرات داده بندری جواهر
مشاهرات داده کار [illegible] در بار [illegible] نگاه نمک [illegible] را [illegible] گرفته
ببهانه عشوه آقا ولد آشوب نمک [illegible] بار دلها را تنخواه [illegible]
و زیاده از عشوه معمول [illegible] جمال [illegible] دست بلیای [illegible] دل [illegible] بر
سیرت و هر کس دلها دراز کرده هر چه میخواهند مال خود میدهند دختران بکر
کنیز و پسران نوسال غله را از حرم سرای عصمت میکشند و به بیت رسوائی

[illegible]

نوصه میدهند و اسباب امیدوار رو را بغارت و تاراج داده توانگران [illegible] وقت
دارایاب املاک حضور را دعوت دقدرت تکیف و از تعیش تهیت خانه [illegible]
ملک از آسایش [illegible] گردیده خلق بسیار [illegible] در ولایت بهم رسیده [illegible]
نمک شکیب اوغلی را که از قدیم الایام کلانتری این مملکت داشت با وجود
و برج زمان رفعت و معلا پناه [illegible] سلطان کج کلاه [illegible] حال او [illegible] اورا
مضطراب بیک ولد آشوب سلطان که نقاضت قرمیری او در میان دارد
گیرانیده در پرده [illegible] حریم حرمت او را [illegible] باز [illegible] و در بدر
[illegible] و حیرت آقا نام زبانی یا فهمی را قورچی [illegible] ساخته که گوش
هوائی و نزاهت ترک روضه جنان بو ضبط منصه میکیدارد که از بستان رحمت
هرز های او [illegible] و نسیم نور رحمت بر گیاه او وزد و از چشم نشینان نگاه
[illegible] خانه نگذاشت که [illegible] باغ
هوائی و مرغی نظاره در [illegible] فرستاده جنان معلوم است که اشاره صیاد که گرگ
آن سرزمین است از بی قوت جگر خوالش میخورد و هر کمان برسینه نوش و در دستان [illegible]
حیرت از خط ترسای نگاه گرم [illegible] حیرت مبتلی شده رعایای قوای دماغ در شهرستان
تفکر در قلعه جال در قیادی خیال تحیر رسیده و در زوایای غفلت در خزیده اند و از نسیم
تا نظاره را ندیده [illegible] که اگر [illegible]
و ناچیز دارشده هر یک بگوشه گریزند [illegible] رسوم اسلام و [illegible] کشور جنان [illegible]
که زنار داران زلف بر سبحه [illegible] طعنه میزنند و خواجه [illegible] فرنگی [illegible] در مسجد
جامع دل میگذرد و در شوارع جوارح اعضا دارالمومنان بدن که مقام [illegible]

و مقام حضور باغ را که زیارتگاه ملائکه [illegible] ذات غیبی و الهامات لاریبی
قمار خانه [illegible] کرده و دوالک بازان فکرت [illegible]
نود النقدینه عقول از نقد قوای نفس [illegible] میکنند و غلامان فتنه را در
حرم تسلط نموده همه روزه [illegible] را ز و خروج [illegible]
و وجوه [illegible] شهرناز [illegible] عقار
حواله [illegible] وجهات مذکوره منصه خدمتانه عمر
در [illegible] میخواهد [illegible] دل [illegible]
و با این همه توجیهات [illegible] دست رس نیست که [illegible] شهر نظر
بازی [illegible] باشه تا لعب کرا میدهد و هر چه از زر و سیم تمام عیار باشد در
صندوقچه [illegible] و فلک فراموشی انداخته نقد عمر که بچهره خواران درگاه
میکنند قلب [illegible] زنگ و [illegible] سیم اند و در [illegible] چند گاه [illegible] در
حوالی تبسم آباد که یکی از اعمال جمال است معدن [illegible] قوت ولعل [illegible]
[illegible] منصرف شده جواهر آبدار شکفتگی [illegible]
غنج و دلال [illegible] نموده در حقه [illegible] نهان کرده نمک ریزه [illegible]
لبیان [illegible] معدن را [illegible] همین است و دیگر [illegible] است
گاه گاه که بشکر خنده [illegible] نمک رنگین و شهد شیرین [illegible]
که حالی معدنست عوض که این ولایت را بنوعی خراب کرده که تجدید اساس
خطبه و [illegible] میخواهد و [illegible] عبرت [illegible] حیرت میکند امیدواریم

که حکم عالی مطاع

که حکم عالی مطاع لازم الاتباع صادر گردد که ایالت میرزا [illegible] از
ایالت مملکت معزول کرده [illegible] سلطان [illegible] مقدس سازند و قلعه قهقهه [illegible]
فرستند که [illegible] نمک کوتوال او را و برج [illegible] محافظت نماید و خوشخرام
نمک و جولان نمک و فرح زاد بیک را همراه او کنند که با او هم صحبت بوده
دلگیر نباشد و نگاه نمک ولد دیدار بیک قراگوز را که [illegible] یعنی
منصه خانه [illegible]
ولد خندان نمک شکر اوغلی را که [illegible] بیوتات خاصه بود از مهم نظارت
بازداشته در زیر طاق ابرو بگوشه جا دهند و زهر چشم هندی را [illegible]
بندری جواهر [illegible] منصه و [illegible] چشم محبوس دارند
و رقبات و املاک دل که در [illegible] مدت [illegible] گردیده اصحاب آن باز
دهند و قریه [illegible] که آب از زرد [illegible] دارد و مزرعه محبت
آباد که حق [illegible] از قناعت [illegible] میخورد و از اعمال جال ملوک فقیر محمد [illegible] که
بزر حلال [illegible] جدید الضرب [illegible] خریده [illegible] گذارند تا حاصل [illegible]
کسب [illegible] وفا [illegible] حرف [illegible] خانواده حسن و جمال منصه [illegible] قدر
روزی حلال قناعت نماید امر کم الاشرف الاقدس الاعلی مطاع [illegible]

نقل از کتاب درر المنتخبات

باب فی الخط

بدانکه مختلف در میان مورخین واقع شده که آیا اول کسی که ابتداء الکتابه کرد حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام یا حضرت ادریس است اما حضرت ابو البشر بعد از آنکه مشرف بخلعت و علم آدم الاسما کلها شده وقوف و اطلاع یافت بجمیع السن و لغات و انواع خطوط و ارقام و تحریر آنها سبق علیه بن الکلام است و آنکه حضرت ادریس علی نبینا و علیه السلام ابتداء الکتابت کرد نه مشهور است و ملتوان جمع این دو را کرده است که حضرت آدم در صحف فلکیه رسم مینمودند و حضرت ادریس علیه السلام بقلم ترقیم مینمودند و حضرت آدم علیه السلام بقصد زبان مقصد قلم بقلم مینمودند و بقصد قلم مینوشتند اما در السنه مردم دوازده قلم مذکور است ابن خلف در کتاب وفیات الاعیان سریانیه و عربیه و حمیریه و یونانیه و عبرانیه و فارسیه و رومیه و قبطیه و بربریه و اندلسیه و هندیه و صینیه نقل فرموده اما متعارف در این زمان نیز دوازده است و آن کوفی و تعلیق و ثلث و نسخ و غبار و غیر سیاقت و ریحانی و محقق و رقیع و رقعه و دیوانی و ثلث و ثلث است و چون قلم کوفی معلم و متکلم بود در اینجا حروف های او برای قسم مرقوم شده است قسم اول الکوفی

[marginal note: یا انکشت ... ادم ... و مشهور است که ...]

الف به، با، پیه، تا، جیم، حا، خا، دال
ذال، را، زا، سین، شین، صاد، ضاد
طا، ظا، عین، غین، فا، قاف، کاف
لام، میم، نون، واو، ها، لا، یا، قسم دوم
ا ب ت ث ج ح خ د ذ
ور

ور وز س سین ش شین ص ض ط ظ
ع غ ف ق ک ل م ن
و ه لا ی بنظر ارا اقلام دیده و شنیده از خطوط اقلام اول قلم سریانی که اقدم اقلام است و در زمان حضرت آدم علیه السلام معتاد اول بود و عدد حروفش بیست و شش حرف است هم قطع و هم وصل میشده و در ضمن حروف های بد نوع است نوع اول آنست که در ذیل منقوش میگردد

الف، با، تا، ثا، جیم، حا
خا، دال، ذال، را، زا، سین
شین، صاد، ضاد، طا، ظا، عین، غین
فا، قاف، کاف، لام، میم، نون، واو
ها، لا، یا قلم صوری و صلیانی که قلم حضرت شیث علیه السلام است ترتیب حروف های و قطع و وصلش مثل سریانی است قوم شیث بر این قلم تحریر کنند قرائت میکرده اند

ا ب ت ث ج ح خ
خ د ذ ر ز س ش
ش ص ض ط ظ ع غ
غ ف ق ک ل م ن
ن و ه لا ی قلم قیناوی قلم قینان ابن انوش بن شیث است حروف های او قطع و وصل بطوری که تحریر شده است قوم مزبور قرائت میکردند

غ ا ب ت ث ج ح خ
د ذ ر ز ط ظ
س ش ص ض ط ظ
ع غ ف ق ک ل
ل م ن و ه ی
قلم برابری و برقادی نیز میگویند سه قسم است در زمان حضرت ادریس مستعمل بوده بدین طریق بقلم در آمده

قسم اول ... به ... وه ... هه ... نو
قسم ثانی ... یه ... وه ... هه ... نو
قسم ثالث ... به ... وه ... هه ... نو
قسم اول ... می ... لام ... که ... قا
قسم دوم ... می ... لام ... که ... قاه
قسم سیم ... می ... لام ... که ... قاه
قسم اول ... عی ... عبه ... ظا ... ظاه
قسم دوم ... عی ... عه ... ظا ... ضه
قسم سیم ... عی ... عبه ... ظا ... ضه
قسم اول ... صا ... شه ... سه ... غا ... داه
قسم دوم ... صا ... شه ... سه ... غا ... داه
قسم سیم ... صا ... سه ... غا ... داه
قسم اول ... وه ... دال ... خا ... کیم
قسم ثانی ... ی ... وه ... دال ... حا ... خا ... کیم

قسم ثالث ... وه ... دال ... حاه ... خا ... کم
قسم اول ... ناه ... ثاه ... او
قسم ثانی ... ماه ... ثاه ... او
قسم ثالث ... ثاه ... ماه ... او
قلم حوزمی که منسوب بحضرت نوح است در آن زمان بدین طریق ...
... هشا ... بشا ... جشا ... طعشا ... نشا ... ط
... وشا ... حفظ ... خصل ... طحسا ... بعشا ... شرسا
... عه حعشا ... سعطا ... عطسا ... لمسغا ... عطشا ... طسا
... حبسا ... قبسا ... محسا ... عمسا ... طغشا
... نعشا ... بعسا

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

[illegible] اللیس لیصلکلامه السلام تمام محمد الله جمیعین و بعد چنین گوید اقل الافلسین محمد رضا بن محمد حسین العراقی اگرچه [illegible]
[illegible] اراست که آدمی رقت خور ام رف حل الغاز و تعمیه نا رفقا چون فضلای اصفهان [illegible]
این لغز را از [illegible] خواهش حل آن را از محمد لهذا این [illegible] با وجود کثرت مشاغل سخن آن [illegible]
[illegible] الا اشاره به الاستعاذه بدان ای حبیب لبیب و رشید ادیب که این لغز را حقیقتی خوب و مجازی [illegible]
[illegible] ظاهریست مدلل و باطنی است تأول اما ظاهر و مجازش پر ظاهر است و این کنایه از سایه است از
اگر که از اول و آخر این لغز مستفاد [illegible] سؤال را از حیث المسئله نعتیه وجه مناسبت [illegible] البسیان [illegible]
انفال جهت اختصاص است و در آخر [illegible] سؤال از انفال شده و بیان اختصاص همین [illegible] نقل را
[illegible] فقهاء در این مقام فی مانسه [illegible] پس اصل [illegible] به از سایه [illegible] سؤال [illegible]
ما قول الفقهاء فی طیر یطیر [illegible] ای ما یقولون فیه یعنی چه میگویند فقهاء در خصوص [illegible] می پرد بدون
پر مرغ بی بال [illegible] ممتنع [illegible] تطیش [illegible] که سایه [illegible] بی اصل به محور طلوع
آفتاب تمام [illegible] میدهد [illegible] زمین می پرد در روشنی آفتاب [illegible] زمین [illegible] سایه [illegible]
[illegible] در کوه [illegible] در دو خانه‌ها و زیر در خانه‌ها که [illegible] تمامی [illegible] سایه [illegible]
[illegible] و مراد از [illegible] یفرخ فی البطاح [illegible] اطلاق پر [illegible] که سایه [illegible]
[illegible] آفتاب از [illegible] دیوار [illegible] راست [illegible] آن مرغ در [illegible]
و سایه نیز [illegible] اگر شخصی [illegible] سایه [illegible]
راکه عبارت از نقطه [illegible] خطی [illegible] سایه مخروطی است با آنکه آن [illegible]
سایه است [illegible] آن [illegible] پریدن از [illegible]

[illegible] دراهی

[illegible]

و سایه در حین پریدن از راس نقطه مخروط [illegible] انتقاص و تزاید را [illegible] پس [illegible] در آن [illegible]
[illegible] بعد ازین فقره خوش اسم کهف و آفتاب و شمس سایه است و سایه همیشه [illegible] علی الدوام
[illegible] از دشمن فرار [illegible] داما دایم [illegible] است [illegible] و نگاه کند که دشمن [illegible]
سایه نیز علی الدوام روی خود را [illegible] آفتاب برگرداند و با آفتاب نگاه میکند که بهر طرف که آفتاب
[illegible] سایه [illegible] بر خلاف جهت آفتاب در پس [illegible] وعینه علی قبته [illegible]
[illegible] و این کنایه از آنست که چشم آن مرغ بر پشت است زیرا که سایه دایم از آفتاب
در پس [illegible] از درخت و دیوار [illegible] متواری [illegible] از دشمن فرار کند [illegible] الدوام
چشمش در عقب [illegible] ملاحظه میکند [illegible] علی الاستمرار چشمش از عقب
[illegible] آفتاب است تا بهر سمتی که آن میل کند سایه خود را بر خلاف آن جهت [illegible]
یکی از حجابات پنهان نماید یبصر بعین واحدة ویسمع باذن واحدة
یبصر و یسمع [illegible] یعنی می بیند آن مرغ به چشمهای زاید بر واحده یعنی
بسیار و [illegible] واحد میشنود زیرا که در هنگام طلوع صبح مرغ سایه دایم خود را
متصل [illegible] بر روی زمین در حالتی که حقیقت واحده است پهن میکند
[illegible] دل و جمعیت خاطر نشسته که [illegible] صدای طنطنه طلوع [illegible] اعظم
[illegible] آن [illegible] واحده [illegible] النعش وار متفرق میشود [illegible] از آن
در پس دیوار و درخت کل و خار [illegible] متواری و پنهان
میشود [illegible] آن مرغ [illegible] صدای مهیب طلوع خورشید را
شنید [illegible] هزار قطعه مرغ میشود منفصل از یکدیگر [illegible] چشم خود را [illegible]

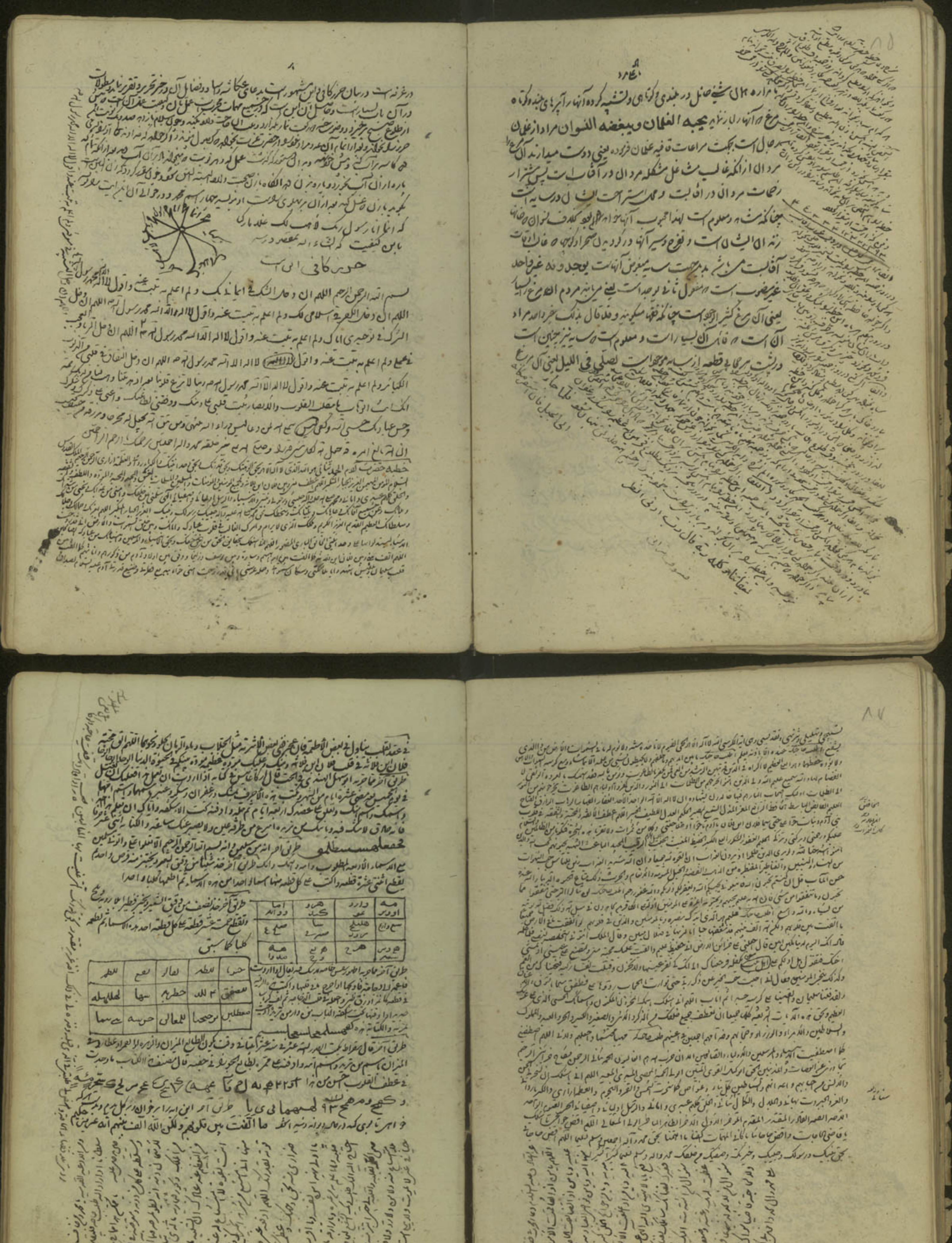
[illegible]

آفتاب می دوز [illegible] آن [illegible] کند [illegible] پس در وقت [illegible]
آفتاب چنین هزار چشم دارد [illegible] وقت شنیدن طلوع از سمت مشرق
گوش [illegible] مینماید زیرا که در آنوقت یک مرغ است و از سمت مشرق [illegible]
میشود و [illegible] طعامه الجوز والعسل یعنی طعام آن مرغ گردو
و عسل است زیرا که گردو تربیت نمی یابد جز در ییلاقات و در گرمسیرات
که آفتاب بسمت الرأس یا قریب بسمت الرأس [illegible] است و در آن
حدود در روز حین زوال در همه اوقات یا بعضی اوقات سایه بالمرة
برطرف میشود [illegible] سردسیرات [illegible] سایه هرگز [illegible]
بالمرة [illegible] پس هرگز اتفاق [illegible] جوز در هنگام تربیت بی سایه
باشد چه در شب و چه در روز و همچنین است عسل که هرگز از اول خلقت
نحل الی الآن کسی ندیده و نشنیده که عسل در آفتاب بعمل آمده باشد
همیشه در غارهای تاریک و زیر سنگها و میان درختهای [illegible] مجوف
[illegible] عسل را میگذارد [illegible] کندوی
آیینه را [illegible] تواند دید کیفیت [illegible] عسل را [illegible] الی
[illegible] کند [illegible] کند تاریک [illegible]
[illegible] عسل [illegible] مشهور [illegible] والسنة مذکور است ونقله
الملح والتمر یعنی و نقل آن مرغ نمک و تمر است نقل چیزی را گویند که
[illegible] باد [illegible] کند و تناول نماید بر خلاف طعام [illegible] ضروریست
و نمک و تمر از آنجمله اند که [illegible] در سایه پرورده شوند

[illegible]

[illegible]

[illegible] اگر آن قلیل [illegible] از سایه [illegible] تربیت نشوند زیرا که نمک
یا از خاک [illegible] آید یا از آب [illegible] آنچه از خاک است در اول تکون
[illegible] آید جز در [illegible] زمین [illegible] اتفاق [illegible] در روی زمین
متحیل [illegible] شده باشد و آنچه از آب است [illegible] آید [illegible]
در کنار آن آب [illegible] آن کف را و در آن چاه [illegible]
حاصل [illegible] اما بعد از [illegible] در آفتاب [illegible]
[illegible] عسل و همچنین تمر را [illegible] در اول [illegible] آن را از آن [illegible]
[illegible] آید و [illegible] آن [illegible] و آن [illegible]
[illegible] در سایه آن بخلاف تربیت نماید [illegible]
شد و آفتاب [illegible] المجد [illegible] خواهد گرد بخلاف سایر [illegible]
[illegible] است [illegible] باشد [illegible] آن [illegible] مقابله آن
[illegible] عسل و [illegible] دیگر [illegible] و رعایت قافیه در کل شده و در [illegible]
[illegible] رعایت آن شده باشد و [illegible] در [illegible] پرورده [illegible]
در رنگ [illegible] شبیه به نقلند [illegible] در کلام [illegible]
[illegible] غیر یعنی [illegible] و [illegible] فمعله [illegible]
یعنی پرهای بلند و کوتاه آن مرغ [illegible] زیرا که سایه [illegible] دامن گسترانند
[illegible] و بلندی و کوتاهی [illegible] در کنار [illegible] اطراف سایه [illegible] از
آفتاب سایه بلند تر [illegible] سایه [illegible]

٨٥

انگاه مرد

اماره ١٢ ال شيخ حاصل در بلندی وكوتاهی وتشبيه كرده آنهارا آبرهای بلند وكوتاه
مرغ را آنها را باز بنابر يحبه الغلمان ويبغضه النسوان مراد از غلمان
جال است بجهت مراعات قافيه غلمان فرموده يعنى دوست ميدارند آن مرغ را
مردان از آنكه غالب شغل مردان در آفتاب است پس ...
رحمات مردان در آفتاب ... استراحت ... در سايه است
چنانكه ... معلوم است لهذا محبوب آنها ... نسوان
... است و ... در ... صحرا ... آفتاب
آفتاب ... سايه ... يوجد ونه غير واحد
غير مطلوب است ... مردم ... مرغ را بسيار
يعنى آن مرغ كثير ... چنانكه ... مراد
آن است ... بسيار است و معلوم است ... سايه نيز چنين است
در ... قطعه از سايه ... يصلى فى الليل يعنى آن مرغ

حرز كافى

طريق آخر لعقد اللسان خذ خيطاً واعقد عليه سبع عقد واقرأ عند كل عقدة يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان وانفث فيها كل مرة ثم اجعلها في قارورة وادفنها في الارض فان لسان الذي عقدته ينعقد في الحال الى ان يحتاج الى صرم ثلثة ايام من كتاب السر المكتوم. في عقد القلب تأخذ قلب [illegible] وتكتب به الفرعة على قرطاس بمسك وزعفران اسم من شئت [illegible] ثم تشق القلب بنصفين من عجران ان تفرق بينهما على التنصفين وتضع المكتوب فيما بين القلب وتغرز فيه ابر فولاد [illegible] ثم تشده بخيط وتجعله في سفود وتنصب عليه شيئاً من النفط وتحرقه. طريق آخر في عقد القلب خذ ثلث قطعات من [illegible] لم تصبها نار ولا شيء واكتب على كل واحدة منها هذه الآية ثم اطرحها في نهر جار نحو القبلة المكتوب هذا زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة والانعام حسبي الله العظيم حسبي الله ونعم المولى ونعم النصير ختمت باسم فلان بن فلانة على حب فلان ابن فلانة. طريق آخر تكتب على موضع لطيف ثم تغسله بماء وتسقيه من تريد لو انزلنا هذا القرآن على جبل لرأيته خاشعاً متصدعاً من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم القيت عليك محبة مني الآية اخذت عينيك يا فلان ابن فلانة ولا تغمض عن فلانة [illegible] واخذت لسانك فلا تتكلم الا معه واخذت ظهرك وصدرك وفؤادك ويدك ورجلك وجميع جسدك باسم الله الاكبر وباسم ام [illegible] وبحق التورية والانجيل والزبور والفرقان. طريق آخر [illegible] تقرء هذا على الماء [illegible] او ترش به وجهه او على اهل [illegible] ومن الناس من يتخذ من دون الله انداداً يحبونهم كحب الله والقيت [illegible] الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم [illegible] وهو العلي العظيم. طريق آخر تكتب بالزعفران على شيء [illegible] ان الله يأمر بالعدل والاحسان وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم تذكرون وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لآيات لقوم يتفكرون اللهم رب القرآن العظيم ورب [illegible] ورب التورية والانجيل [illegible] والصافات اجعل قلب فلان ابن فلانة من حب فلان ابن فلانة [illegible] حتى لا يصبر عنه ولا يسمع الا منه ولا يتكلم الا معه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

غرزه بالا بعوزه تحته [illegible]

[illegible]

ورب [illegible]

في عقد اللسان وهي نسخة عجيبة تدفن في الارض وتضع عليها ثقلاً وهي بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله وحده وبالله آمنت عليك يا فلان ابن فلانة خيرك من عينيك وشرك من قدميك عقدت لسانك من فلان بن فلانة وعقدت قلبك على محبته بخاتم سليمان ابن داود وعصا موسى عليهما السلام ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا ليس وراء الله منتهى وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد فوقيه الله سيئات ما مكروا وحاق بآل فرعون سوء العذاب لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين. طريق آخر يكتب ويدفن فلما سكت عن موسى الغضب اخذ الالواح الا قوله [illegible] يرهبون وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همساً اللهم سكت [illegible] جميع العالمين عن من علق عليه هذا الكتاب عامة وعلى فلان ابن فلانة [illegible] ابن فلانة حاجته صم بكم عمي فهم لا يعقلون ولا يسمعون ولا يبصرون ولا يتكلمون ويكتب هذا الشكل [illegible]

طريق آخر نسخة قوية مجربة نفعها ثابت ويترتب المحبة في القلب قال مصنف الكتاب جربتها مائة مرة فما رأيت الا الاصابة بسم الله الرحمن الرحيم وقفوهم انهم مسئولون ما لكم لا تناصرون بل هم اليوم مستسلمون اليوم نختم على افواههم قال رب اجعل لي آية قال آيتك الا تكلم الناس ثلثة ايام الا رمزاً يوم يقوم الروح والملائكة صفاً لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صواباً صم بكم عمي فهم لا يرجعون ولا يعقلون ولا يسمعون ولا يبصرون ولا يتكلمون اخسئوا فيها ولا تكلمون كهيعص طه طسم الم يس حمعسق ن ق قد عقدت لسان فلان بن فلانة على فلان بن فلانة سبع سنين وسبعة اشهر وسبع ليال وسبع ساعات وسبع لحظات وسبع لمحات اللهم اعقد لسانه عليه كيلا يذكره الا بخير وصواب وعافية [illegible] اللهم [illegible] يا [illegible] يا طغعاث يا [illegible] اصباوث [illegible] بتاع [illegible] وجعلنا من بين ايديهم سداً ومن خلفهم سداً فاغشيناهم فهم لا يبصرون اولئك الذين طبع الله على قلوبهم وسمعهم وابصارهم [illegible] غشاوة اخسئوا فيها ولا تكلمون [illegible] وجميع جوارحه كيلا يذكره الا بخير وصواب وعافية اللهم اقعد واعقد لسانه عليه كيلا يذكره الا بخير وعافية وحببه في قلبه من ساعته كيلا يقعد لحظة ولا لمحة الا بالله انه لبصير الامر ثم تكتب هذه السطور سبعاً ثم تدفن هذه النسخة في حفيرة [illegible] المعقود له وتضع عليها ثقلاً [illegible] فانه [illegible]

[illegible]

[illegible]

رسيل جناب استادي مد ظله العالي حاجي ملا رضا [illegible]

در تفسیر آیه نور [illegible] سبب الله جمال

بسم الله الرحمن الرحيم

يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره

بدانکه وفقک الله تعالی فی الدارین سالک در ابتدای سلوک در ظلمت حجاب است نفس وی را کید و سکدر است و هر قدر که بنور ذکر آیینه قلب را صیقل میدهد چشم دل جلا می‌یابد و دیده را دیده اش معارف الهی و حقایق و انوار غیبیه را مشاهده می‌نماید و آن انوار غیبیه هر قدر که نور آن ضعیف در روشنی آن کمتر است دل سالک آن را بنور انیت مشاهده میکند و بعد از آنکه نفس را تزکیه حاصل شد و از انوار ضعیفه عبور نمود با نوار قویه نخواهد رسید در آن وقت نور چشم آن مانند دیده خفاش در تحت آن نور عظیم مستهلک و متلاشی و متفرق شود و نور حقیقی بصورت ظلمت بر وی جلوه کند و اما ظلمت آن ذاتی نیست بلکه در نظر اهل الله ظاهر شده و در مقام قرب الهی فی الحقیقه ظلمت نیست و حجاب از باب کثرت ظهور است و بدین جهت خداوند مجید در قرآن حمید میفرماید که الله نور السموات والارض یعنی جناب اقدس الهی ظاهر کننده حقایق علویات و سفلیات است و بعض ظهور ذاتی حق آسمانها و زمین را از کتم عدم بحیز وجود آورده و اگر صفات خداوند تعالی را بفهمد آیه لیس کمثله شیء و هو السمیع البصیر منافی نیست اما مقبول آیه کریمه و لله المثل الاعلی را معنی آیه است از اینجمله که حق از برای خود فرموده که مثل نوره کمشکوة فیها مصباح یعنی نور خداوند

در قلب سالک

انگاهد

در قلب سالک مانند چراغدانی است که در آن چراغی افروخته باشد المصباح فی زجاجة یعنی آن چراغ که نور عقل سالک است در میان قندیلی باشد از شیشه که آن نفس مطمئنه سالک است الزجاجة كأنها كوكب دري یعنی آن قندیل شیشه باعتبار ظهور نور عقل در آن که ستاره است درخشان یوقد من شجرة مباركة که افروخته باشد آن درخت از میوه درخت مبارک منفعتی و بر زیتونة لا شرقية ولا غربية که آن درخت زیتون انسانی است که در کوه طور محبت جامع و بر بیره و عالم الظاهریه در جانب مشرق انوار جبروتیه جمالیه است زیراکه آنچه از دی (؟) بان است هیکل محسوسی است که همه آن تاریک است و نه در جانب مغرب سطوات جلالیه ظلمانیه است زیراکه همه آن نور معرفت و محبت و آثار جمالیه خداوندی از آن ظاهر میگردد مثل آنکه مرده را زنده میکند و زنده را میمیراند و امثال ذلک از معجزات و کرامات و خوارق عادات که فی الحقیقه صادر نمیشود مگر از رضا و اراده و دست او جاری و دان نمایان کس پیدا ندارد و بمحبت نگاه دارد یکاد زیتها یضیء نزدیک است که روغنش روشن شود و آثار جمالیه خداوندی ظهور الهیه ازوی بروز کند و لو لم تمسسه نار و هر چند که نرسد آن روغن را آتشی از آتشهای جلالیه که آن را فانی کرده زیراکه آن نار باقیه تا شعله و کرانرا فانی نخواهد نمود و همیشه چراغدان آن پر از روغن محبت است و چراغ نور ازلیه الهیه در افروخته و در آن وقت هم فانی است و هم باقی است و همچنانکه ذکری

پس آن نور علی نور نوری است که از نور دیگر زیرا که دانستی که نور قابل نزول را اظهار
شده و از اضمحلال و نابود رسته اما عزیز این معنی نصیب هر بی تمیز نیست
یهدی الله لنوره من یشاء هدایت میکند و راه می‌نماید خداوند تعالی
بنور هدایت خود هر که را که خواسته باشد و اما معنی آیه و جعلنا من الماء
کل شیء حی سؤال کرده بودید اما اینکه بهمین لفظ که در کلام الهی
یا حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله وارد شده معانی بسیار دارد
و هر معنی از آن بهره و نصیب یک شخص است زیرا که مردم در یک
درجه نیستند و فهم ایشان متفاوت است بهر صورت لفظ ماء در این آیه
هم بمعنای ظاهر درست که مراد همین آب ظاهر باشد چرا که هر چیز
که از درجه جمادیه گذشته و بمرتبه حیات رسیده اگرچه حیات نباتی
که اول درجه حیات است باشد حیوة و زندگانی آن بآب است و این امر
احتیاج بدلیل ندارد و همچنین هرگاه مراد از آب وجود منبسط که فیض
مطلق الهی است و از حیوة مطلق وجود باشد باز درست است چه جمیع موجودات
امکانیه که فی الحقیقه مرده اند و هالکند ذاتی و از پرتو وجود
الهی موجودند و در این سخن بسیار است زیاده بر این زیاده است و دیگر
سؤال شما بود از فرق میان نور و نار نور از انوار جمالی است و نار
انوار جلالی چنانکه در معنای آیه نور گفته شد و دیگر از معنای مصرع
رشته یکی دان و گره صد هزار سؤال کرده بودید این مصرع اشاره

بیکی از

یکی از مذاهب اهل وحدت که باطلاق و تقیید وجود قائلند و آن از جمله اقوال
و فهمیدن آن ضرور نیست چرا که فهمیدن معنی آن فهمیدنی نیست بلکه رسیدنی است
و مفتاح ذکر خدا است که دارید بدان مشغول شوید تا پرده از بصر بصیرت شما برخیزد
و حقیقت هر چیز منکشف شود والسلام الهادی الی سبیل الرشاد آن عزیز و
سایر عزیزان را سلام فراوان باد دیگر سؤال کرده بودید از اینکه ضرب را اگر بدا
نسبت میتوان داد یا نه و بعد از جواز نور را بدان نسبت دهند بهتر است یا نار
یا چیز دیگر بعوض از اضداد او سبحانه خود فرماید لیس کمثله شیء یعنی هیچ چیز مانند و مثل او
نیست و مثل ندارد اما هرگاه خواسته باشی که بطریق ضرب المثل تجلی
و ظهورات او را نموده باشی جنبه جمالیه او را بنور نسبت نمودن از آنکه ما به نور
ممکنات را ظاهر گردانیده و در ضمن آن وجود خود را ظاهر ساخته و جنبه جلال
او را بنار نسبت کردن اولی است چه نور همه ممکنات را در تحت سطوات
نور جلال خود مقهور کرده ای برون از وهم و قال و قیل من خاک بر فرق من و تمثیل من

رساله جهادیه جناب ... حجة الاسلام

بسم الله تبارک و تعالی

الحمد لله و الصلوة علی محمد و آله و بعد چون در این اوان که گروه روسیه
خذلهم الله هجوم بر مسلمانان آورده اند و بعضی از ولایات اسلام را پامال
افواج و جنود تصرف و دست تعدی بر ایشان دراز نموده اند و اغلب شعایر و احکام
مسلمانان را معطل و مهمل گذاشته اند و بایشان شریعت خود را میرانند و یوما فیوما تعدی
ایشان زیاده میشود ولهذا خوف بر بیضه اسلام بهم رسیده اصناف مجاهدین فی
سبیل الله و اقسام مکلفین بمقاتله با معاندین دین مبین بر سه گونه اند اخص و خواص
و عوام و مراد ما از اخص فرمانفرما و صاحب امر مقاتله و جهاد است که بحکم و فرمان
وی امر قتال و جهاد صورت پذیرد مانند شهنشاه اسلام پناه شید الله ارکانه و هر که را که او
امیر و نایب خود گرداند چون نواب شاهزاده والاتبار که بحفظ ثغور مامور و مشغول امر
جهاد و مقصود از خواص مباشرین و عمال و تجهیز عساکر و اجناد ند که انتظام امور
مقاتله و مهام مجاهده در کف کفایت و حسن درایت ایشان است مانند
ارباب خبرت و اصحاب مشورت که بتدبیر و تقدیر ایشان امر غزا
انجام گیرد مانند وزراء و وکلاء و اهل دیوان و غیر ذلک و صنف
سیم عسکر و لشکر و سایر ایشان است از مردان دیندار که در زیر بیعت

[illegible]

و حفظ رسوم و امانی حضرت سید المرسلین میباشند و خود را مهیا و آماده جهاد و مقاتله مینمایند
و هر یک از این سه صنف را از جانب شرع شریف تکلیف مقرر و حکمی لازم است
اگرچه تکلیف هر سه اصناف متفق و منعقد بر وجه واحد و بر وتیره
واحده نباشد صنف اول اشد از ثانی و از ثالث اشد است اما هر کدام
از وجهی زیرا که حقیقت مقاتله فی المثل بصورت شخص آدمی است و هر
یک از اصناف مرقومه جزوی از اجزاء و عضوی از اعضای اویند مثلا امیر و فرمانفرما
بمنزله قلب و وزراء و صاحبان تدبیر و تصرف بمثابه تتمه اعضاء رئیسه و
مانند لشکریان بجای سایر اعضای آن شخص اند یا آنکه امیر بمنزله فؤاد و لشکریان
بمثابه بدن یا آنکه امیر بجای سر و صاحبان تدبیر بجای ارکان و عسکر بجای گوشت
و سایر اعضای بدنیه اند و همچنانکه هرگاه قلب و روح یا قوای
و همچنین راس و ارکان دقیقه از شغل خود باز مانند یا در افعال متعلقه بخود
اندک اهمالی ورزند امر بدن مختل بلکه ضایع و نابود گردد اگر العیاذ بالله
اولوالامر در فرمانفرمائی ~~و در امور متعلقه بایشان~~ یا وزیر و صاحبان تدبیر در
امور متعلقه بایشان فی الجمله تسامح و تکاهل ورزند امر قتال و جهاد ضایع و مختل شود
و حال آنکه مجاهده و مقاتله که امروز بر همه مسلمانان واجب و لازم است

باهم درد

و در آن نه همین محض بعض دون بعض است و فسادش نه همین متعلق بتقتل نفوس
محترمه و نهب اموال و هتک عرض و ناموس مسلمین است بلکه موجب
شکست بیضه اسلام و انهدام بنیان دین و شریعت سید انام علیه الصلوه
والسلام است و فنای آن عالم کبیر و ضرر آن بصغیر و کبیر بنا بر هر اینکه خواهد رسید
و بلاشبهه این باعث خسران ابدی است مصیبت این ما نه مصیبتی دیگر خواهد
بود بلکه بلاشبهه این ما نند قتل حضرت امیر المؤمنین و سایر پیشوایان دین
دین است چرا که از قتل حضرات نفس نفیس آن بزرگواران نرسید فساد
آن ها نبود که امر دین محمدی و شریعت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم از رونق
و نظام افتاد و بدان جهت قابل جبران ابدی حاصل گشت و بهمان
ضرری رسید از آن و در این صورت نیز حاصل خواهد شد پس بر عاقل دیندار
لازم است که در امر جهاد اهتمام نماید و دقیقه در جهت
نیاساید و ارام نگیرد زیرا که چنانکه تکلیف خواص و خواص امت است
اجر و ثوابش نیز زیاده از دیگران است پس خوش بحال آنکه در این
امر لازم جد و جهد نماید و سعی بلیغ کند تا از عهده تکلیف خود
برآید و جمیع تکلیف هر سه فریق را در آنچه و همچنین سایر علمای عصر و
فضلای دهر کثر الله امثالهم در رسائل متعدده نوشته ایم
دیگر خود دانند

اگر ضرری به پای [illegible] تکلیف [illegible] و اجمالا آنکه واجب و لازم است بر هر یک از رعیت و جمیع محول [illegible]
که [illegible] و یقین بداند که تکلیف زیاده از صوم و صلوه و زکوه و حج واجب است از آنکه [illegible]
[illegible] انهدام اساس اسلام [illegible] بچه کار خواهد آمد تا آنکه [illegible] از اقدام [illegible]
[illegible] پس بر هر کس لازم است که آنچه از پیش [illegible] تقصیر نماید [illegible]
[illegible] عالم عامل [illegible]
[illegible] السبب [illegible] المشروط [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] شرع و عدل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] که احکام [illegible]
[illegible] بالعدل [illegible]
[illegible] شرع [illegible] ظلم [illegible]

و در آن جایز [illegible] موجب [illegible]
[illegible] اجابت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] حاکم حکیم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
که ایجاد است

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
پس بلاشبهه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
۱۳۳۰
[illegible]
[illegible]

المدد

بسم الله الرحمن الرحیم

طریق خواندن دعای مبارک حرز یمانی باجازه غفران پناه مولانا محمد تقی طاب ثراه با بیرون آمدن از کرده چهار رکعت
بدو سوره مبارکه مزمل را بخوانند و چون به مبارکه رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وکیلا
رسد یازده مرتبه بخوانند و بعد از اتمام سوره دعای افتتاح را سه مرتبه بخوانند و افضل اوقات خواندن حرز یمانی
بعد از نماز شب است و در وقت خواندن باید که بطهارت و رو بقبله و حرف نزند بقدر مقدور و در مداومت آن
استمرام تام نمود و دعای افتتاح اینست أستعین الله فی کل الامور یا واهب واقسمت
علیکم یا ملائکة الله الموکلین بهذه الاسماء المندرجة یا سید مهلائیل
یا سید نفرائیل یا سید حمطائیل هو رشیائیل احضروا عندی مع الذین انتم
موکلون علیهم بحق اللهم یا ارعیش ازعیشا ازعیشون بوخلاخون واعینونی
بقوتکم وقدرتکم بقرائة الدعوة المبارکة المیمونة ان کنت اهلا لهذه بفضل
امثال الروحانیین وبحرمة الاسم الاعظم بسم الله الرحمن
الرحیم یا الهی واله جمیع الموجودات من المعقولات والمحسوسات یا واهب
النفوس والعقول ومخترع ماهیات الارکان والاصول یا واجب الوجود
ویا فایض الخیر والجود یا فاعل القلوب والارواح وجاعل الصور والاشباح
یا نور الانوار ومدبر کل دوار انت الاول الذی لا اول قبلک
وانت الآخر الذی لا آخر بعدک الملائکة عاجزون عن درک
جلال صفاتک والناس قاصرون عن معرفة کمال ذاتک اللهم
خلصنا عن العلائق الدنیة الجسمانیة ونجنا عن العوائق الردیة
الظلمانیة ارسل علی ارواحنا شوارق انوارک وافض علی نفوسنا
بوارق آثارک العقل قطرة من قطرات بحار ملکوتک والنفس

المدد

منها

شعلة من شعلات نار جبروتک ذاتک ذات فیاضة تفیض منها جواهر
روحانیة لا متمکنة ولا متغیرة لا متصلة ولا منفصلة مبرات عن الاحیان والاین معرات
عن الوصل والبین فسبحان الذی لا تدرکه الابصار ولا تمثله الافکار ولک الحمد والثناء
ومنک المنع والعطاء وبک الجود والبقاء فسبحان الذی بیده ملکوت کل شیء والیه
ترجعون وصلی الله علی محمد وآله اجمعین نود و نه نام مبارک بطریقی که از خط مرحوم مذبور نوشته
شد موافق طریق انیس مولانا محمد تقی مجلسی طاب ثراه این است فاتحه وآیة الکرسی و نود و نه نام و دعای
افتتاح و دعای سفیر اللهم یا لطیف را بخوانند و اختتام نداشته که از خط شریف مرحوم ملا عبد الرحیم نقل نموده
که او از خط شریف مرحوم مذبور استکتاب نموده بود الله الواحد الاحد الصمد الاول الآخر
السمیع البصیر القدیر القاهر العلی الاعلی الباقی البدیع البارئ الاکرم الظاهر الباطن
الحی الحکیم العلیم الحفیظ الحق الحسیب الحمید الحفی الرب الرحمن الرحیم الذارئ
الرازق الرقیب الرؤوف الرائی السلام المؤمن المهیمن العزیز الجبار المتکبر
السید السبوح الشهید الصادق الصانع الطاهر العدل العفو الغفور الغنی الغیاث
الفاطر الفرد الفتاح الفالق القدیم الملک القدوس القوی القریب القیوم القابض
والباسط القاضی المجید الولی المنان المحیط المبین المقیت المصور الکریم الکبیر الکافی
کاشف الضر الوتر النور الوهاب الناصر البر الباعث التواب الجلیل الجواد
الخبیر الخالق خیر الناصرین الدیان الشکور العظیم اللطیف الشافی افتتاح سفیر
اللهم یا لطیف اغثنی وادرکنی بحق لطفک الخفی الهی کفی علمک عن المقال

المدد

وکفی کرمک عن السؤال یا اله العالمین ویا خیر الناصرین برحمتک یا ارحم الراحمین
استغیث الهی من ذا الذی دعاک فلم تجبه ومن ذا الذی استجارک فلم تجره ومن ذا الذی
استغاث بک فلم تغثه واغوثاه واغوثاه واغوثاه اغثنی یا غیاث المستغیثین واگر این دعای شریف را
که مشهور به عشر مغیثات قبل از دعا بخوانند باعث فتح و پیروزی است که مجرب است
اللهم صل علی محمد وآل محمد وبارک وسلم بک استغیث وعلیک توکلت فاکفنی یا کافی امر الدنیا والآخرة وحیرتها
انا عبدک ببابک فقیرک ببابک ذلیلک ببابک اسیرک ببابک مسکینک ببابک یا رب العالمین
الطالح ببابک یا غیاث المستغیثین مهمومک ببابک یا کاشف کرب المکروبین عاصیک ببابک یا ارحم
الراحمین الخاطی ببابک یا غافر المذنبین المعترف ببابک یا رب العالمین الظالم ببابک یا مؤمل الطالبین
المسیئ ببابک الخاشع ببابک ارحمنی یا مولای ... در قرائت سفیر ... الاول بعد الاذان
الهی بحق هذه الاسرار وبحق کرمک الخفی وبحق الدعاء المبارک السیفی وبحق اسمک الاعظم ان تقضی لی
حاجتی وتوصلنی الی مرادی وتهلک عدوی فانک انت الله الذی اذا اردت ان تقول له کن
فیکون هذا الدعاء السیفی

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انت الله الملک الحق الذی لا اله الا انت انت ربی وانا عبدک عملت سوءا وظلمت نفسی
واعترفت بذنبی فاغفر لی ذنوبی کلها جمیعا فانه لا یغفر الذنوب الا انت یا
غفور یا شکور یا حلیم یا کریم یا رحیم اللهم انی احمدک وانت للحمد اهل
علی ما اختصصتنی به من مواهب الرغائب وما اوصلت الی من فضائل
الصنائع وما اولیتنی به من احسانک الی وبوأتنی به من مظنة الصدق
وانلتنی به من منتک الواصلة الی واحسنت الی من ادفاع البلیة

عنی

المدد

عنی والتوفیق لی والاجابة لدعائی حین اناديک داعیا واناجیک راغبا وادعوک
مضاما مصارعا مصافیا وحین ارجوک راجیا واسئلک فاجدک فی المواطن
کلها لی جارا حاضرا حفیا بارا وفی الامور ناظرا وعلی الاعداء ناصرا
وللخطایا والذنوب غافرا وللعیوب ساترا لم اعدم عنی عونک
وبرک وخیرک واحسانک لی طرفة عین منذ انزلتنی دار الاختیار
والفکر والاعتبار فیما اقدم الیک لدار القرار فانا عتیقک یا مولای من
جمیع المضار والمضال والآفات والمصائب والمعایب واللوازب و
اللوازم والنوائب والهموم التی قد ساورتنی فیها الغموم بمعاریض اصناف
البلاء وضروب جهد القضاء الهی لا اذکر منک الا الجمیل ولم ار منک الا
التفضل والتفضل خیرک لی شامل وصنعک لی کامل ولطفک لی کافل وفضلک
علی متواتر ونعمک عندی متصلة وایادیک لدی متظاهرة لم تخفر
جواری وصدقت رجائی وصاحبت اسفاری واکرمت احضاری
وحققت آمالی وشفیت امراضی وعافیت اوصابی واذهبت اسقامی
وازلت املاء الآمی واحسنت منقلبی ومثوای ولم تشمت بی
اعدائی ورمیت من رمانی بسوء وکفیتنی مؤنة شر من عادانی فحمدی
لک واصب وثنائی علیک متواتر دائم من الدهر الی الدهر بالوان
التسبیح والتهلیل وانواع التقدیس والتحمید والتمجید لک خالصا لذکرک
ومرضیا لک بناصع التوحید واخلاص التفرید واخلاص التمجید

بطول التعبد والتعديد ومزية اهل المزية لم تكن في قدرتك ولم اشارك في الهيتك ولم تعلمك
مائية وماهية فتكون للاشياء المختلفة مجانسا ولم تعاين اذ حبست الاشياء على الغرائز المختلفات
ولا خرقت الاوهام حجب الغيوب اليك فاعتقد منك محدودا في مجد عظمتك لا
يبلغك بعد الهمم ولا ينالك غوص الفطن ولا ينتهي اليك نظر ناظر في مجد جبروتك ارتفعت
عن صفة المخلوقين صفات قدرتك وعلا عن ذكر الذاكرين كبرياء عظمتك فلا ينتقص ما
اردت ان يزداد ولا يزداد ما اردت ان ينتقص ولا احد شهدك حين فطرت
الخلق ولا ند حضرك حين برات النفوس كلت الالسن عن تفسير صفتك وانحسرت العقول
عن كنه معرفتك وكيف يوصف كنه صفتك يا رب وانت الله الملك الجبار القدوس الذي
لم تزل ازليا ابديا سرمديا دائما في الغيوب وحدك لا شريك لك ليس فيها احد غيرك و
لم يكن اله سواك ولا حجبت الاعيان عليك مدارك منك انشاء ولا تهتدي القلوب
بصفتك ولا تبلغ العقول جلال عزتك حارت في بحار ملكوتك عميقات مذاهب التفكير
تواضعت الملوك لهيبتك وعنت الوجوه بذلة الاستكانة لعزتك وانقاد كل شيء
لعظمتك واستسلم كل شيء لقدرتك وخضعت لك الرقاب وكل دون ذلك تحبير
اللغات وضل هنالك التدبير في تصاريف الصفات فمن فكر في ذلك طرفه اليه حسيرا
وعقله مبهوتا وتفكره متحيرا اسيرا اللهم فلك الحمد حمدا كثيرا دائما متواليا متواترا متسقا
متساوقا مستوسقا متقاربا يدوم ويتضاعف ولا يبيد غير مفقود في الملكوت ولا مطموس
في المعالم ولا منتقص في العرفان فلك الحمد على مكارمك التي لا تحصى في الليل
اذا ادبر والصبح اذا اسفر وفي البر والبحار والغدو والآصال والعشي والابكار

غل
فلا
الفكر نسخه
ضل نسخه
رجع صح
كليلا نسخه
مستوسقا نسخه
ما لا تحصى مكارمه نسخه

وفي الظهيرة

وفي الظهيرة والاسحار وفي كل جزء من اجزاء الليل والنهار اللهم بتوفيقك قد احضرتني النجاة
وجعلتني منك في ولاية العصمة فلم ابرح منك في سبوغ نعمائك وتتابع آلائك محروسا
لك في الرد والامتناع محفوظا لك في المنعة والدفاع عني محوطا بك في مثواي
ومنقلبي ولم تكلفني فوق طاقتي ولم ترض عني الا طاعتي فليس شكري وان دأبت
منه في المقال وبالغت في الفعال ببالغ اداء حقك ولا مكافئ فضلك فانك
انت الله الذي لا اله الا انت لم تغب ولا تغيب عنك غائبة ولا تخفى عليك خافية و
لن تضل عندك في ظلم الخفيات ضالة انما امرك اذا اردت شيئا ان تقول له كن
فيكون اللهم اني احمدك فلك الحمد مثل ما حمدت به نفسك واضعاف ما حمدك
به الحامدون ومجدك به الممجدون ووحدك به الموحدون وكبرك به
المكبرون وهللك به المهللون وعظمك به المعظمون وقدسك به المقدسون
وسبحك به المسبحون ووحدك به الموحدون حتى يكون لك مني وحدي
في كل طرفة عين واقل من ذلك مثل حمد جميع الحامدين وتوحيد اصناف الموحدين
والمخلصين وتقديس اجناس العارفين وثناء جميع المهللين والمصلين والمسبحين ومثل
ما انت به عالم وعارف وهو محمود ومحبوب ومحبوب من جميع خلقك كلهم من
الحيوانات وارغب اليك في بركة ما انطقتني به من حمدك فما ايسر ما كلفتني به
من حقك واعظم ما وعدتني على شكرك ابتدأتني بالنعم فضلا وطولا وامرتني

فضلك صح

هو بما علي

بالشكر حقا وعدلا ووعدتني عليه اضعافا ومزيدا واعطيتني من رزقك واسعا
كثيرا اختيارا ورضى وسألتني منه شكرا يسيرا صغيرا اذ نجيتني وعافيتني من جهد البلاء ولم تسلمني
لسوء قضائك وبلائك وجعلت ملبسي العافية واوليتني البسطة والرخاء
وسوغت لي ايسر القصد من كرائم النحل وضاعفت لي اشرف الفضل وشرعت
لي من الدين ايسر القول والفعل وسوغت لي ايسر الصدق والقصد وضاعفت
لي اشرف الفضل والمزيد مع ما وعدتني به من المحجة الشريفة وبشرتني به من
الدرجة الرفيعة واصطفيتني باعظم النبيين دعوة وافضلهم شفاعة واوضحهم
حجة وارفعهم درجة واقربهم منزلة محمد صلى الله عليه واله وسلم وعلى
جميع الانبياء والمرسلين وعلى ملائكتك المقربين وعبادك الصالحين
اللهم صل على محمد وآل محمد اللهم اغفر لي ما لا يسعه الا مغفرتك ولا يمحقه
الا عفوك ولا يكفره الا تجاوزك وفضلك وهب لي في يومي هذا وليلتي
هذه وشهري هذا وسنتي هذه وساعتي هذه يقينا صادقا يهون علي
مصائب الدنيا والآخرة واحزانهما ويشوقني اليك ويرغبني فيما عندك
واكتب لي عندك المغفرة وبلغني الكرامة من عندك واكتب لي عندك
المغفرة واوزعني شكر ما انعمت به علي فانك انت الله الذي لا اله
الا انت الواحد الاحد الفرد الصمد المبدئ الرب الرفيع البديع الملك
البديع السميع العليم الذي ليس لامرك مدفع ولا عن قضائك ممتنع واشهد انك
انت الله الذي لا اله الا انت ربي ورب كل شيء فاطر السموات
والارض عالم الغيب والشهادة العلي الكبير المتعال اللهم اني اسألك

للسوء من قضائك بلائك مع ما اوليتني من العافية صح
ورغبة
وارزقني

الثبات

الثبات في الامر والعزيمة على الرشد والشكر على نعمك واسألك
حسن عبادتك وتوفيق طاعتك واسألك من كل خير تعلم ولا اعلم انك انت
علام الغيوب واعوذ بك من جور كل جائر ومكر كل ماكر وبغي كل باغ وحسد
كل حاسد وغدر كل غادر وظلم كل ظالم وكيد كل كائد وسحر كل ساحر وشماتة
كل كاشح اللهم بك اصول على الاعداء واياك ارجو ولاية الاحباء والاولياء
والقرناء والاقرباء فلك الحمد على ما لا استطيع احصاءه ولا تعديده من عوائد
فضلك وعوارف رزقك والوان ما اوليتني به من ارفادك فانك انت
الله الذي لا اله الا هو انت الفاشي في الخلق حمدك الباسط بالجود يدك
لا تضاد في حكمك ولا تنازع في سلطانك وملكك وامرك ولا تشارك
في ربوبيتك ولا تزاحم في خليقتك تملك من الانام ما تشاء ولا يملكون
منك الا ما تريد قل اللهم اني بغير حساب اللهم انك انت المنعم المفضل المحسن المجمل
الخالق البارئ القادر القاهر المقتدر القدوس المقدس في نور القدس ترديت
بالمجد والبهاء وتعظمت بالعز والعلاء وتأزرت بالعظمة والكبرياء وتغشيت
بالنور والضياء وتجللت بالمهابة والبهاء وتوحدت بالحمد والثناء و
تفردت بالمجد والسناء اللهم لك المن القديم والفضل العظيم والطول
العميم والسلطان الشامخ والملك الباذخ والجود الواسع والقدرة المقتدرة
الكاملة والحكمة البالغة والعزة الشاملة والعظمة الباهرة والحجة القاطعة
فلك الحمد على ما جعلتني من امة محمد صلى الله عليه واله وسلم وهو افضل
افاضل بني آدم الذين كرمتهم وحملتهم في البر والبحر ورزقتهم من الطيبات

رفدك

وفضلتهم على كثير من خلقتهم من اهلها تفضيلا وجعلتنى سميعا بصيرا صحيحا سويا
سالما معافا ولم تشغلنى بنقصان فى بدنى عن طاعتك ولم تمنعنى كرامتك
اياى وحسن صنيعك عندى وفضل منائحك لدى ونعمائك على
انت الذى اوسعت على فى الدنيا والاخرة رزقا وفضلتنى فضل
منائحك لدى ونعمائك على انت الذى اوسعت على فى الدنيا
والاخرة رزقا وفضلتنى على كثير ممن خلقت من اهلها تفضيلا فجعلت
لى سمعا يسمع اياتك وعقلا يفهم ايمانك وبصرا يرى قدرتك و
فوادا يعرف عظمتك وقلبا يعتقد توحيدك فانى لفضلك على حامد
ولك نفسى شاكرة وبحقك شاهدة فانك حى قبل كل حى وحى
بعد كل حى وحى بعد كل ميت وحى لم ترث الحيوة من حى ولم تقطع
خيرك عنى طرفة عين فى كل وقت ولم تقطع رجائى ولم تنزل بى عقوبات
النقم ولم تمنع عنى دقايق العصم ولم تغير على وثايق النعم فلو لم اذكر من
احسانك الا عفوك عنى والتوفيق لى ثلثا والاستجابة لدعائى
حين رغبت اليك بانواع حوايجى فقضيتها وحين رفعت صوتى
بتوحيدك وتمجيدك وتحميدك وتكبيرك وتهليلك وتعظيمك
وتقديسك والا فى تقديرك خلقى حين صورتنى فاحسنت
صورتى والا فى قسمة الارزاق حين قدرتها لى لكان فى
ذلك ما يشغل شكرى عن جهدى فكيف اذا فكرت فى النعم
العظام التى اتقلب فيها ولا ابلغ شكر شئ منها فلك الحمد
عدد

عدد ما حفظه علمك وعدد ما احاطت به قدرتك وعدد ما وسعته
رحمتك واضعاف ما تستوجبه من جميع خلقك اللهم فتمم احسانك
الى فيما بقى من عمرى كما احسنت الى فيما مضى منه اللهم فانى اسئلك و التوصل
اليك بتوحيدك وتمجيدك وتحميدك وتهليلك وكبريائك وكمالك
وتكبيرك وتعظيمك ونورك ورافتك ورحمتك وعلمك وحلمك
وعلوك ووقارك ومنك وبهائك وجلالك وجمالك و
سلطانك وعظمتك وقدرتك وقوتك وهيبتك واحسانك
وغفرانك وامتنانك وعدلك وحكمتك ولطفك وشفقتك و
فيضك وغيبك وامرك وسترك وكرمك وبرك وشكرك وذكرك
وكفايتك وهدايتك وعنايتك وارادتك وحمايتك ومشيتك
ووقايتك وحياطتك واحاطتك وتعطفك وتحننك وازليتك
وابديتك واحديتك وسرمديتك وفردانيتك ووحدانيتك و
صمدانيتك وقهاريتك ورحمانيتك والوهيتك وربوبيتك و
معبوديتك وخالقيتك ورازقيتك واوليتك واخريتك
وباطنيتك وظاهريتك واتقرب اليك بنبيك ورحمتك محمد
صلى الله عليه واله ووليك وعترتهما الطاهرين صلوات الله
وسلامه عليه وعليهم وعليهم اجمعين ان تصلى على محمد واله وان لا
تحرمنى رفدك وفضلك وحالك وفوايد كراماتك و
عوائد عطياتك وعوائد افاضاتك ومواهب فيوضاتك

لا تفنى بحر النعم فانه لا يعتريه لكثرة ما قد نشرت من العطايا عوائق البخل ولا ينقص جودك التقصير
فى شكرك نعمتك ولا تنفد خزائنك مواهبك المتسعة ولا تؤثر فى جودك
العظيم منحك الفائقة الجميلة الجليلة الجزيلة ولا تخاف ضيم املاق
فتكدى ولا يلحقك خوف عدم فينقص من جودك فيض فضلك اللهم
صل على محمد وال محمد اللهم ارزقنى ايمانا دائما كاملا وقلبا خاشعا
خاضعا ضارعا وبدنا صابرا اسالما ويقينا صادقا ولسانا ذاكرا حامدا
شاكرا وعينا باكية ورزقا واسعا وعلما نافعا وعملا صالحا وعمرا طويلا
وصدرا رحيبا ونفسا قانعا وفرجا قريبا وقرينا خيرا وخلقا حسنا و
يقينا راسخا وايمانا ثابتا وورعا كاملا وعيشا طيبا وتوبة مقبولة
وعافية محمودة واسئلك رزقا واسعا حلالا طيبا اللهم صل
على محمد وال محمد ولا تؤمنى مكرك ولا تنسنى ذكرك ولا تكشف
عنى سترك ولا تصرف عنى وجهك ولا تنزع منى بركتك ولا
تقنطنى من رحمتك ولا تبعدنى من كنفك وجوارك ولا تخيبنى من
نوالك ولا تردنى من ابوابك ولا تطردنى من جنابك و
اعذنى من سخطك وغضبك ولا تؤيسنى من رحمتك وروحك
ولا تسلط على احدا من خلقك ولا تحوجنى الى غيرك ولا تفقرنى
الى سواك من فضلك ولا تخلنى من يدك وكن لى انيسا من
كل روعة ووحشة واعصمنى من كل هلكة ونجنى من كل بلية و
افة وعاهة وعلة وقلة واهانة وذلة وفقر وفاقة و
نقص وفضيحة ووباء وبلاء ومرض وسقم ووجع والم و
زكام

وزكام وصداع وزلزلة وغرق وحرق وشرق وسرق وحر وبرد وجوع وعطش
وغى وكفر وشقاق وشرك ونفاق وعسر واملاق واقتار واسراف
وتبذير وتحير ودمار وقساوة وشرارة وشماتة وخيانة وظلم وجور
وحيف وغدر وكيد ومكر وسحر وبخل وحرص وجبن وعطب ومشقة
وجهد وشدة وغصة ومحنة وكربة ومخافة وضرر وحيلة وخيبة
وغيبة انك الدليل على الرشاد والهادى الى السداد والموفق للعباد
ولا تخلف الميعاد وكن لى انيسا من كل روعة ووحشة واعصمنى من
كل هلكة ونجنى من كل بلية وافة وعاهة ومحنة وشدة فى الدارين
انك لا تخلف الميعاد اللهم صل على محمد وال محمد اللهم ارفعنى ولا تضعنى
وادفع عنى ولا تدفعنى واعطنى ولا تحرمنى واكرمنى ولا تهنى و
زدنى ولا تنقصنى وارحمنى ولا تعذبنى وانصرنى ولا تخذلنى و
استرنى ولا تفضحنى واثرنى ولا تؤثر على احدا فى الدنيا والاخرة
وفرج همى واكشف غمى واقض حاجتى واهلك عدوى واحفظنى و
لا تضيعنى فانك على كل شئ قدير وصلى الله على سيدنا محمد واله اجمعين
يا حى يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام اللهم ما قدرت لى من امر وشرعت
فيه بتوفيقك وتيسيرك فتممه باحسن الوجوه كلها واصلحها واصوبها فانك على ما تشاء
قدير وبالاجابة جدير يا من قامت السموات والارضون بامره يا من يمسك السماء
ان تقع على الارض الا باذنه يا من امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون فسبحان
الذى بيده ملكوت كل شئ واليه ترجعون وصلى الله على محمد واله اجمعين الطيبين
الطاهرين وسلم تسليما كثيرا كثيرا دائما ابدا مباركا برحمتك يا ارحم الراحمين والحمد لله رب العالمين

دعای غشه سام مراقی نسخه مرحوم مغفور آن محمد خلیل طاب ثراه سه مرتبه سبحان العزیز القادر القاهر القوی المعز الجبار الحی القیوم بلا معین لا اله الا الله محمد رسول الله صلی الله علیه واله علی ولی الله حقا حقا و سه مرتبه اللهم انک قلت ادعونی استجب لکم فاستجب لی فانک لا تخلف المیعاد بعد از آن اللهم فرج همی واکشف غمی واهلک عدوی یا ودود بقدرتک یا اقدر القادرین برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم یا لطیف اغثنی وادرکنی بحق لطفک الخفی الهی کفی علمک عن المقال وکفی کرمک عن السوال یا اله العالمین ویا خیر الناصرین برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم بحق سر هذه الاسرار وبحق کرمک الخفی وبحق الاسم الاعظم اسئلک ان تقضی حوایجی وتهلک عدوی وتوصلنی الی مرادی وتدفع عنی شر جمیع عبادک برحمتک یا ارحم الراحمین بعد از دعای حشه سام طلطام را بخواند بعد از دعای حشه سام تحصنت نفسی بالحی القیوم ورفعت عنی السوء بلا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم حشه دعای سیفی دعاییکه بجهة دشمنان و دفع آن است اللهم شتت شمل اعدائی وفرق جمعهم وزلزل اقدامهم وقلب تدبیرهم وخراب بنیانهم وبدل احوالهم وقرب اجالهم وقطع ارزاقهم وقصر اعمارهم واشغلهم بابدانهم وخذهم اخذ عزیز مقتدر ... از برای هر مرادی که بخواهد بخواند سه مرتبه و اگر کمتر سبحان القادر القاهر القوی العزیز الجبار المتکبر الحی القیوم بلا معین ولا ظهیر سه مرتبه و این دعا هر آید در همه مقاصد بخواند اللهم انک قلت ادعونی استجب لکم انک لا تخلف المیعاد اللهم فرج همی و

اکشف

واکشف غمی واهلک عدوی بقهرک یا ودود واقض حوایجی برحمتک یا ارحم الراحمین سه مرتبه این دعا را بخواند لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله حقا اللهم تفضل علی واحسن الی وکن لی انیسا ولا تکن علی یا لطیف اغثنا وادرکنا بحق لطفک الخفی الهی کفی علمک عن المقال وکفی کرمک عن السوال یا اله العالمین ویا خیر الناصرین برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم بحق سر هذه الاسرار وبحق کرمک الخفی وبحق الاسم الاعظم اسئلک ان تقضی حاجتی وتهلک عدوی وتوصلنی الی مرادی وتدفع عنی شر جمیع خلقک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک ان تسخر لی من الجن والانس سیما صلحائهم لیعینونی علی ما اریدهم من حوائج الدنیا ومناهج الاخرة برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم صل علی محمد النبی واله وازواجه امهات المومنین وذریته واهل بیته کما صلیت علی ابراهیم وال ابراهیم انک حمید مجید اللهم انزله المقعد المقرب عندک یوم القیمه الحمد لله رب العالمین دعای طلطام رب ادخلنی فی لجة بحر احدیتک وطمطام یم وحدانیتک وقونی بقوة سطوة سلطان فردانیتک حتی اخرج الی فضاء سعة رحمتک وفی وجهی لمعات برق القرب من اثار حمایتک مهیبا بهیبتک عزیزا بعنایتک متجللا مکرما بتعلیمک وتکریمک وتربیتک وتزکیتک والبسنی خلع العزة والقبول وسهل لی مناهج الوصلة والوصول وتوجنی بتاج الکرامة والوقار والف بینی وبین احبائک فی دار الدنیا ودار

[illegible]

[illegible]

القرار وارزقنی من نور اسمک هیبة وسطوة تنقاد الی القلوب والارواح وتخضع لدی النفوس والاشباح یا من ذلت له رقاب الجبابرة وخضعت لدیه اعناق الاکاسرة لا ملجأ ولا منجا منک الا الیک ولا اعانة الا بک ولا اتکاء الا علیک ادفع عنی کید الحاسدین وظلمات شر المعاندین وارحمنی وادخلنی تحت سرادقات عزتک یا اکرم الاکرمین یا ارحم الراحمین اید ظاهری فی تحصیل مراضیک ونور قلبی وسری للاطلاع علی مناهج مساعیک الهی کیف اصدر عن بابک بخیبة منک وقد وردتها علی ثقة بک وکیف تولینی من عطائک وقد امرتنی بدعائک وها انا ذا مقبل علیک ملتجئ الیک باعد بینی وبین اعدائی کما باعدت بین المشرق والمغرب واخطف ابصارهم وزلزل اقدامهم وادفع عنی شرهم وضرهم بنور قدسک وجلال مجدک انک انت الله المعطی جلائل النعم المبجل المکرم لمن ناجاک بلطائف رحمتک ورأفتک یا حی یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام وصلی الله علی محمد واله الطاهرین برحمتک یا ارحم الراحمین الرحمه و... شرح دعای قاموس قدرت این عمل است قاطع هر کس نود و نه بار بخواند مجرب جواب برآورده میشود و دو القوی را الی جزو مبارک و هر ... لهم اصحاب ... اللهم الهی قد تلاطمت امواج قاموس قدرتک فظهر فی کل مقدور اثار قدرة عجیبة غریبة ... لا یبلغ کنهها عقول العقلاء وفهوم العلماء واوهام الحکماء فکل شیء فی قبضة قدرتک اسیر وان ذلک علیک سهل یسیر و

انت

وانت علی کل شیء قدیر وبالاجابة جدیر یا شدید یا ذا البطش الشدید اسئلک مددا من قدرتک واسئلک مددا من قوتک واسئلک مددا من حکمتک واسئلک مددا من سلطانک واسئلک مددا منک لتسخیر کل متمرد وتلیین کل صعب واذلال کل منیع وقهر کل عدو ومحق کل خصم وازهاق کل منافق ذی شقاق من الجن والانس والهوام فلا یبقی شیء من المکونات الا ولکن بیدک عریکته وکسرت شدة شکیمته وفرط عتوه وکفر عنه بعزتک یا عزیز یا عزیز یا عزیز یا معز یا مذل یا مقدم یا موخر وصلی الله علی خیر خلقه محمد واله اجمعین

[illegible]

[illegible]

في بعض آداب السفر ماخوذ من كتاب امان الاخطار

في التحنك بالعمامة عن موسى بن جعفر ع انه قال انا ضامن ثلثا لمن خرج الى السفر متعمما حنكه ان لا يصيبه السرق ولا الغرق ولا الحرق قال عبد الله بن بشر صاحب رسول الله صلى الله عليه وآله قال بعث رسول الله صلى الله عليه وآله يوم غدير خم علي فعممه واسدل العمامة بين كتفيه وقال هكذا ايدني ربي يوم حنين بالملائكة معتمين وسدلوا العمائم وذلك حاجز بين المسلمين وبين المشركين الى آخر

في التحنك بالعمامة البيضاء عند السفر يوم السبت عن ابي الحسن الرضا ع قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وقد خرج الى منزله يوم السبت متعمما بالعمامة بيضاء قد حنكها تحت حنكه ثم الى الحجب ليركبه عن مكانه لا دراه عن مكانه في الدعاء عند ركوب الدابة عن الاصبغ ابن نباتة عن علي ع قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله انه ليس من احد ركب فذكر ما انعم الله به عليه ثم يقرء آية السخرة ثم يقول استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه اللهم اغفر لي ذنوبي فانه لا يغفر الذنوب الا انت الا قال الله السيد الكريم ملائكتي عبدي يعلم انه لا يغفر الذنوب غيري اشهدوا اني قد غفرت له ذنوبه وآية السخرة ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش يغشى الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمين ادعوا ربكم تضرعا وخفية انه لا يحب المعتدين ولا تفسدوا في الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان رحمة الله قريب من المحسنين في الدعاء عند وضع الرجل في الركاب روي ان الباقر ع يقول اذا وضع رجله في الركاب قال سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين ويسبح الله سبعا ويحمد الله سبعا ويهلل الله سبعا وفي رواية صفوان ابن مهران الجمال انه ع لما ركب الجمل قال بسم الله ولا حول ولا قوة الا بالله سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون في الاستواء على الدابة

فقل الحمد لله الذي هدانا للاسلام ومن علينا بمحمد ص سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وانا الى ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمين اللهم الحامل على الظهر والمستعان على الامر اللهم بلغنا بلاغا نبلغ به الى خير بلاغا يبلغ الى رحمتك ورضوانك ومغفرتك اللهم لا ضير الا ضيرك ولا خير الا خيرك ولا حافظ غيرك فيما يكره مما يتفال به المسافر ويخاف الكثر منه وما يدفع ذلك عنه روينا من كتاب ... للكاظم الفقيه باسناده الى ابي الحسن موسى بن جعفر ع قال الشوم للمسافر في طريقه خمسة الغراب الناعق عن يمينه الناشر لذنبه والذئب العاوي الذي يعوي في وجه الرجل وهو مقعي على ذنبه يعوي ثم يرتفع ثم ينخفض ثلثا والظبي السانح من يمين الى شمال والبومة الصارخة والمرأة الشمطاء تلقى وجهها والاتان العضباء يعني الجدعاء وفي رواية كتاب المحاسن والاتان الجدعاء يعني العضباء فمن اوجس في نفسه منهن شيئا فليقل اعتصمت بك يا رب من شر ما اجد في نفسي فاعصمني من ذلك قال فيعصم من ذلك وارد في كتاب المحاسن وكذا وجدنا في الروايتين خمسة وهي ستة فلعله غلط الناسخ او الرواة في دعاء الحفظ اذا اراد النوم في الاسفار وكتب المحاسن للبرقي باسناده الى ابي عبد الله ع قال اتى اخوان رسول الله صلى الله عليه وآله فقالا نريد الشام في تجارة فعلمنا ما نقول قال نعم اذا اويتما الى المنزل فصليا العشاء الآخرة فاذا وضع احدكما جنبه على فراشه بعد الصلاة فليسبح

فاطمة الزهراء ثم ليقرء آية الكرسي فانه محفوظ من كل شيء حتى يصبح وان لصوصا تبعوهما حتى اذا نزلا بعثوا غلاما لهم لينظر كيف حالهما نائمان ام مستيقظان فانتهى الغلام اليهما وقد وضع احدهما جنبه على فراشه وقرأ آية الكرسي وسبح تسبيح الزهراء قال فاذا عليهما حائطان مبنيان فجاء الغلام فطاف بهما فكلما دار لم ير الا حائطين مبنيين فقالوا له اخزاك الله لقد كذبت بل ضعفت وجبنت فقاموا فلم يروا الا حائطين فانصرفوا الى منزلهم فلما كان من الغد جاءوا اليهم فقالوا اين كنتما فقالا ما رحنا لوادينا لقد جئنا وما رأينا الا حائطين مبنيين فحدثونا ما قصتكم فقصوا القصة فقالوا لولا انطقوا الله والله لا نتبعكم ابدا ولا لقد رعبكم لص بعد هذا الكلام

مجموع طريق الاستخارة على ما نقله السيد علي خان في شرحه على الصحيفة

مقدمة لا ريب في استحباب الاستخارة عند العامة والخاصة والاخبار بذلك مستفيضة من الطريقين اما طريق العامة فروى البخاري في صحيحه عن جابر بن عبد الله قال كان رسول الله صلى الله عليه وآله يعلمنا الاستخارة في الامور كلها كالسورة من القرآن يقول اذا هم احدكم بالامر فليركع ركعتين من غير الفريضة ثم ليقل اللهم اني استخيرك بعلمك واستقدرك بقدرتك الى آخر الدعاء وسيأتي وروى الترمذي باسناده عن ابي بكر ان النبي كان اذا اراد الامر قال اللهم خر لي واختر لي وعن انس قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله يا انس اذا هممت بامر فاستخر ربك سبع مرات ثم انظر الى الذي يسبق الى قلبك فان الخير فيه وروى الحاكم باسناده في صحيح المستدرك عنه صلى الله عليه وآله قال من سعادة ابن آدم استخارته الله ومن شقوته تركه استخارة الله واما طريق الخاصة فالروايات فيها اكثر من ان تحصر فمن ذلك ما رواه ثقة الاسلام في الكافي بسند صحيح قال قال ابو عبد الله صل ركعتين واستخر الله فوالله ما استخار الله مسلم الا خار له البتة وروى البرقي في المحاسن عن ابي عبد الله ع قال قال الله عز وجل من شقاء عبدي ان يعمل الاعمال فلا يستخيرني وعنه ع انه قال ما ابالي اذا استخرت على اي طرفي وقعت وكان ابي يعلمني الاستخارة كما يعلمني السورة من القرآن وعنه ع من دخل في امر بغير استخارة ثم ابتلي لم يؤجر وروى الطوسي في اماليه عن امير المؤمنين ع قال لما ولاني النبي صلى الله عليه وآله اليمن قال لي وهو يوصيني يا علي ما حار من استخار ولا ندم من استشار الى غير ذلك من الاخبار البالغة حد التواتر اذا عرفت ذلك فهيهنا مسائل الاولى ذكر الشيخ المفيد قدس سره في الرسالة الغرية انه لا ينبغي للانسان ان يستخير الله تعالى في شيء نهى عنه ولا في اداء فرض وانما الاستخارة في المباح وترك نفل الى نفل لا يمكنه الجمع منهما كالحج والجهاد تطوعا او زيارة مشهد من آخر او صلة اخ دون آخر الثانية من آداب المستخير ان يكون طاهرا من الخبث والحدث وباطنه من الشك والريب وان يصلي ركعتين يقرء فيهما بعد الحمد ما شاء ويقنت في الثانية وان يتأدب في صلوته كما يتأدب المسكين وان يقبل على الله بقلبه في صلوته ودعائه الى وقت فراغه وان لا يتكلم احدا في اثناء الاستخارة فعن الصادق ع كان ابي اذا اراد الاستخارة في الامر توضأ وصلى ركعتين وان كانت الخادمة لتكلمه فيقول سبحان الله ولا يتكلم حتى يفرغ وقال الجواد ع لعلي بن اسباط ولا تكلم احدا بين الصلاة

الاستخاره حتی تتم مائة مرة واذا خرجت الاستخاره علی نفسه لمراده فلذیقا بها بالکراهة بل بالشکر علی ان جعله الله تعالی اهلا لان یستشیره ومنها الاستخاره بالدعا للاستخاره انواع وردت بها الاخبار عنهم علیهم السلام وقیل رواها ابت منها ما رواه الطبرسی فی مکارم الاخلاق مرفوعا عن جابر بن عبد الله قال کان رسول الله صلی الله علیه وآله یعلمنا الاستخاره کما یعلمنا السورة من القرآن یقول اذا هم احدکم بامر فلیرکع رکعتین من غیر الفریضة ثم لیقل اللهم انی استخیرک بعلمک واستقدرک بقدرتک واسئلک من فضلک العظیم فانک تقدر ولا اقدر وتعلم ولا اعلم وانت علام الغیوب اللهم ان کنت تعلم هذا الامر وتسمیه خیرا لی فی دینی ومعاشی وعاقبة امری فاقدره لی ویسره لی وبارک لی فیه وان کنت تعلم انه شر لی فی دینی ومعاشی وعاقبة امری فاصرفه او اصرفنی عنه واقدر لی الخیر حیث ما کان ورضنی به هذه الروایة التی ذکره البخاری فی صحیحه مع تفاوت یسیر فی الالفاظ الدعاء قال النووی واذا استخار مضی بعد هذا ما شرح له ومنها ما رواه الطبرسی ایضا فی الکتاب المذکور قال کان امیر المؤمنین یصلی رکعتین ویقول فی دبرهما استخیر الله مائة مرة ثم یقول اللهم انی هممت بامر قد علمته فان کنت تعلم انه خیر لی فی دینی ودنیای وآخرتی فیسره لی وان کنت تعلم انه شر لی فی دینی ودنیای وآخرتی فاصرفه عنی کرهت نفسی ذلک ام احبت فانک تعلم ولا اعلم وانت علام الغیوب ثم یعزم ومنها ما رواه ثقة الاسلام فی الکافی فی الحسنه عن جابر الجعفی قال کان علی بن الحسین علیهما السلام اذا هم بامر حج او عمرة او بیع او شراء او عتق تطهر ثم صلی رکعتی

الاستخاره

ارزه

شال زرف ن مهر ادرطاوس ان لشان

بهره جوبه درنقار ومالدر عفران

حصال درربکان ازر تراد

بس ارشماه درکبار شخها

[illegible]

الحديث الثاني عشر

الحديث ثاني عشر روى ثقة الاسلام محمد بن يعقوب الكليني في الكافي عن ابي عبد الله قال اسلم ابو طالب بحساب الجمل ... [illegible]

وعقد بيده ثلاثا وستين اقول روى ابن بابويه في ... الحسن عن المفضل بن عمر ... [illegible]

من ابي القاسم الحسين بن روح ... [illegible]

[illegible]

الحديث الرابع عشر

[illegible]

الحديث الخامس عشر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

السنة كتب على الكافر بحر السنة و... فان كان ما تعلم في الاستسقاء على هذا الحديث بعد ثبوته عنهم بالنقل

الا فهذا وجه وجيه كما قال الشيخ يوسف البحراني صاحب الحدائق في الدرر النجفية اقول وفي هذا الوجه من البعد وخلاف

الظاهر ما لا يخفى من التكليف بالعبد من خلاف حسن الامر فانه يلزم عليه ان سنة الكافر مجردة عن العمل كسنة

ولا دليل عليه بل الدليل على خلافه بانها كعمله لا تحسب وان دل على انها قد تحسب في الامم الماضية والحديث الذي

نقله الشيخ لا يدل الا على نية المؤمن فان قيل ان كون نيته شرا مجردة عن العمل كعمله انما هو في حق

المؤمن واما الكافر فلا يصح في هذا الحكم قلنا ليس المراد بنيته الا في خصوص الكافر بل المراد ان المؤمن نيتهم

بالا يقدر عليه وان غير المؤمن الصالح منهم من العاصي ما لا يقدر عليه ولهذا اورد كما تقدم ونية الفاجر شر من عمله

تخصيص المراد بالكافر تخصيص حساب نيته الشر بغير هذه الامة فان كثيرا من فسقة هذه الامة داخل في قوله ونية الفاجر

اما الكافر فشر من عمله فان المفروض ان العمل مع النية اقول يظهر لي من معنى الحديث ان يراد به بيان

كما لها فيما افهم ويظهر لي انه مراد له وان كان ما ذكره اولا في نظري اظهر المعنيين للحديث الاول ان

المؤمن يعزم على ان يعمل اعمال الخيرات لا يسعه اتفاقها لكمال عوائق الدنيا واشغالها وما يجري عليه من الامحن

ومن مخالفة الناس لا من جهة كثرة الاعمال الصالحة ولا من اجل جهادها وصلاحها والاقبال عليها فما كان في وسعه

ذلك مشغولا بغيرها انه لا يعصي الله ابدا ولهذا ورد من اهل العصمة ما في بيانهم لانفسهم وتعليمهم لشيعتهم

في الدعاء وبعض فرط منك رجعنا وكتاب فاذا كان في هذا عزمه ونيته مانعة لا يترك شيئا من الخيرات

الا ويعمل وتبرعا ان يفعله كما يحب الله ودفع ذلك فلا يحصل منه الا بعض الاعمال ويحصل منه التقصير في كثيرة

فنيته خير من عمله ويمكن ان يراد بهذا المعنى ليس محض الموازنة بحيث يكون العمل احسن من المراد منه انه

في نيته لا يفعله الله حيث يا مره ولا يجده حيث نهاه بخلاف عمله الثاني ان شرط كمال نية المؤمن

الصفا والعمل وشرط صحة عمله ايضا مقارنة النية فاذا الصفا واجتمعا كما يحب الله حصل العمل الصالح الثاني

فالنية روحه والعمل جسده هو مركب منهما والنية احسن الجزئين واقوى منها واشرف فهاجنا على ما هو منهما

الا فرها بمنزلة منه وكذلك في نية الكافر والفاجر في حكم العكس فتدبر والله مولى الامر ... كتاب العين

وفي الدين

ربما الى الحديث السابع عشر قد روي في عدة اخبار وفي طرق من الآثار ان الرسول المصطفى

اكل الكراع المسموم وكذا الحسن المجتبى والكاظم وعلي بن موسى الرضا شرب المسمومة واكل التمر المطلي بالسم

المطلي بالسم وان امير المؤمنين قد عرف قاتله والليلة التي يقتل فيها والموضع الذي يقتل فيه وانه لما

سمع صياح الاوز صوائح تتبعها نوائح وقول ام كلثوم له لو صليت الليلة داخل الدار وامرت غيرك يصلي

بالناس فابى عليها وكثر دخوله وخروجه تلك الليلة بلا سلاح وكان انه يعلم ان ابن ملجم قاتله بالسيف وكذلك

الحسين عليه السلام كان عالما بقاتله ووقت قتله وموضعه وكذا الرضا وسائر الائمة كما قال الكاظم حين اراده

اكل الرطب اللهم انك تعلم اني لو اكلت قبل اليوم لكنت قد اعنت على نفسي والتهلكة ويشكل على ان الامام اذا كان

عالما بقاتله وموضع قتله ووقته وسببه من السم وغيره فاقدامه على ما يعلم ان فيه هلاكه ... عند الفقهاء

في التهلكة وهو حرام بنص القرآن والسنة وان كانوا غير عالمين فيلزم ان علمهم كان اقل من علم المرأة ... جنيدية

ومن الراشدين اقول الاشكال في هذه المسئلة من وجهين الاول ان الاخبار قد تكاثرت وتواترت عن الائمة من

انهم لا يخفى عليهم شيء في الارض ولا في السماء وما يدل على ذلك ما رواه جعفر بن قولويه في كامل الزيارة

عبد الله بن بكر الارجاني عن الصادق في حديث طويل وفيه يا بن بكر ان قلوبنا غير قلوب الناس انا مطيعون

مصطفون نرى ما لا يرى الناس ونسمع ما لا يسمع الناس وان الملائكة تنزل علينا في رحالنا وتتقلب

في فرشنا وتشهد طعامنا وتحضر موتانا وتأتينا باخبار ما يحدث قبل ان يكون وتصلي معنا وتدعو لنا وتلقي علينا

اجنحتها وتتقلب على اجنحتها صبياننا وتمنع الدواب ان تصل الينا وتأتينا بما في الارض من كل نبات في زمانه

وتسقينا من ماء كل ارض نجد كل ذلك في آنيتنا وما من يوم ولا ساعة ولا وقت صلاة الا وهي تنبهنا لها

وما من ليلة تأتي علينا الا واخبار كل ارض عندنا وما يحدث فيها واخبار الجن واخبار اهل الهواء من الملائكة

وما من ملك يموت في الارض ويقوم غيره الا اتينا بخبره وكيف سيرته في الذين قبله وما من ارض من ستة

ارضين الى السابعة الا ونحن نؤتى بخبرهم الى ان قال قلت جعلت فداك وهذا الامام ... المشرق والمغرب

قال يا بن بكر فكيف يكون حجة الله على قوم غيب لا يقدر عليهم ولا يحضر كيف يكون مؤديا عن الله وشاهدا على الخلق وهو لا يراهم كيف يكون

حجة عليهم وهو محجوب عنهم وقد حيل بينهم وبينه ان يقوم بامر ربه فيهم والله يقول وما ارسلناك الا كافة للناس يعني من على الارض

والحجة بعد النبي يقوم مقامه وهو الدليل على ما تشاجرت فيه الامة والآخذ بحقوق الناس والقيام بامر الله والمنصف لبعضهم من بعض فاذا

لم يكن معهم من ينفذ قوله وهو يقول سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم فاي آية في الآفاق غيرنا اراها الله اهل الآفاق

وقال وما نريهم من آية الا هي اكبر من اختها فاي آية اكبر منا وفي الكافي قال ابو عبد الله ان الامام لا يعلم ما في صلب احد كمثل

ما خلقه وفيه عن الباقر انه اتى علي بن الحسين ليلة قبض فيها بشراب فقال يا ابه اشرب فقال يا بني ان هذه الليلة

التي اقبض فيها وهي الليلة التي قبض فيها رسول الله وفيه عن ابيه عبد الله قال كنت عند ابي في اليوم الذي قبض فيه فاوصاني

باشياء في غسله وكفنه وفي دخوله قبره فقلت يا ابه والله ما رايتك منذ اشتكيت احسن منك اليوم ما رايت عليك

اثر الموت فقال اما سمعت علي بن الحسين عليه السلام ينادي من وراء الجدار يا محمد تعال عجل وفي الكافي ان موسى بن جعفر

عليهما السلام لما قال المسندي يا ابا عبد الله ... انظر ... هذا الرجل من حدث به حدث ... ان قال الرضا

عليه السلام انا ما ذكر من التوسعة ... اخبركم انها السفراء ... في سبع سماوات

وانا غدا احضر وبعد غدا اموت ... في انهم يعلمون متى يموتون ومن اين اوتوا ... عليهم

ما فيه بلا كلام الثاني ان كونهم عالمين بما يأتيهم مما لا اشكال فيه عند الفرقة المحققة ورواته من رسول الله فاذا

ثبت ذلك وهم قد دخلوا على الامتناع من ذلك فاقدامهم عليه القاء بايديهم في التهلكة المنهي عنه والجواب انهم

عالمون بذلك علم عيان واخبار الى العيان ... عنهم ان الله يعطي ... فيه ... كلما

يرى احدكم الشخص في المرآة وانهم يرون اعمال الخلق ولا يخفى عليهم شيء من احوالهم وفي الاخبار فلان رسول الله

اخبرهم عن ربهم ما الكتاب والجزئي وما يجري عليهم وعلى غيرهم ولان عندهم علم القرآن كله وفيه تبيان كل شيء ومنه تبيان

كل شيء وعندهم الجفر يعلمون به كل شيء وعندهم الجامعة طولها سبعون ذراعا باملاء رسول الله وفيها كل ما

يحتاج اليه ويوجد عندهم مصحف فاطمة عليها السلام وفيه جميع الملاحم والحوادث وعندهم الغابر فيه كل ما كان وما

التي ... فيه كل ما يكون وعندهم الاسم الاكبر به يعلمون ما شاءوا وعندهم النكت في القلوب والالهام والنقر في الاسماع

ولهم ...

ونحو شائع ... ولد رهان افضل عندهم فهم يعلمون ما يجري من القضاء عليهم حتى وقبل ان يجري الا ان محوها ما ... بسم الله

في الغيب اشارة وكنى اذا اجرى القضاء عليهم غاب عنهم الملك المحدث عن امر من ان يجري عليهم القضاء فيأكل الامام السم او هو غافل

وهذا ابين ... المحدث ... ان الله ... ليجري عليهم القضاء وبيان هذا والاشكال الثاني هو انهم عليهم السلام يعلمون

ما ياتيهم عند حضوره ... من المحتوم عليهم ... الشهادة والدرجة العليا التي لا ينالونها الا بهذه الشهادة

والاقدام عليها وليس ذلك القاء باليد في التهلكة لانهم مامورون بذلك عن الله وترك امر الله هو الالقاء باليد في

التهلكة فالامتثال امره فانه جهاد واجب عليهم لان الله اشترى من المؤمنين انفسهم بان لهم الجنة ... الامام

ان يقضي نحبه ... تعلم قطعا انك مقتول لا محالة ... عليك

تقتل وليس ذلك القاء باليد في التهلكة وانما هو الشهادة والسعادة ... الحسين ...

انهم ... السلامة ... عليهم الجهاد حتى يقتلوا

عليهم التحية والرضوان وهذا صريح قوله ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم الآية فيقدم الامام على ما امر به

امر الله تعالى ... وبعبارة اخرى ... المحدث ... الملك

القدس الذي يكون معهم ... المعنى الاول ... اذا توجه ... الامر ... يستغرق بجميع مشاعره

استغراقا ... والتوجه ... عن كل ما سوى الله ... غير ملتفت الى نفسه ولا الى

غيره ... ولا الى نفسه ... بكل مشاعره مستغرقة

في خدمته ... ان الله ... جميع مشاعره ... نفسه

كل شيء ... الملك ... عن نفسه ... سائر احواله ... انه لا

... ان الله ... الملك ... عن النسيان والغفلة والسهو ... لا يزال معهم لا يفارق

الا حالة جريان القدر عليهم فانه يفارقهم يعني يفارق ما يتعلق بظاهرهم لا ما يتعلق بباطنهم ... بغيبوبته عن

الامام ... يفارق باطنهم ... الا قبضهم ... شرط وجوده ... وغيبوبته عن ظاهرهم

... ان ... بغيبوبة الملك ... من الاشكالين ... من جميع الاشكالات

... ولولا انهم يعلمون ... الاشعث لعنها الله ... اعلم من رسول الله ... وان الحسن

عالمان بالسم الذي ... وليس ... الذي ... غيره فلا يدفع ... القول

الحدیث الثامن عشر

وکتب احمد بن زین الدین الحدیث الثامن عشر در سبیل از فرمایش امام جعفر صادق علیه السلام از خط مبارک حضرت

طریق خوردن چوب چینی منقول از خط مبارک حضرت

اول سه فلوس با منضج بخورد

مسهل	منضج
همین ادویه منضج بعد ده روز ادویه مرقومه سنا، ریوند، تربد، فلوس، پوست هلیله زرد ۲۲ ۱ سم ۱ الم ۱ روغن بادام ۲ ۱	سپستان، عناب، الیفون، کاسنی، بادیان، رومی، تخم کاسنی ۲۳ دانه ۲ ۲ مثقال ۲ ۱ ۲ ۱ ریشه کاسنی، ریشه بادیان، بابونه، ترنجبین، گل سرخ ۲ ۲ ۱ ۱ ۲ ۲ جوش داده بنوشند

بعد از آنکه ادویه خوردن چوب چینی آغاز شود

روز اول چوب چینی ده مثقال آب هم و شاه ... بجوشاند تا ثلث آب بماند بطریق قهوه صبح گرم با سه مثقال نبات بخورد عصر هم بدستور صبح غذای چاشت نان بی نمک با مرغ های کوبیت بسته شب شکر بی نمک و حتی الامکان نماید اسفیه نشود و الله بلور دل با شیرینی بخورد کوبیت کباب جوجه

روز دوم چوب چینی یازده مثقال با آب ده ساله بجوشاند تا یک بماند هم در بر آب ساعت و از بر سه روز سیم چینی دوازده مثقال با آب ده ساله یکمن بسنگ شاه ده بار آب می تبرزا بالای جوش نه با شب ملت را یک کم کم زیاد کنند چینی روز ما به چهارده مثقال رسد و آب ده زیاده از دو من تبریزی نباید و غذا بدستور سابق است و اگر در بین چینی خوردن خون زیاد کند و حرارت در مزاج پیدا شود فصد قیفال یا باسلیق نماید و در این حال رعایت بنیه و مزاج را باید کرد و اگر بعد از ده روز یک مثقال دیم ... ایارج فیقرا بخورد و اسهال نماید ...

ادعیه قضای حوایج مشروعه

از جمله نمازی که در حواشی مصباح کفعمی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که هر گاه حاجت باشد و خواهی روا شود پس باید غسل کند و جامه پاکیزه بپوشد و به پشت بام خود در آید و دو رکعت نماز کند و چون سلام دهد سجده رود و حمد و ثنای الله تعالی بجا آرد و صد بار بگوید یا جبرئیل یا محمد انتما کافیای فاکفیانی و انتما حافظای فاحفظانی و انتما کالیای فاکلانی پس هر که این عمل بجا آرد حاجت بر آید که کفایت مهم او شود — کافیان حافظان

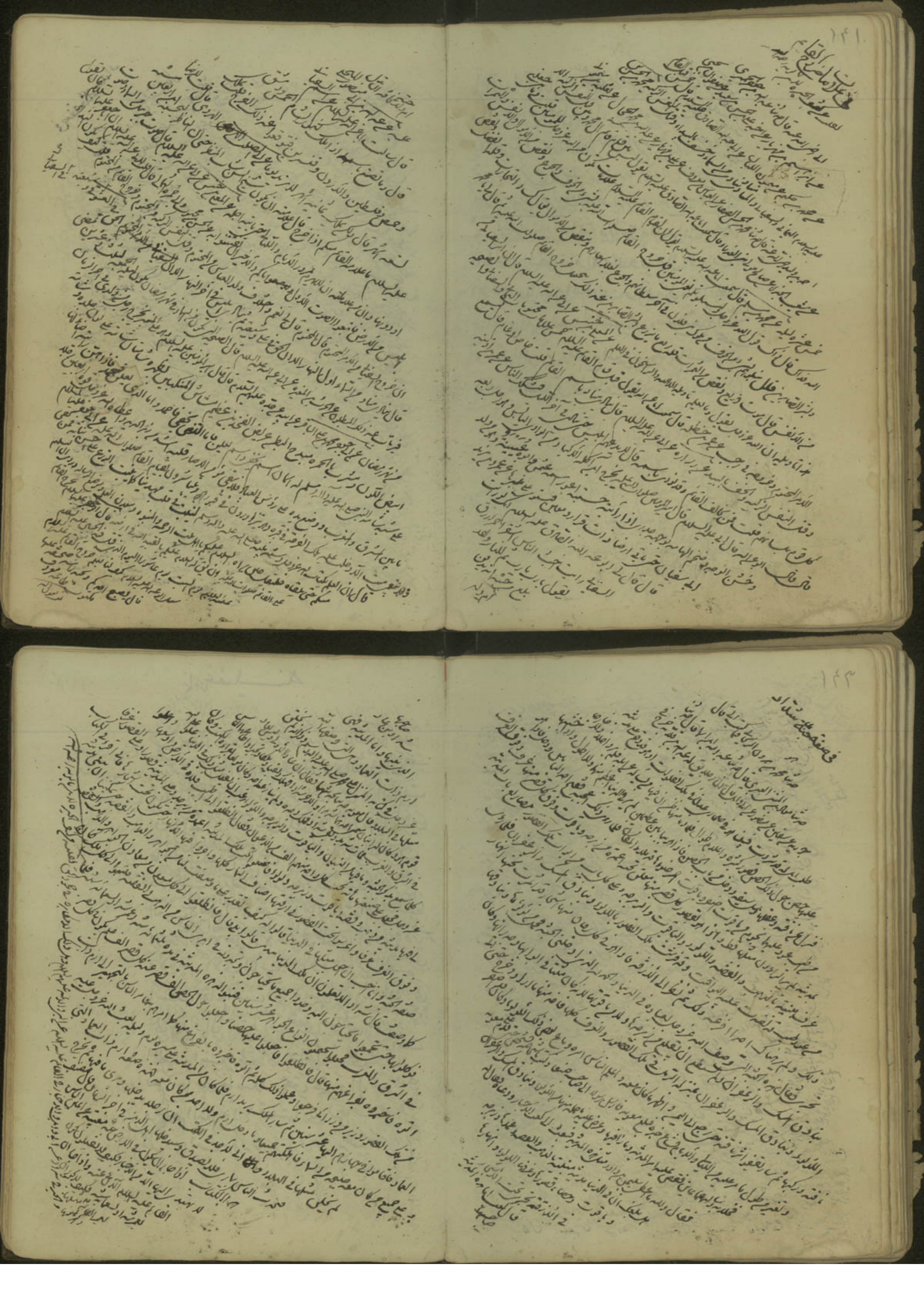
و از جمله نماز دیگر در مصباح کفعمی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که هر که با الله تعالی حاجت باشد در نصف شب غسل کند و جامه پاکیزه بپوشد و بگیرد کوزه نوی پر از آب و دو نوبت آنا انزلناه ده بار بر آن آب بخواند و دو رکعت نماز بگذارد و بعد از آن در مصلی در موضع سجود خود بپاشد بعد از آن دو رکعت نماز کند و در هر رکعت فاتحه یکبار و انا انزلناه یکبار بخواند و از خدا حاجت بخواهد که ان شاء الله تعالی روا گردد

از جمله نمازی که شیخ کلینی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده که چون فرود آید مرتو حاجتی پس نماز کن و استغاثه کن بر سول الله بدین روش که غسل طلب حاجت کن و دو رکعت نماز بگذار از آن جمله که فرائض است و تشهد و قنوت بخوان و چون سلام دهی بگو اللهم انت السلام و منک السلام و الیک السلام اللهم صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح محمد منی السلام و ارواح الائمة الصادقین

سلامی و اردد علی منهم السلام و السلام علیهم و رحمة الله و برکاته اللهم ان هاتین الرکعتین هدیة منی الی رسول الله صلی الله علیه و آله فاثبنی علیهما ما املت و رجوت فیک و فی رسولک یا ولی المؤمنین بعد از آن سجده کن و چهل بار بگو یا حی یا قیوم یا حی لا یموت یا حی لا اله الا انت یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین بعد از آن پهلوی راست رو در سجده گاه گذار و همین کلمات را چهل بار بعد از آن پهلوی چپ روی خود را بر سجده گاه گذار و همین کلمات را چهل بار بگو بعد از آن سر بردار و دستها دراز کن بطرف قبله چنانکه در دعا زاری و التماس و زاری در متفرقه کتاب مذکور شد و همین کلمات را چهل بار بگو بعد از آن بر گردان دست خود را بر گردن خود و انگشت شهادت خود را حرکت میداده باش و همین کلمات را چهل بار بگو بعد از آن بگیر ریش خود را بدست چپ خود و گریه کن یا خود را بصورت گریه کنندگان کن و بگو یا محمد یا رسول الله اشکو الی الله و الیک حاجتی و الی اهل بیتک الراشدین حاجتی و بکم اتوجه الی الله فی حاجتی بعد از آن سجده کن و بگو

یا الله یا الله یا الله تقدس نفس منقطع توصل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا و کذا و حاجت خود را طلب کن امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که من ضامنم بر الله عز و جل منور تو نرفته باشی تا حاجت برآورده شود و از الجمله دعائیست در مصباح کفعمی از حضرت جبرئیل و تعلیم نموده از برای رواجی حاجات و آن اینست یا نور السموات و الارض و یا قیوم السموات و الارض و یا عماد السموات و الارض و یا جمال السموات و الارض و یا بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام و یا غوث المستغیثین و منتهی رغبة العابدین و منفس المکروبین و مفرج المغمومین و صریخ المستصرخین و مجیب دعوة المضطرین کاشف کل سوء اله العالمین

نماز ... بسم الله الرحمن الرحیم الهی ... یا من ... یا ... وجه الیک ... الیک ... عبدک ... یا ارحم الراحمین

نماز غفیله

سنت است که در میان نماز شام و خفتن دو رکعت نماز کنند و آن را غفیله گویند

در رکعت اول بعد از حمد این آیه را بخواند وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ

و در رکعت دوم بعد از حمد این آیه بخواند وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ و در قنوت بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلٰى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي فَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اِلَّا قَضَيْتَهَا لِي پس حاجت خود سؤال کند و مرویست که هر که بعد از این دو رکعت حاجت طلبد البته بر آورده شود

چند شعر است از ارواح قضای حاجات ساخته است

يَا رَسُولَ اللّٰهِ غَوْثًا وَمَدَدْ ... اَنْتُمُ الْوَالِدُ وَالْعَبْدُ وَلَدْ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ فِي جَاهِكَ مَا ... يُبْلِغُ الْقَاصِدَ اَقْصٰى مَا قَصَدْ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ مَا لِي عُمْدَةٌ ... غَيْرُ حُبِّكَ فَيَا نِعْمَ الْعُمَدْ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ كُنْ لِي شَافِعًا ... اَنْتَ وَاللّٰهِ شَفِيعٌ لَا يُرَدْ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ هَلْ مِنْ نَفْحَةٍ ... مِنْكَ تَاْتِي وَمِنَ الْفَرْدِ الصَّمَدْ

يَا رَسُولَ اللّٰهِ هَلْ تُسْمِعُنِي ... اِي وَرَبِّي تَسْمَعُ الْقَوْلَ وَقَدْ

بجهت ابطال سحر

این کلمات را با خاک گور بلد وارث بیاورد که دست وردقت سحر بنویسد و در سحور باشد تحریر در پاک بلید و سر را در ستر الماء علی الکتابه سحر شده باشد باطل شود بحکم خداوند متعال بسم الله الرحمن الرحیم يَا مَنْ اَذَلَّ السَّحَرَةَ مَا جَاءَ مُوسٰى لَمَّا اَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ اَذِلَّ عَنِّي قَصْدَ السَّحَرَةِ وَكَيْدَ الْفَجَرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

از فراق تو جانا ... تا سبب قوان روحان

ارزو مند جمالت دل هر پیر و جوان

فواهی که دهد او در دیی دل ز

کجا قطره دیگر بده و جان لبت را

قطره‌ای مرتو جام لبالب مبده

که بلب آمده جانم ز بر پر من را

بعد از این هست مرو داوری ش ازل

تا روم بر سر خم جام شه در آن نعره نابل

چاره از خویش چه جویم که ندارد جان را

درد در پیش که گویم که ندارد درمان

صبر بر دردکم جانی مرا راه ای صبر

تاب برهجر کنم ... توان

منسه از هجر تو نالم از تو باش

هم بر وصل تو گویم چو تو داری

باشه شوق مرا از مرحله صبر گذشت

بعد از این دست مرو داوان از

هر که هجران تو دید تعجب نکند

گوشرار جامه جان چاک کنند

جواب جناب مستغنی الالقاب فخر الزمان حاجی ملا رضای همدانی

مرکاغذ اخوی ملا علا ... را در خصوص شبهه اکل و ماکول

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و علیه کلنا و به ثقتنا الحمد لله رب العالمین

ارجمندا اسعار تمند او وحکم بهتر کلمه غموض اسرار اسف رس از جواب شبهه اکل و ماکول منظومه و جواب صدر المحققین ملا صدرای شیرازی و جواب متکلمین را درج کرده آنها را در مجلس بحرج داده و مطلقا از تحقیقات ما که مکرر در مجلس عدیده شنیده ذکر نموده بودی با آنکه هر که راتب الجمله اطلاع از قواعد مقرره و ضوابط ممهده ما باشد در حال امثال شبهات عاجز و حیران نخواهد ماند معلوم است که از فواید ... هنوز بهره تمامی حاصل نکرده بار دیگر گرفتار چاه حیرت هر آینه این بر نشستن در مکتوبات و گفتگوی در مجالس میسر نخواهد شد حق تحقیق محتاج بشرح و بسطی دیگر است و بر کریم شرح آن بهتر نمود و اگر تفصیلی نمی‌شود مطلب مجلس تمامه و مع ذلک اشاره بجواب سهو صواب نمائیم تا رفع ارتیاب ... کرده و بالله التوفیق بدانکه اتفاق عقل و نقل است باتصال صنع و تدبیر وامام بحق ناطق جعفر ابی محمد الصادق صلوات الله علیه و علی آبائه همین ودلیل توحید خدا تعالی قرار داده اند و شرح کیفیت اتصال علی التفصیل را مقام دیگر است و علی الاجمال اینکه جمیع موجودات عالم از عقل اول تا هیولی اولی تمامی متصل و مربوط بیکدیگرند کاتصال المعلول بالعلة و ارتباط المحتاج الی المحتاج الیه و حدیثی که از اعلم در تفسیر اعلم ابی الیقین وارد شده صریح است و دلیل اتصال اشرف العالیات و ارتباط اضعف با قوی واستباح هیولی لصورت و صورت بنفس و نفس بعقل و عقل بواجب تعالی از قواعد ضروریه حکمی بدین ضوابط معلوم جمیع علماست پس هیولی فی نفسها مبهم بالذات و متحصل در خارج بصورت

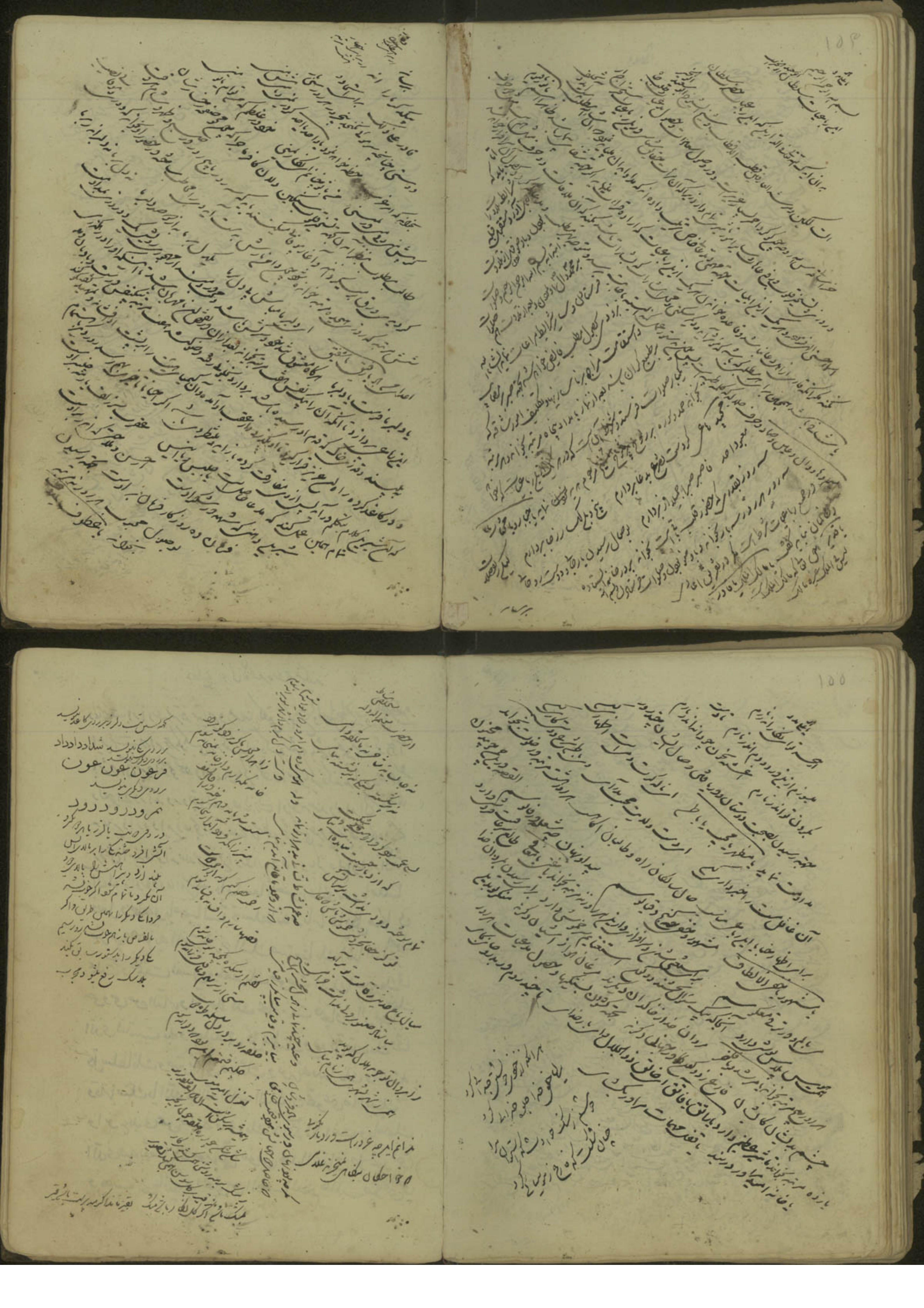
چنانکه جسم در ذهن مبهم بالذات و متصل بنفسه است علیحده هیولی بالذات نه واحد است
و نه کثیر زیرا که بالذات نه موجود است و وحدت و کثرت از لوازم موجود است بلکه وحدت
و کثرت آن منوط بوحدت و کثرت صورت است نمی بینی که آب و هوا و آتش و خاک بدلیل
انقلاب هیولی آنها یکی است و صور آنها متعدد و بدینجهة چهار موجود شده اند پس
ازین دریافت کنی که همینکه صورت متعدد شد جسم متعدد میشود اگرچه ماده
آن یکی باشد و همینکه این را فهمیدی جواب شبهه بر تو آسان میشود از آنکه بدن مؤمن
جزء بدن کافر یا حیوانات یا بدن انسان نمیشود تا متصرف فرا بدن کافر دان
و رنهاد و بعد از آنکه متصرف و را آنکه بجود و ورود آن در دهن و معده کیلوس میشود
و بعد در کبد کیموس میشود و در اول درجه هضم ثالث صورت گوشتیه و غذائیه
از ان گوشت گرفته میشود بالصورت اخلاط برمی آید و در آخر درجه هضم ثالث
صورت خلط نیز از ان گرفته میشود بالصورت رطوبت مصور میگردد و در آخر درجه
رطوبت صورت رطوبتی نیز گرفته میشود بخرج حرارت معتدی میرود و آن وقت قوه
مصوره آن را مصور بالصورت جسم کافر و آن نماید و جزء بدن آن میگردد
و حال آنکه این گوشت گوسفند یا میوه و امثال ذلک بود که در دهن و معده مؤمن
وارد شد و آن انصرافات مسطوره در وی شد و صور غذائیه و خلطیه و رطوبتیه
از ان گرفته شد تا مصور بالصورت جسم و بدن مؤمن گردید و چنانکه نان و گوشت

گوسفند

گوسفند و خربزه موجودی هستند علیحده و همینکه گوشت و جزء بدن مؤمن شد موجودی
موجودی دیگر است جداگانه کذلک گوشت بدن مؤمن نیز وقتی که جزء بدن کافر
شد و صورت گوشت اولی را از دست داد و صورت گوشت کافر گرفت
موجودی دیگر و گوشت جداگانه خواهد بود پس ازین تحقیق معلوم و محقق گردید که گوشت
بدن مؤمن جسمی است جداگانه و گوشت بدن کافر جسمی است جدا با اینکه هیولی
این دو جسم یکی است و هیولی بالذات باتفاق حکما موجود نیست بلکه بالصورت
موجود است همینکه صورت متعدد شد هیولی متکثر میگردد و این است قاعده مقرره
حکماء و از تحقیق مرقوم نیز مستفاد شد که هیولی متحد و متفق و صورت است و جسم
متحد و متفاد نفس است و نفس متحد و متفاد عقل است و عقل متحد و متفاد خدا
پس جسم و بدن مؤمن و اجزاء آن در هر جا و هر عالم که باشند در روز حشر که یوم جمع است
بنفس خود که بتربیت آن مصور و مجسم شده جمع خواهد شد و کذلک جسم کافر
بسبب آن جذب اتصالی صنعی و ارتباط تدبیری که ما مجملا بیان کردیم و اشتباه
شبهه کنی ازین راه بود که خیال کرده بود که گوشت بدن مؤمن جزء بدن کافر شده
بود با همان صورتی که در بدن مؤمن مصور شده بود ندانسته بود که چون گوشت خوک را
[illegible] که خورده بود مادامیکه صورت گوشت خوک را از دست نداده
بود قوه مصوره آن را بصورت بدن آن مصور نمیگردد و ازین است که اگر مسلمانی

گوشت خوک و سگ بخورد بخرج بدن او برود و قوه مصوره آن صورت
النجس بر آن پوشاند پاک است نه نجس پس معلوم است که گوشت بدن مؤمن
هم وقتی جزء بدن کافر میشود که صورت گوشت بدن مؤمن را از دست میدهد
همینکه از دست داد در عالم محسوس معدوم و در عالم الهی محفوظ میماند و تازه
قوه مصوره بدن کافر بهیولای آن صورت بدن کافر را میدهد آن وقت
جزء بدن کافر میشود پس این دو تصرف در جسم دو جزء میشود یکی جزء بدن
مؤمن و متحد بنفس آن و یکی دیگر جزء بدن کافر و متحد بنفس آن و در آن صورت
که ثابت شد انفسیه و حفظ آنها در عوالم الهیه و در یوم حشر بحکم خداوند هر
ذره ذره که اندرین ارض و سما است جنس خود را همچو کاه و کهربا است یک
جزء نزد نفس مؤمن منجذب خواهد بود متنعم دیگر نزد نفس کافر و معذب فافهم
ان کنت من اهله زیاده براین در این رساله زیاده است آنچه بیان کردیم
موافق عقل و شرع است و آنچه صدر المحققین فرموده در نظر ما معیوب و مردود است
و آنچه متکلمین گفته اند مبهم و مجمل فاحفظ ما قررنا فانه لم یوجد مثله و این مسوده اشاره
و افادات شریفه در نظرات که است، این رساله مبسوط در معاد جسمانی
و رد طریقه ملاصدرا و جواب شبهات قوم بطرزی که مطابق عقل و مراتب
نقل باشد نوشته باشیم تا اراده خدا بچه قرار گرفته باشد العبد مدبر [illegible]
الباقی و السلام علی اهل السلام
الحمد لله الذی وفقنی لاتمامه

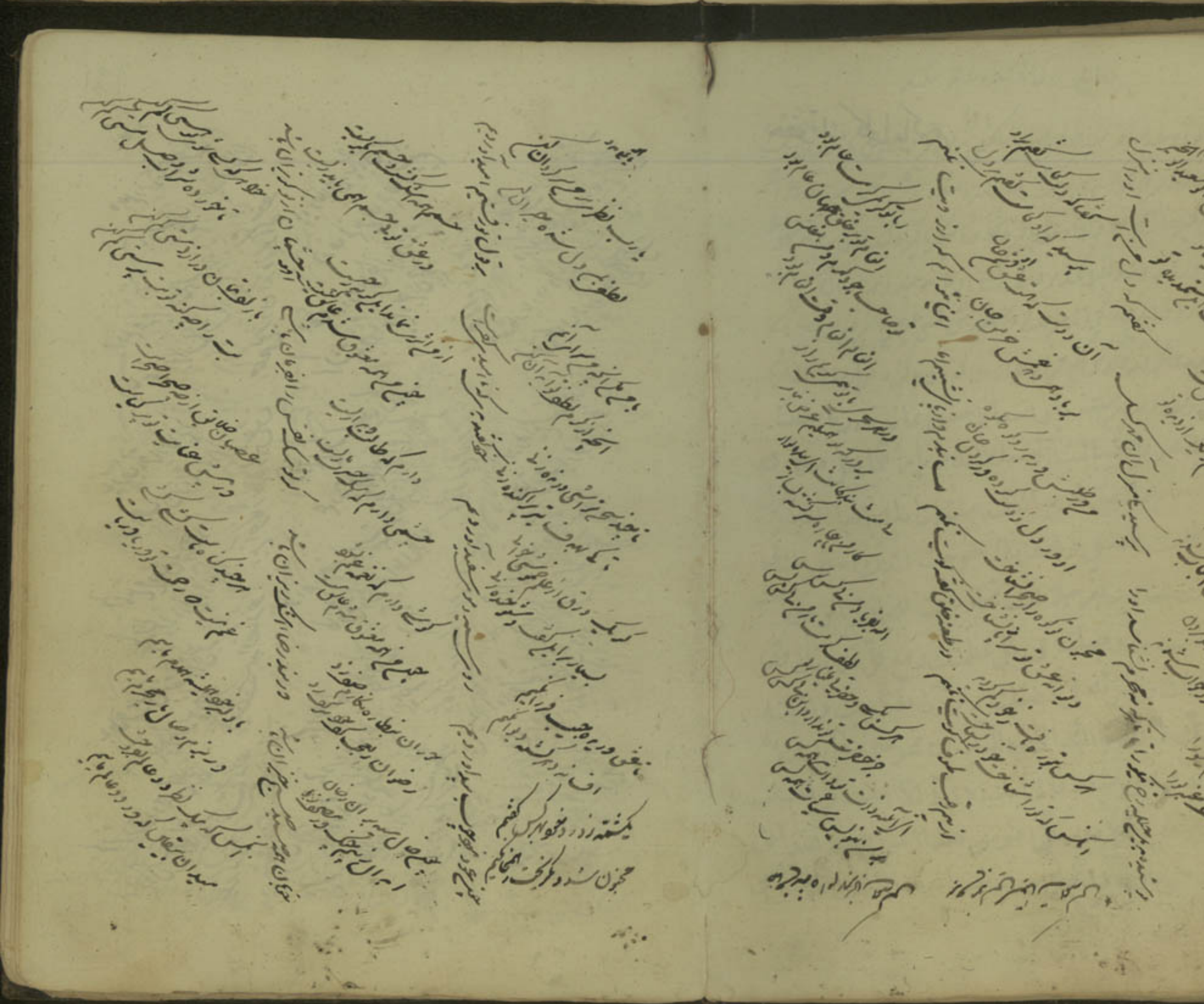
[illegible]

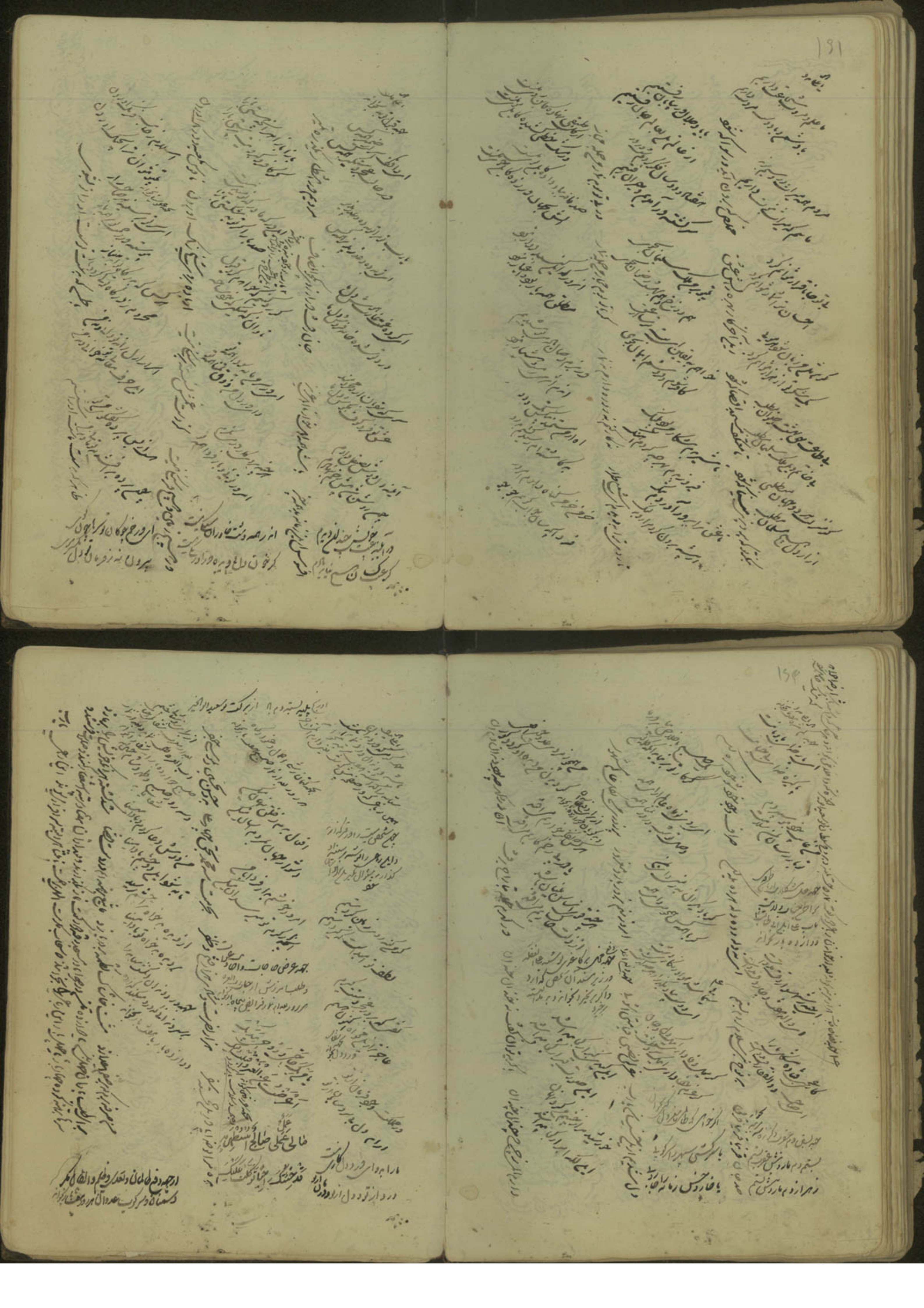

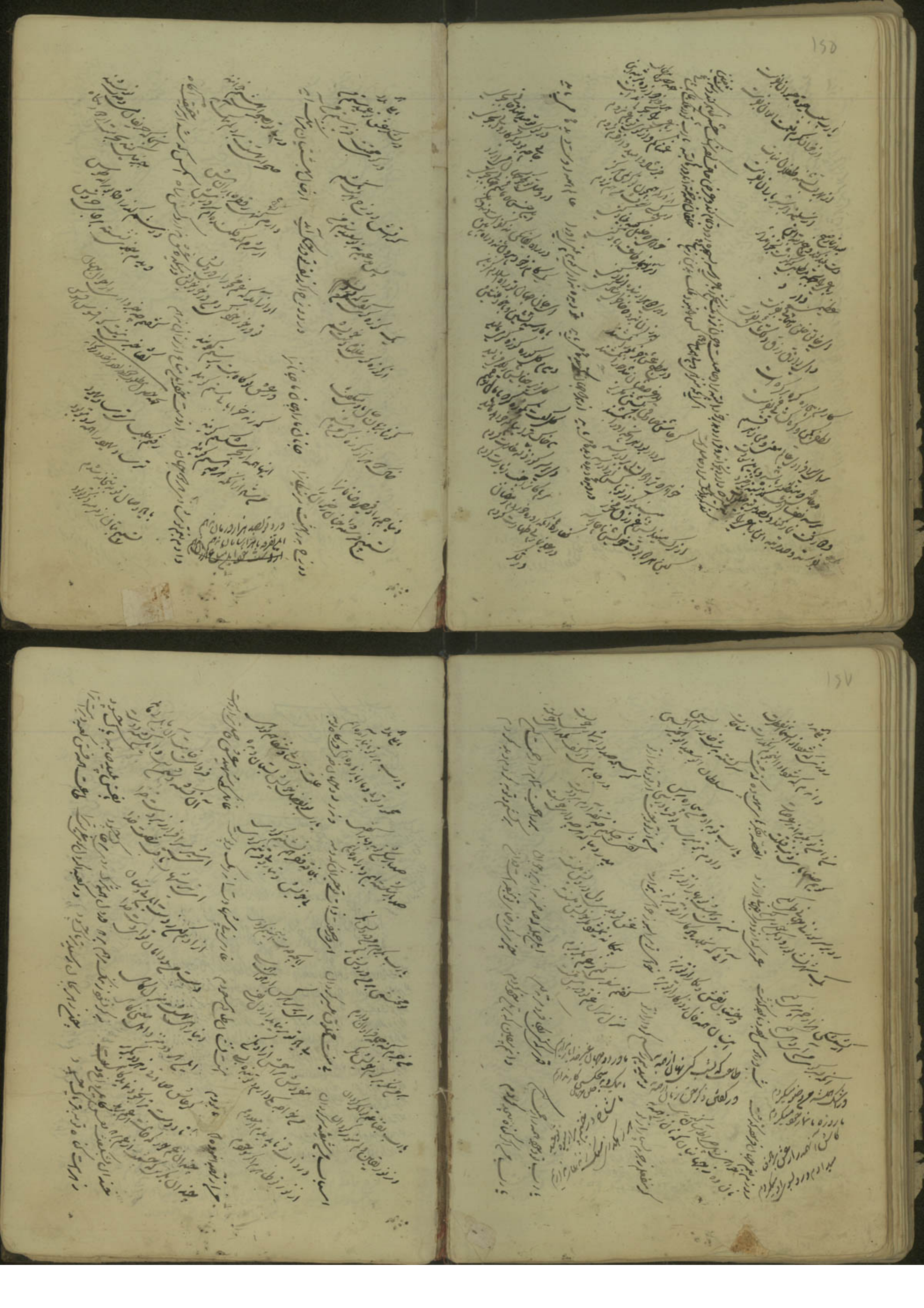
حقوقك كلها يا كريم

دعایی که گناه کبیره را محو میکند

دعائیست از ادعیه سرّیه که در مصباح کفعمی مذکور است و مضمون آنچه در آن نقل شده این است که اگر کسی گناهی کرده باشد که کبیره شده باشد از جمله است تو دو آن باشد که آن کبیره را محو کند و او را از آن پاکیزه کند و آنکه پاکیزه کند بدن و جامه خود را و بصحرایی در آید و رو بقبله کند در حالی که او را نه بیند و بعد از آن سه رکعت نماز بر دارد و این دعا را بخواند در حالی که منظور نشود کسی غیر خدا هیچ هرگاه باشد روزش امید عاجزانه خلاص کنم مر او را از آن گناه و پاکیزه کنم او را از آن و ببخشم آن گناه او را و دعا این است یا واسع الاحسن عائدته ویا ملبساً فضل رحمته ویا مهيباً لشدة سلطانه ویا راحماً بكل مكان ضرير اصابه الضر فخرج اليك مستغيثا بك اتيا اليك بقول عملت سوء وظلمت نفسي ولمغفرتك خرجت اليك استجير بك في خروجي من النار وبجلالك تجاوزت فتجاوز يا كريم وباسمك الذي تسميت به وجعلته في كل عظمتك ومع كل قدرتك وفي كل سلطانك وصيرته في قبضتك ونورته بكتابك والبسته وقارا منك يا الله يا الله اطلب اليك ان تمحو عني ما اتيتك به وانزع بدني عن مثله فاني بك لا اله الا انت وباسمك الذي فيه تفصيل الامور كلها مؤمن هذا اعترافي فلا تخذلني وهب لي عافيه وانجني من الذنب العظيم هلكت فتلافني بحق

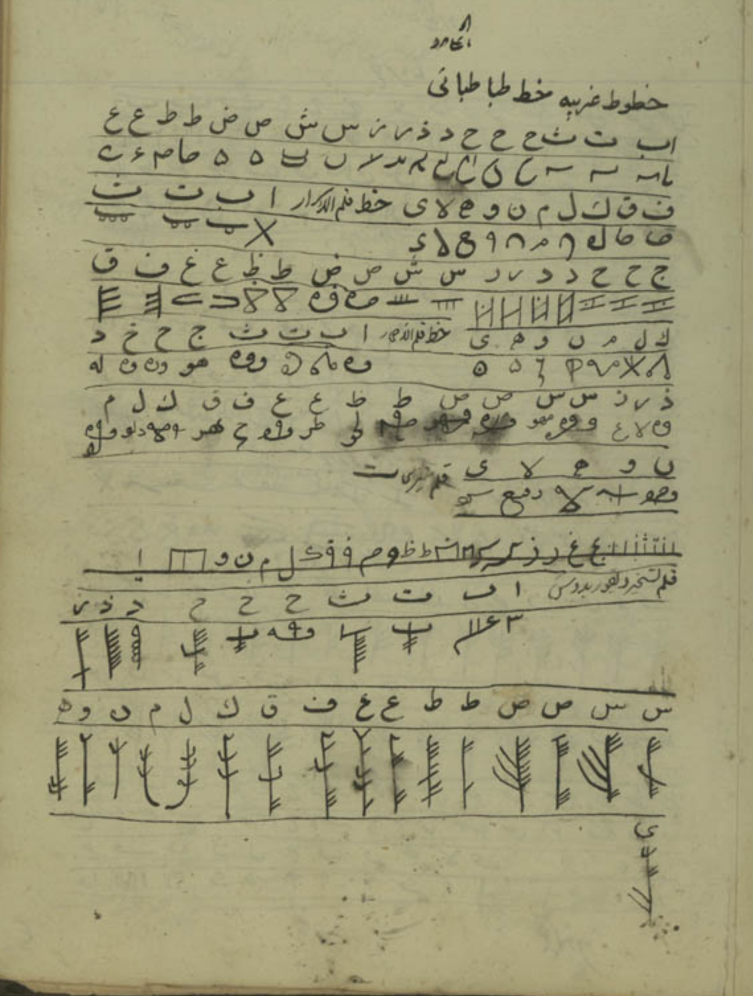
الحکمه در روهیدا کردن عن ارسطو اذا اردت ان تعرف السارق فاکتب هذه الاسماء
علی بیضة الدجاجة السوداء خالصة وتبخرها بالبخور الطیب ونام علی فراشک وانت طاهر علی
وضوء فان السارق یصور لک فی المنام فتعرفه بالتحقیق فلا یفوتک فاذا اصبحت فاطلب منه اخذ
فان اقرّ فیها والا فالق البیضة واطعم ایاه فانه لا یقدر علی بلعها والاسماء التی تکتب علی
البیضة هذه ادجدد وارح دی اب ددم دج اا ب ددم دح وس
داد و ح ان ی فالا اردت ان تکتب هذه الاسماء فتکتب مربعه فی البیضه
نقل است از سلمان رضی الله عنه که گفت هرکه این دعا را بعد از نماز بامداد صد بار بخواند هر
مرادی که داشته باشد البته ان شاء الله حاصل شود بسم الله الرحمن الرحیم یا دائم یا فرد
یا وتر یا حی یا قیوم یا واحد یا الله یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
نقل است از شیخ بهائی ره که هرکه این دعا را بخواند بر زهر ملطفی که بخواند البته انعطاف روا گردد
بسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله بعزتک وقدرتک لا اله الا الله بحق خلقک
وحرمتک لا اله الا الله بحق مثلک که هم ولعرت بر اعدا و برآمدن مهمات و حوائج عظیمه
بطرایقه ائمه معصومین صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین منقول است از امام علی درس ره
بسم الله الرحمن الرحیم اللهم افتح لنا ابواب الرحمة وابواب الکرامه وابواب
النعمة وابواب العافیة وابواب السلامه وابواب السلامة وابواب السعادة
وابواب النصر وابواب الفتح والبیارة فی الدنیا والاخره اللهم افتح لنا ابواب رحمتک
یا رحمن وابواب فضلک یا فتاح وابواب لطفک یا لطیف وابواب کرمک یا کریم
وابواب رزقک یا رزاق بحق انا فتحنا لک فتحا مبینا وبحق وینصرک الله نصرا عزیزا
وبحق وحلوا اساور من فضه وسقیهم ربهم شرابا طهورا الهی یا مفتح فتح یا مفرج
فرج یا مکرم کرم یا مسبب سبب یا مسهل سهل یا میسر یسر یا متمم تمم نصر من الله و
فتح قریب وبشر المومنین یا راحم المساکین یا غافر المذنبین یا خیر الناصرین یا غیاث المستغیثین
وصلی الله علی محمد وآله اجمعین

میر محمد باقر داماد علیه الرحمه فرموده که این دعا را با خود داشتن از برای عزت و اعتبار نزد بزرگان و سلاطین
وحفظ از شر اشان مجرب است بسم الله الرحمن الرحیم لا تحرک به لسانک لتعجل به ان علینا
جمعه وقرانه فاذا قرانه فاتبع قرانه ثم ان علینا بیانه صم بکم عمی فهم لا
یعقلون صم بکم عمی فهم لا یرجعون صم بکم عمی فهم لا یتکلمون وننزل من القران ما هو شفاء
ورحمة للمومنین ولا یزید الظالمین الا خسارا از برای حصول مطلب مجرب است حسبی الله
توکلت علی الله اللهم انی اسئلک خیر اموری کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب
الاخره

دله طال اله عمره

هرچه گویم چیستم ناکیستم
هستم اما در تحیر نیستم
ذره‌ام در پیش آفتاب
در محاق دوری ماه بی‌کسیم
کلک بی‌جان اما بی‌نوا
تا نخندد بی تو بر حرکتیم
پانزده در گشته‌ام
حالیا یا نوزده
رگ رگ
گاه صد گاه‌ام
نه دلم نه دلبر
نه تنم نه جان
گوشم نه گوهرم
دله ایضا

بعضی از غزلیات جناب آقای حاجی میرزا رضای ... نگارد

بسم الله الرحمن الرحیم

اوقات و ساعات سعیده و غیر سعیده بنسبت به بروج و کواکب

بدانکه حکما روزگار سعادت و نحوست اوقات و ازمنه را بیشتر از سعادت و نحوست قمر بحسب حلول در بروج دوازده گانه و اتصال او بکواکب سیاره میدانند لهذا اختیارات اتصال قمر با کواکب در بروج ما بیان نمائیم و قبل از شروع میگوئیم که حکیم فاضل احمد بن محمد بن عبد الجلیل سجزی مراتب اختیار را بر سیزده درجه مرتب گردانیده شش درجه در طرف سعادت و شش درجه در طرف نحوست و یکی وسط است اما آن شش درجه که در طرف سعادت است اول سعد و آن عام بود برای جمیع امور که شایسته باشد همه اختیارات را دوم مختار و این شایسته بود از برای بعضی کارها چون بعضی سیم محمود و این فروتر از مختار باشد چهارم جید و این در سعادت نازلتر از محمود بود پنجم صالح و آن فروتر از جید بود ششم فراغ که در آن وقت فراغت بهتر باشد و این رتبه ادنی مراتب سعادت است و اما شش درجه که در طرف نحوست است اول نحس و آن عام بود در جمیع کارها دوم محذور و آن خاص بود در بعضی امور چون بعضی سیم مذموم و آن دون بود در ادا امید خیر نباشد چهارم مکروه و آن از مذموم فروتر باشد پنجم فاسد و آن در نحوست از مکروه نازلتر باشد ششم هابس و آن وقتی بود که در آن از مکروهی نترسند و اما هفتم وسط است

قلم برنادی

قلم یونانی

قلم یونانی

قلم انوار

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص

۵۴ ۶ ۳ ۲ ۱ ط لا ل ۷ ۵ ه

ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ی

ح ۶ ۵ ۲ ۳ ۴ ف ۳ ه ۸ ۲ ۷

دربیان علم که هر حرفی نقطه دار است در مقابل حرف است و هر کدام به نقطه است مصرع اول این فرد را معکوس رو بالا در رو بپای حساب کنند و هر حرفی بدین طریق نویسند تواند خواند و مخفی نویسند بسیار عجیب است که صلا او حط لهاد سع بود خوف سفوطش کاری خوب بود قلم هندی ۱۰ را در خط میزنی عشرات ضبط مقابل ۱ دو د مات ار خط لکه زد و الوف لعداد گذشتی از خط ذیع میکرد

الاحاد ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ العشرات ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ المئات

المئات ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ الالوف ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹

قلم سیما ترتیب ابجد

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن

لا ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰

س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

۳ ۴ ۶ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

قلم تعقیرات

ا ب ت ث ج ح

خ د ذ ر ز س ش ص

ط ظ ع غ ف ق

ك ل م ن و لا

ی

بعضی از ادعیه متفرقه که حق آن همه آنکه بر اینکه را مید عاشور بی دعای جمشید خان است که تیر و شمشیر و نیزه و تفنگ و غیره بر حامل ملبس کار نمیکند باید همراه نگاهدارد دعا اینست

اَمْلِسْ اَمْلِسْ اَیُّهَا الْحَدِیْدُ کَمَا مَلَسَ مُوْسٰی وَالْحَجَرُ عِیْسٰی اُدْخُلْنِیْ سِلْمًا وَاَخْرِجْنِیْ دَمًا وَلَا تَسْفِکِیْ عَظْمًا عَلَی

الحجر لموسی والمدثر لعیسی

شَرْعَعْ مُطَاعْ عَسْکَرٰی نام حامل را پس از لفظ عسکری نویسد وَاسْفِکِیْ دَمًا بِحَقِّ طَمْوُسًا طَمُوْسًا یَرْدِیْ یَا بَرْدِیَا طَمْوُسًا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

ا ب ج د ه و ز ح ط ی

اسرافیل جبرئیل کاکائیل اهرائیل رفیائیل دفتائیل سرقیائیل تنکائیل اسماعیل تشرائیطائیل

ک ل م ن س ع ف ص ق ر

شمائیل

حذدرا طاطائیل روبائیل حولالا همراکیل لوما سرحاکیل اهجمکائیل عطرائیل اهواکیل

ش ت ث خ ذ ض ظ غ

همراکیل میکائیل عزنائیل شهمکیائیل اردائیل عطکائیل لوطا

مرقبائیل صرقبائیل میکائیل لوخا

اسماء ملائکه بروجات اینست حمل ثور جوزا سرطان اسد سنبله

شراحیل عزرائیل اسرافیل هفائیل شراطیل شهکیل

میزان عقرب قوس جدی دلو حوت

سهرائیل مرضائیل سرطائیل شمکائیل لوصهکائیل فقتبائیل اسماء ملائکه کواکب سبعه

زحل مشتری مریخ شمس زهره عطارد قمر اسماء ملائکه

قوبائیل سحائیل کاکائیل صاصائیل شدبائیل شنحا اسماعیل اثوم هشه

عجوبیا رقیا ریقا افلون ماعون برقیلن بوقیقا

یوم الاحد یوم الاثنین یوم الثلثا یوم الاربعاء

روقائیل ملک جبرئیل و ابو عبد الله کلمیدثا سلسائیل میکائیل و احمر

و ابو عبد الله المذهب الحارث شمکائیل الحسن شمسائیل سفلی الاحمر

و صاحب شمس اول ساعت و صاحب قمر اول ساعت صاحب مریخ اول ساعت زوبعه برقان صاحب عطارد اول ساعت

۸ ساعت ساعت ۸ ساعت ۸ ساعت

یوم الخمیس یوم الجمعه یوم السبت

صرفیائیل و اهالهر عینائیل و جبوروش حصفیائیل طهشر

السید شهورش صاحب السید عبد الرحمن ابیض ابونوح میمون السعالی

اول ساعت ۸ ساعت صاحب زهره اول ساعت صاحب زحل اول ساعت

ومن خطبة له علیه السلام بعد الانصراف من صفین

الحمد لله استتماما لنعمته واستسلاما لعزته واستعصاما من معصیته واستعینه فاقة الی کفایته انه لا یضل من هداه ولا یئل من عاداه ولا یفتقر من کفاه فانه ارجح ما وزن وافضل ما خزن واشهد ان لا اله الا الله شهادة ممتحنا اخلاصها معتقدا مصاصها نتمسک بها ابدا ما ابقانا وندخرها لاهاویل ما یلقانا فانها عزیمة الایمان وفاتحة الاحسان ومرضاة الرحمن ومدحرة الشیطان واشهد ان محمدا عبده ورسوله ارسله بالدین المشهور والعلم المأثور والکتاب المسطور والنور الساطع والضیاء اللامع والامر الصادع ازاحة للشبهات واحتجاجا بالبینات وتحذیرا بالآیات وتخویفا للمثلات والناس فی فتن انجذم فیها حبل الدین وتزعزعت سواری الیقین واختلف النجر وتشتت الامر وضاق المخرج وعمی المصدر فالهدی خامل والعمی شامل عصی الرحمن ونصر الشیطان وخذل الایمان فانهارت دعائمه وتنکرت معالمه ودرست سبله وعفت شرکه اطاعوا الشیطان فسلکوا مسالکه ووردوا مناهله

[illegible]

بهم سارت اعلامه وقام لوائه في فتن داستهم باخفافها ووطئتهم
باظلافها وقامت على سنابكها فهم فيها تائهون حائرون جاهلون
مفتونون في خير دار وشر جيران نومهم سهود وكحلهم دموع بارض
عالمها ملجم وجاهلها مكرم باب

المختار من خطب مولانا امير المؤمنين عليه السلام واوامره ويدخل في ذلك
المختار من كلامه الجاري مجرى الخطب والمواعظ في المقامات
المحصوره والمواقف المذكوره والخطوب الوارده

ومن خطبة يذكر فيها ابتداء خلق السماء والارض وخلق ادم عليه السلام

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون ولا يحصي نعمائه العادون ولا يؤدي حقه المجتهدون الذي
لا يدركه بعد الهمم ولا يناله غوص الفطن الذي ليس لصفته حد محدود ولا نعت موجود ولا
وقت معدود ولا اجل ممدود فطر الخلائق بقدرته ونشر الرياح برحمته ووتد بالصخور
ميدان ارضه اول الدين معرفته وكمال معرفته التصديق به وكمال التصديق به توحيده
وكمال توحيده الاخلاص له وكمال الاخلاص له نفي الصفات عنه لشهادة كل صفة انها
غير الموصوف وشهادة كل موصوف انه غير الصفة فمن وصف الله سبحانه
فقد قرنه ومن قرنه فقد ثناه ومن ثناه فقد جزاه ومن جزاه فقد جهله ومن اشار اليه
فقد حده ومن حده فقد عده ومن قال فيم فقد ضمنه ومن قال علام فقد اخلى منه

كائن لا عن حدث

كائن لا عن حدث موجود لا عن عدم مع كل شيء لا بمقارنة وغير كل شيء لا بمزايلة
فاعل لا بمعنى الحركات والالة بصير اذ لا منظور اليه من خلقه متوحد اذ لا سكن
يستانس به ولا يستوحش لفقده انشا الخلق انشاء وابتداه ابتداء بلا روية
اجالها ولا تجربة استفادها ولا حركة احدثها ولا همامة نفس اضطرب فيها احال
الاشياء لاوقاتها ولائم بين مختلفاتها وغرز غرائزها والزمها اشباحها عالما
بها قبل ابتدائها محيطا بحدودها وانتهائها عارفا بقرائنها واحنائها ثم انشا
سبحانه فتق الاجواء وشق الارجاء وسكائك الهواء فاجرى فيها ماء متلاطما
تياره متراكما زخاره حمله على متن الريح العاصفة والزعزع القاصفة فامرها
برده وسلطها على شده وقرنها الى حده الهواء من تحتها فتيق والماء من
فوقها دفيق ثم انشا سبحانه ريحا اعتقم مهبها وادام مربها واعصف
مجراها وابعد منشاها وامرها بتصفيق الماء الزخار واثارة موج البحار
فمخضته مخض السقاء وعصفت به عصفها بالفضاء ترد اوله على اخره وساجيه
على مائره حتى عب عبابه ورمى بالزبد ركامه فرفعه في هواء منفتق
وجو منفهق فسوى منه سبع سموات جعل سفلاهن موجا مكفوفا وعلياهن
سقفا محفوظا وسمكا مرفوعا بغير عمد يدعمها ولا دسار ينظمها
ثم زينها بزينة الكواكب وضياء الثواقب واجرى فيها سراجا مستطيرا وقمرا

منيرا في فلك دائر وسقف سائر ورقيم مائر ثم فتق ما بين السموات
العلى فملاهن اطوارا من ملائكته منهم سجود لا يركعون وركوع
لا ينتصبون وصافون لا يتزايلون ومسبحون لا يسامون لا يغشاهم
نوم العيون ولا سهو العقول ولا فترة الابدان ولا غفلة النسيان
ومنهم امناء على وحيه والسنة الى رسله ومختلفون بقضائه وامره و
منهم الحفظة لعباده والسدنة لابواب جنانه ومنهم الثابتة في الارضين
السفلى اقدامهم والمارقة من السماء العليا اعناقهم والخارجة من
الاقطار اركانهم والمناسبة لقوائم العرش اكتافهم ناكسة دونه
ابصارهم متلفعون تحته باجنحتهم مضروبة بينهم وبين من دونهم
حجب العزة واستار القدرة لا يتوهمون ربهم بالتصوير ولا يجرون
عليه صفات المصنوعين ولا يحدونه بالاماكن ولا يشيرون اليه بالنظائر

المناجات المنسوبة الى امير المؤمنين ع

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

اللهم اني اسئلك بالحقائق الازلية والنعوت الالهية و
خداوندا بدرستيكه من سؤال ميكنم ترا بحقايق ازليه ونعتهاى الهيه
الصفات الربانية و[illegible] القدسية والاقسام
صفات ربانيه و قدسيه و قسمهاى
العلوية

٢ والكلمات

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انی اسئلک بالحقایق الازلیة والنعوت الالهیة
خدایا بدرستیکه من سؤال میکنم از تو بحق حقایق ازلیه ونعتهای الهیه
والصفات الربانیة والکلمات القدسیة والاقسام
وصفات ربانیه وکلمات قدسیه وقسمهای
العلویة والمعانی الملکوتیة والاجسام السماویة والا
علویه ومعانی ملکوتیه وجسمهای آسمانی و
فلاک القریبة والافلاک الدایرة النوریة والقلوب
فلکهای قریبه وفلکهای دایره نوریه ودلهای
الوالهة فی عشقها علی بساط الدیمومیة والعلوم المتلاطمة
حیران در عشق ها بر بساط دیمومیه وعلوم متلاطمه
بامواجها فی بحار الصمدانیة والنفوس المشتاقة الی صفات
امواج خود در دریاهای صمدانیه ونفوس مشتاقه بسوی صفات
المعبودیة والعقول المتحیرة فی درک حقایق المشیة و
معبودیه وعقلهای متحیره در درک حقایق مشیه و
الارواح المحترقة فی رؤیة الحضرة المزیدیة والاعمال
روحهای محترقه در رؤیه حضره مزیدیه واعمال
المقدسة الصادقة التوکید والاسرار العظیمة الخفیة والعجایب
مقدسه صادقه تأکید واسرار بزرگ خفیه وعجایب
المنزهة عن مناسبات البشریة والاسماء المکنونة فی
منزهه از مناسبات بشریه واسماء مکنونه در

فی الخزاین

فی الخزاین الالهیة واللطایف الخارجة عن الکیفیة والرسوم
در خزاین الهیه ولطایف خارجه از کیفیه ورسوم
البادیة فی صحراء وجود الآدمیة والمعالم المعلومات
آشکار در صحرای وجود آدمی ومعالم معلومات
فی الانسانیة والعظایم المعنویة فی سرادقات الجبروتیة
در انسانیه وعظایم وبزرگهای معنویه در سراپردهای جبروت
واسئلک یا رب ببهجة تبلج انوار غرر وجوه عرایس معانی
وسؤال میکنم از تو ای پروردگار ... انوار درخشنده روهای عرایس معانی
صفات بدیع جمال فردانیتک یا فرد یا فرد یا فرد
صفات بدیع وجمال فردانیه تو ای فرد ای فرد وای فرد
وبهیبة توهج اسرار درر بحور نفایس مبانی نعوت
وبهیبت درخشندگی اسرار ... دریاهای اطراف ... نعتهای
رفیع جلال هیبتک یا هو یا هو یا هو وبعزة عظمة
رفیع جلال هیبت تو ای آنکه او ...
معالی عوالی شامخات باذخات مواضع منبع کمال
قیومیتک یا قیوم یا قیوم یا قیوم وبلبشد بدیا بید
قیومیت تو ای قیوم ای قیوم ای قیوم
تاسید تاکید حول قوة قواعد اصول بقاء ابدیة
همیشه برقرار ... حول قوه قاعدهای اصول بقای ابدیه
خلود دوام دیمومیتک یا دائم یا دائم یا دائم
همیشه دوام دیمومیت تو ای همیشه ای همیشه ای همیشه

وبعجیب غریب لطیف خفی غامض مخزون مکنون
وبعجیب غریب ... پوشیده ... پنهان مستور
جواهر ثغور بحور معالم اسرار عوالم علوم ازلیتک
جواهر ... دریاهای معالم اسرار عالمهای علوم ازلیه تو
یا ازلی یا ازلی یا ازلی وبشرایف لطایف حقایق
ای ازلی ای ازلی ای ازلی ... لطیفهای حقیقتهای
دقایق رقایق نشر عطر نسمات نفحات جو تجدد روح
ریحان فایح رایق حسن نضارة ازهار روض
ریحان ... حسن ... شکوفهای باغ
غرف حظایر دار رحمانیتک یا رحمن یا رحمن
غرفهای ... خانه رحمانیه تو ای رحمن ای رحمن
یا رحمن ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تفعل بی
ای رحمن آنکه صلوة بفرستی بر محمد وآل محمد وآنکه بکنی بمن
کذا وکذا

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

بخور الکواکب الزحل وقود باد قشور کندر المشتری میعه و حب سندروس و عود صلیب

و صمغ صنوبر و حب الغار المریخ کندر افیون دار فلفل الشمس زعفران و میعه و حب

و حب البان و اشنان الزهرة عود و مشک و شکر و قسط و زعفران و ... قیشور خشخاش

العطارد اشنه کمون ... اللون القمر حب البان و حب الخزنور ... و خردطلق

... الزحل المشتری المریخ

الشمس الزهره العطارد القمر و در مداد کواکب الزحل ... بنویسند

المشتری زعفران و گلاب المریخ شنگرف الشمس زعفران الزهره مشک و زعفران و گلاب و شکر

العطارد زعفران و گلاب القمر مداد و زعفران بدانکه کواکب سبعه ... هم تضاد و توافق است

زهره و زحل متوافقند و شمس و مریخ ... متضاد ... باسعد سعد اند ...

... شمس و زحل ... متضاد ... قمر ...

مریخ ضد ... مشتری ... عطارد ... صاحب طالع ...

موافق باشد در میان ایشان صداقت و موافقت باشد و اگر اضداد باشند ...

... باشد ...

از حضرت رسول صلعم روایت ... دفع ... دشمنان ... اللهم استر

عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا ... در وقت مقابله ... باشید ...

... اَللّٰهُ الْغَالِبُ اَللّٰهُ الْقَاهِرُ اَللّٰهُ مُذِلُّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ... حَيْثُ

كَانَ بِهِ الْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ ... اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَاِذَا

هُمْ خَامِدُونَ ... غلبه کند ... طریق ...

... بنویسند

... كهيعص ...

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين حمداً ازلياً ابدياً سرمدياً بانيا لبنية سرمدا مطلقا ومتجلياً في مرايا احمد الحامدين دهر الداهرين صلوات الله وملائكته وحملة عرشه وجميع خلقه من ارضه وسمائه على سيدنا ونبينا اصل الجود وعين الشاهد والمشهود اول الاوائل وادل الدلائل ومنبع الانوار الازلي ومنتهى العروج الكمالي غاية الغايات المتحقق بالشاءات الاحدية بقاطبته وام الامكان بقابليته المثل الاعلى الالهي هيولى العوالم الغير المتناهي روح الارواح ونور الاشباح فالق اصباح الغيب دافع ظلمة الريب محمد الكسعر والتسعين رحمة للعالمين سيد ما في الوجود صاحب المقام المحمود المبرقع بالعماء حبيب الله محمد المصطفى صلى الله تعالى عليه واله وسلم وعلى سر الاسرار مشرق الانوار المهندس في الغيوب اللاهوتية السياح في الفيافي الجبروتية المصور للهيولى الملكوتية الوالي للولاية الناسوتية اعمود الواقع وشخص الاطلاق المنطبع في مرايا الانفس والافاق سر الانبياء والمرسلين سيد الاوصياء والصديقين صورة الاسماء الالهية مادة العلوم الغير المتناهية الطاهر بالبرهان الباطن

بسملة كتاب

بسملة كتاب الموجود فاتحة مصحف الوجود حقيقة النقطة الباسمية المحيطة بالمراتب الانسانية حيدرة اجام الابداع الكرار في معارك الاختراع السرمدي الملكي النجم الثاقب امام الائمة علي ابن ابي طالب عليه الصلوة والسلام وعلى الجوهرة القدسية في تعين الانسية صورة النفس الكلية جواد العالم العقلية بضعة الحقيقة النبوية مطلع الانوار العلوية عين عيون الاسرار الفاطمية المنجية لمحبيها من النار ثمرة شجرة اليقين سيدة نساء العالمين المعروفة بالقدر المجهولة قدراً قرة عين الرسول الزهراء البتول عليها الصلوة والسلام وعلى الثاني من شرطي لا اله الا الله ريحانة محمد رسول الله رابع الخمسة العبائية عارف الاسرار العمائية موضع سر الرسول حاوي كليات الاصول حافظ الدين وعيبة العلم ومعدن الفضائل وباب السلم كهف المعارف وعين الشهود روح المراتب وقلب الوجود قطب العلوم اللدني لولوء صدف انت مني النور اللامع من شجرة الايمن جامع الكمالين ابي محمد الحسن عليه الصلوة والسلام وعلى المتوحد بالهمة العليا المتوسد بالشهود والتهام كنز عالم الوجود سر الواحد والموجود شخص العرفان عين العيان نور الله وسره الاتم المتحقق بالكمال الاعظم ونقطة دائرة الازل والابد المتشخص بالف الاحد فاتحة كتاب الشهادة والي ولاية السيادة الاحدية

الجمع الوجودي الحقيقة الكلية الشهودية كهف الامامة صاحب العلامة كفيل الدين الوارث خصوصيات سيد المرسلين الخارج عن محيط الاين والموجود انسان العين لغز الانشاء مضمون الابداع مذوق الاذواق مشوق الاشواق المحبين ومقصد العشاق المقدس عن الشين ابي عبد الله الحسين عليه الصلوة والسلام وعلى آدم اهل البيت المكرم عن كيت وكيت روح جسد الامامة شمس فلك الشهادة مضمون كتاب الابداع حل تعمية الاختراع سر الله في الوجود انسان عين الشهود خازن كنوز الغيوب مطلع نور الايمان كاشف ستور الايمان العرفان المحجبة القاطعة والدرة اللامعة ثمرة شجرة طوبى القدسية دليل الغيب وابن الشهادة السر الالهي في ستر العبادة سند الاوتاد زين العباد امام العالمين ومجمع البحرين علي بن الحسين عليه الصلوة والسلام وعلى باقر العلوم شخص العلم والمعلوم فاطر الوجود نسخة الوجود ضرغام اجام المعارف المتكشف لكل كاشف الحيوة الساري في المجاري النور المنبسط على الذراري حافظ معارج اليقين وارث علوم المرسلين حقيقة الحقائق الظهورية كد فيض الداني التورية الفلك الجارية في اللجج الغامرة المحيط علمه بالنجوم الغامرة النبأ العظيم والصراط المستقيم المستند لكل ولي محمد ابن علي عليه الصلوة والسلام وعلى استاد العالم وسند الوجود مرتقى المعارج ومنتهى الصعود البحر الازلي والسراج الوهاج الابدي نا دم حجر ابن المعارف والعلوم حقيق العقول ونهاية الفهوم عالم تعليم الاسماء دليل طرق السماء

الكون الجامع الحقيقي والعروة الوثقى الوثيقي برزخ البرازخ وجامع الاضداد نور الله بالهداية والارشاد المستمع القرآن من قائله الكاشف لاسرار رموزه ورسائله مطلع شمس الابد جعفر ابن محمد عليه الصلوة والسلام وعلى شجرة الطور والكتاب المسطور والبيت المعمور والسر المستور النور كليم ايمن الامامة منشأ الشرف والكرامة نور مصباح الارواح جلاء زجاجة الاشباح ماء التخمير الاربعيني غاية معارج اليقيني اكسير فلذات الحقائق معيار نقود الاصفياء مركز الائمة العلوية محور الفلك المصطفوية الامر للصور والاشكال بقبول الاصطبار لدى الانتقال النور الانور موسى بن جعفر عليه الصلوة والسلام وعلى السر الالهي والثامن للحقائق السماوية هو النور اللاهوتي ولسان الجبروتي والاصل الملكوتي والعالم الناسوتي مصداق العلم المطلق والشاهد الغيبي المحقق روح الارواح حيوة الاشباح هندسة الموجود الشباح في منشآت الوجود كهف النفوس القدسية غوث الاقطاب الانسية الحجة القاطعة التي بها تحقق الحقائق الامكانية انوار الابديات وابد الازليات الكنز الغيبي والكتاب اللاريبي قرآن المجملات الاحدية فرقان المفصلات الواحدية امام الورى بدر الدجى علي بن موسى الرضا عليه الصلوة والسلام وعلى باب الله المفتوح وكتابه المشروح ماهية الماهيات مطلق المقيدات وسر سريان الموجد جل الله

الممدود المنطبع فی مرآت العرفان المنقطع من نیله حبل الوجدان غواص بحر القدم محیط الفضل والکرم حامل سر الموجود مهندس الارواح والعقول ادیب معلم الاسماء والشئون قهرمان الکاف والنون وغایة الظهور والایجاد محمد ابن علی الجواد علیه الصلوة والسلام وعلی الداعی الی الحق امین الله علی الخلق لسان الصدق قد باب التعلم اصل المعارف وعین منبت العلم منجی ارباب المعاد ... منقذ اصحاب الضلالات والبدعات عن الابد ... اصول الاختراع محجة الکونین ومحجة التعلق مفتاح خزائن الوجوب حافظ مکامن الغیوب طیار جو الازل والابد علی ابی محمد علیه الصلوة والسلام وعلی البحر الزاخر ... المفاض ... لارباب الشهود والحجة علی ذوی الجحود معترف حدود حقائق الربانیة صندوق احبار العالم السبحانیة عنقاء قاف القدم ... مرقاة الهمم وعاء الامانة محیط الامامة مطلع النور المصطفوی الحسن ابن علی العسکری علیه الصلوة والسلام وعلی سر الاسرار العلیة ... القدسیة معراج العقول موصل الاصول قطب رحی الوجود مرکز دائرة الشهود کمال النشاة ومنشاء الکمال جمال الجمیع ومجمع الجمال الوجود المعلوم والعلم الموجود المسائل بحوة الناعت فی الولود المحاذی للمرآة المصطفویة المتحقق بالاسرار المرتضویة المترشح

بالاعوان

بالانوار الالهیة المربی بالاستاد التربیة فیاض الحقائق بوجوده قسام الارزاق ببقائه شهود الاسم الاعظم الالهی الحاوی للنشات الغیر المتناهی غواص الیم الرحمانیة مسلک الالاء الرحیمیة طور تجلی الانوار شجرة الناسوتیة ناموس الله الاکبر غایة البشر ابی الوقت مولی الزمان الذی هو للحق امان ناظم مناظم السر والعلن ابی القاسم محمد ابن الحسن علیه الصلوة والسلام اللهم انی اشهدک ان هولاء اهل بیت الرسالة ومختلف الملائکة ومهبط الوحی وخزان العلم ومنتهی الحلم ومعادن الرحمة واصول الکرم وقادة الامم وعناصر الابرار ودعائم الاخیار وابواب الایمان وامناء الرحمن وسلالة خیر النبیین وخلاصة عترة صفوة المرسلین صلوات الله وسلامه علیه وعلیهم اجمعین تمت ...

۱۲۳۱۱۷۲

